

A nő helyzete az iszlámban

مكآنة المرأة ففء الإسلام بالغة التجربة

Írta:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكرم الشبلة

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للأبحاث الإسلامية

& Julia Gabriel

Ellenőrizte: *Gharabli Gabriella*

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN 1 3 0 LANGUAGES

ISLAM LAND

 ISLAMLAND.COM

 ISLAMLANDWEB

Tartalom

Előszó

Harc a nők felszabadításáért

Nemek közötti egyenlőség

A nők jogainak elismerése

A nő helyzete az idő folyamán

A nő helyzete az iszlám előtti arab társadalomban

A nő helyzete az ókori indiai társadalomban

A nő helyzete az ókori kínai társadalomban

A nő helyzete az ókori görög társadalomban

A nő helyzete a zsidó társadalomban

A nő helyzete az ókori keresztény társadalomban

A nő jogai az iszlámban

A nő általános jogai

A nő egyéni jogai

- *A nő jogai, mint gyermek*
 - Az élethez való jog*
 - Az anyatejjel való táplálás és ellátáshoz való jog*
 - Az oktatáshoz és gondoskodáshoz való jog*
 - A gyengédség, szeretet és együttérzéshez való jog*
 - Az ismeretek szerzéséhez való jog*
 - Az egyenlőséghez való jog*
 - A férj választáshoz való jog*
- *A nő, mint feleség*
 - A jegyajándékhoz való jog*
 - Az igazságossághoz és egyenlőséghez való jog*
 - A megfelelő ellátáshoz való jog*
 - Az együttéléshez és intim kapcsolathoz való jog*
 - A megfelelő együttélés és a jó viselkedéshez való jog*
- *A nő, mint anya*
- *A nő, mint rokon és szomszéd*

Téveszmék a nők iszlámban betöltött szerepével kapcsolatban

Többnejűség

A nő tanúskodása

A család anyagi és erkölcsi felelőssége

A nő joga az örökséghez

A vérdíj

A nő joga a munkához

A válás kimondása kizárólag a férfi joga

*A férfi és a nő nem egyenlő a házassági szerződést
aláírásakor*

A nő utazása közeli férfi rokon (mahram) kísérete nélkül

Az iszlám tiltja a nők bántalmazását – Ahmed Al-Amir és

Vivian Tsekoura

Összegzés

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében

Előszó

Minden dicséret a Magasztos Allahot illeti. Allah áldása és békéje legyen Mohamed prófétával, háza népével, és társaival!

A Magasztos Allah azt mondja a Kegyes Koránban:

„Ő ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást! Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]¹

Nagy hiba olyasmivel vádolni az iszlámot, ami nem igaz, mint például azzal, hogy nem becsüli, és nem tiszteli a nőt, vagy azzal, hogy megfosztja őt bizonyos jogoktól. A Magasztos Allah azt mondja:

„És az Ő Jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És közöttetek szeretetet és könyörületet alkotott. Bizony, ebben jelek vannak az olyan nép számára, amely elgondolkozik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:21]

Az utóbbi időben egyre többen felszólaltak a nők jogaiért, szabadságuk és a férfiakkal való egyenlőségükért. Ezek a kérelmek bizonyos társadalmakban indokoltak lehetnek, ott ahol a nők hátrányt szenvedtek és megtagadták alapvető

¹Az áják (verssorok) a Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak

jogaikat, ám az iszlám társadalmat nem lehet ezekkel a dolgokkal vádolni, mivel még a kezdetektől fogva elismerte és kötelezővé tette a nők jogainak betartását, megadva szabadságukat még mielőtt kérték volna, kompromisszumok nélkül. Nem tagadhatjuk, hogy vannak muszlimok, akik bántják a nőket és megfosztják őket jogaiktól, és ez azért van, mert ezek a muszlimok eltávolodtak az iszlám alapelveitől és tanításaitól.

Azok, akik azt állítják, hogy a nők felszabadításáért és jogaiért küzdenek, követeléseik három fő kritériumra oszthatók:

- 1. harc a nők felszabadításáért;**
- 2. nemek közötti egyenlőség;**
- 3. a nők jogainak elismerése.**

Harc a nők felszabadításáért

A 'felszabadítás' szó arra enged következtetni, hogy korlátozások állnak fenn, amelyeket el kell távolítani. Így, ezt a fogalmat hibásan használják, mivel arra céloz, hogy a nő egy rabszolga akit fel kell szabadítani. Ám az abszolút szabadság lehetetlen, mivel az ember veleszületett képességei és erőforrásai korlátozottak a társadalomban, akár fejlett az akár primitív, mert bizonyos szabályok és törvények között kell, hogy éljenek, amelyek az élet különböző területeit irányítják. Ez azt jelenti, hogy az ember nem szabad? A szabadságnak, szükségszerűen vannak korlátai, és ezeket átlépve bekövetkezik az anarchia és a romlottság.

Henry Makow professzor (gondolkodó, történész és amerikai kutató *A nők helyzete a világban* szakterületen) azt mondta:

„A nők felszabadítása az új világrend egyik legnagyobb félrevezetése, egy kegyetlen megtévesztés, amely elcsábította az amerikai nőket és lerombolta a nyugati civilizációt.”²

Az iszlám az első olyan vallás, amely megadta a nőnek azt a szabadságot, hogy a közösségen belül közvetlen tranzakciókat bonyolítson le, míg korábban egy gyámtól vagy egy vagyonkezelőtől függött. Az iszlám a nőt csak egy 'szabadság'-tól fosztotta meg, attól hogy elmerüljön a kicsapongás és közönségességben, és ettől a szabadságtól a férfi is meg lett fosztva. Az iszlámban a 'szabadság' szó jelentése, Allah Küldöttének (ﷺ)³ szavaiban található meg:

„Az olyan ember példája, aki betartja Allah határait (parancsait és tiltásait) és azé, aki megszegi, olyan, mint azoké az embereké akik egy hajón sorsot húznak a helyek elosztásáról. Néhányan a felső fedélzetet kapják, néhányan pedig a hajó alsó részét. Amikor az alsó részen lévőknek vízre volt szükségük, el kellett haladniuk a fedélzeten lévők előtt. Az alsó részen lévők azt mondták: «Ha fúrunk egy lyukat a hajóba, hozzáférünk a vízhez anélkül, hogy zavarnánk titeket.» Ha a fenti csoport megengedné nekik, hogy véghezvigyék tervüket, mindenki elpusztulna, de ha megtiltja nekik, mindenki biztonságban lesz.” (al-Bukhári)

Ez a szabadság koncepciója az iszlámban: az egyéni viselkedést szabályozni kell olyan törvényekkel, amelyek megvédik az embert attól, ami ártalmas lehet számára vagy a társadalomra.

²Al-Mustaqbal al-Islami Magazin 146. szám, 1424 H, 6.-ik hónap, *The Debuchery of American Woman (Az amerikai nő paráználkodása)*

³Allah áldása és békéje legyen vele

Melyik rendszer ítéli úgy, hogy a nő kiegészíti a férfit, és hogy az ő párja (egyenlő vele): az iszlám rendszere, vagy azok az ember alkotta törvények és rendszerek, rejtett tervekkel és célokkal, amelyekkel megsértették a nők szentégét megengedve a tiltott dolgokat, ezáltal tönkre téve egész társadalmakat?

Nemek közötti egyenlőség

A férfiak és nők közötti abszolút egyenlőséget követelni lehetetlen és abszurd, mivel a természetüknél fogva különböznek úgy fizikailag, mint érzelmileg. Ha a teljes egyenlőség ugyanazon nem tagjai között is lehetetlen azon sajátosságok miatt, amelyek jellemzőek minden egyénre, akkor mit mondhatunk a különbségekre, amelyek a két nem között vannak? A Magasztos és Mindenható Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Mindent dolgot a párjával együtt teremtettünk meg. Talán okultok az intés által.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 51:49]

„Amikor Allah megteremtette a két nemet, különböző de egymást kiegészítő tulajdonságokkal látta el őket. Amikor azt látjuk, hogy egy faj két nemre van osztva, fel kell ismernünk azonnal, hogy ennek a felosztásnak a szükségességét az indokolja, hogy két különböző szerep kell legyen betöltve, mert ha egy szerepet kellett volna betölteni, a faj nem osztódót volna fel. A két különböző nemre való felosztásnál mindegyik nemnek meg van a maga sajátossága ugyanazon a fajon belül... Például egy napnak a két időköze az éjszaka és a nappal. Ez a felosztás azt jelenti, hogy az éjjelnek meg van a maga szerepe, és pedig az, hogy biztosítsa a pihenést, a nappalnak pedig az, hogy megélhetést nyújtson. Ugyanígy, a férfi és a nő két különböző nem az emberi fajon belül. Tehát, vannak dolgok

*amelyek mindkét nemtől vannak elvárva, és vannak amelyek csak a férfiktól vagy csak a nőktől.*⁴

Az előbbiekből az derül ki, hogy képtelenség az abszolút egyenlőség a nők és a férfiak között. Továbbá, hiábavaló ezt keresni mivel ez azt jelentené, hogy megpróbáljuk megváltoztatni a férfi és a nő veleszületett természetét, ugyanakkor egy sértés és megalázas lenne a nőre nézve, az Allah által teremtett természetének a romlását és egy negatív hatást eredményezne a társadalomban.

A nők jogainak elismerése

Nincs olyan rendszer vagy törvény, amely megvédte volna a nő jogait és felemelte volna a helyzetét, úgy ahogyan az iszlám törvény tette azt. Valóban, az iszlám fényének feltündöklésével, Mohamed (ﷺ) próféciájával, egy rendkívüli dolog töltötte el a muszlimok szívét (az iszlám), és rajtuk keresztül az iszlám szétterjedt a világban. Ez az esemény, talán a legcsodálatosabb az egész történelemben, és sok szempontból rendkívüli. Ez az elképesztő gyorsasággal terjedő, univerzális méretű, Isteni üzenet, amely egyidőben világos és jelentőségteljes, elnyerte az emberek szívét, mert összhangban van az ember veleszületett természetével. Vegyük eme esemény nagysága bizonyítékeként, azt a változást, amelyet ez elhozott a nők helyzetét és jogait illetően, tekintettel arra, hogy ez a könyv főtémája.

Gustave Le Bon, a jólismert francia gondolkodó azt mondja *Az arab civilizáció* című könyvében:

⁴*Sors és eleve elrendelés*, Mohamed Mutawalli As-Sa‘ráwi, 130-132 old.

„Az iszlámban a nők tisztelete és megbecsülése nem csupán egy erényes tett, hanem sokkal inkább azt mondhatnánk, hogy az iszlám az első vallás, amely tiszteli és megbecsüli a nőket.”⁵

Arra is rámutatott: *„A házastársi jogok, amelyeket a Dicsőséges Korán kijelent és bemutat, és amelyet illusztrálnak a Dicsőséges Korán magyarázói, sokkal jobbak, mint az európai házastársi jogok, mind a férj mind a feleség számára.”⁶*

A nők jogainak elismerését azokban a társadalmakban kell követelni, amelyek megfosztották őket a jogaiktól, vagy olyan jogokat adott nekik, amelyek a romlás és az eltévelyedéshez vezetnek és a kísértés eszközeivé teszi őket. Az iszlám igazságos a nőekkel szemben, megadta nekik az általános és egyéni jogaikat, és megvédte azokat, így békében és boldogan élhetnek és teljesíthetik azokat a feladatokat, amelyeket a Magasztos Allah szabott meg számukra.

⁵Dr. G. Le Bon, 488 old.

⁶ Ibid. 496 old.

A nő helyzete az idő folyamán

A nő helyzete az iszlám előtti arab társadalomban

Az iszlám előtti arab társadalomban a nő nagy igazságtalanságokat szenvedett, jogsértésekben részesült és értéktelen használati tárgyként kezelték. Nem örökölhett szüleitől vagy férjétől, mert az arabok abban hittek, hogy az öröklés joga csak azokat illeti meg, akik képesek voltak harcolni, lovagolni és hadizsákmányt ejteni. Sőt, ők örökölték, mint ingóságot, egy adóssággal sújtott férj után. Ha az elhunyt férjnek korábbi házasságaiból felnőtt fiai voltak, a legidősebb fiú joga volt, hogy a nőt saját háztartásához vegye, mint ahogy a fiú örökölte apja más vagyontárgyait is. A nő nem hagyhatta el mostohafia házát, csak ha váltságdíjat fizetett.

A nőnek tilos volt újra házasodni, ha a férje elvált tőle, de a férfiak szabadon vehettek magunknak annyi feleséget, amennyit csak akartak, korlátozás nélkül. A nőnek nem volt joga megválasztani a férjét, és nem volt semmi joga felette. Nem volt olyan törvényi vagy igazságügyi rendszer, amely megtiltotta volna a férfiaknak, hogy igazságtalanul bánjanak a feleségeikkel.

Az iszlám előtti arabok szerencsétlenségnek tartották, ha lánygyermek született a családjukban. Rossz előjelnek tartották. A gyűlölet a lánycsecsemők iránt ahhoz vezette őket, hogy élve eltemessék az újszülöttet. Azt mondhatjuk, hogy ez a gyakorlat elég gyakori volt egyes arab törzsnél, és az okok a család helyzetétől függően változtak: egyesek a szegénység miatt, hogy lányuk született, mások pedig születési rendellenességgel rendelkező gyerekeket temették el élve. A Magasztos Allah így írja le, hogyan fogadta az apa a lánya születésének hírére:

„Ám, ha valamelyiküknek leánygyermek születésének örömhírét hozzák, az arca elsötétül és haraggal telt. ~ Elrejtetik az emberek elől azon rossz miatt, amiről hírt kapott. Vajon megtartsa-e őt (az újszülött leányt) szegyenre, avagy a homokba temesse? Milyen borzalmas rossz az, ahogyan ítélnének!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:58-59]

Voltak, akik a szegénységtől félve temették el élve az újszülött lányukat. A Magasztos Allah azt mondja ezzel kapcsolatban:

„Ne öljétek meg a gyermekeiteket félve a szegénységtől! Mi gondoskodni fogunk róluk és rólatok. Bizony az ő megölésük nagy bűn!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:31]

A nő nem gyakorolhatta még a legalapvetőbb jogait sem. Volt például néhány étel, amelyeket kizárólag férfiak ehetek. A Magasztos Allah ezt mondja a Dicsőséges Koránban:

„És mondták: «Ami ezen lábasjóságok hasában van, az egyedül a mi férfijainknak jár és tilalmas az asszonyaink számára. Ha halva születik, akkor társak abban.»(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:139]

Az egyetlen méltóság, amellyel a nő rendelkezett az iszlám előtti korban, az személye, védelme, és a bosszú mindazok ellen, akik megalázták vagy megbecstelenítették őt, de még ez is inkább a férfiak büszkeségéről és a törzs tiszteletéről szólt, mint a női nem megbecsüléséről.

A nő helyzete az ókori indiai társadalomban

Lássuk mit találunk a Védákban, a brahmanizmus szent könyveiben, a nőről:

„A brahman törvény létrehozta a megkülönböztetést a férfiak és a nők között, ami az emberi értékeket és egyéb jogokat illetnek. A nő meg van fosztva polgári jogaitól és férfi ellenőrzés alatt áll életének minden szakaszában, úgy ahogy Manu törvényei előírták, hogy a nő nem jogosult saját akarata szerint eljárni életében egyik szakaszában sem, még akkor sem, ha a szokásos házi tevékenységről is van szó. Mint gyerek, apja gyámsága alatt áll, mint felnőtt férje gyámsága alatt, a férje halála után az apai nagybácsija lesz a gyámja, és ha nincs nagybátyja, akkor a hatóságokat terheli ez a felelősség. A nő életének egyetlen pillanatában sem élvezheti a szabadságot vagy a függetlenséget.”⁷

Az indiai társadalomban a nő helyzete a rabszolgáéval volt hasonló, nem lehetett saját akarata vagy kívánsága. Minden helyzetben követnie kellett férjét. A nőt fizetségül adhatta a férj, ha vesztett a szerencsejátékban. Férje halála után nem mehetett újra férjhez, mert nem maradt jogába élni, el lett hamvasztva férje máglyáján. A válásos könyvekben meg van írva:

„A nő magától rá kell vesse magát a férje temetési máglyájára. Amikor a férj holt teste rá lett helyezve a máglyára, az özvegy előrehalad lefátyolozott arccal, a brahman pap eltávolítja a fátylat az arcáról, a nő leveszi ékszereit és dísz tárgyait, amelyeket szétoszt a rokonai között, majd kifonja a haját. A pap, jobb kezét megfogva háromszor a fáklyakörül vezet. A nő, a homlokához emeli férje lábát, ezzel alázatát jelezve, majd a férje fejénél helyezkedik el a jobb kezét ráhelyezve. Végül, meggyújtják a tüzet, és ő elég a férje holttestével együtt.”

⁷Az ősi vallások szentírásai, Ali ‘Abd al-Wahid Wafi, 168 old.

Úgy tartásák, hogy így biztosan a Paradicsomba fog kerülni, és férjével együtt ott maradnak harmincöt millió évig. Sőt a máglyahalál által, a nő bűnbocsánatot nyer anyai és apai ágon a családjának, a férjé és annak családja számára. Ez a gyakorlat annyira elterjedt volt, hogy egy évtizedben, 1815 és 1825 között majdnem 6000 ilyen esetet számoltak. Ezt a szokást egészen a 19. század végéig gyakorolták, amikor törvényen kívülnek helyezték, a hindu vallási vezetők rosszallása ellenére.⁸

Egy másik bizonyítéka a nő, azon idők, megrendítő helyzetének az, amit a hindu vallásos könyvekben olvashatunk:

„Az eleve elrendeltek, a szél fújása vagy a tornádó, a halál, a Pokol, a mérég, a kígyók és a tűz nem rosszabbak, mint a nők.”⁹

„Néha egy nőnek több férje is volt egyidőben és a státusza megegyezett a prostituáltéval.”¹⁰

A nő helyzete az ókori kínai társadalomban

Az ókori kínai társadalomban, ***A civilizáció története***¹¹ című könyv szerzője szerint, a nő teljes mértékben a férjétől függőt, és egész életében neki engedelmeskedet. Alacsony és lenézett státusszal rendelkezett, és férje automatikusan a gyámja volt mivel alkalmatlanak tartották a jogi ügyletekhez. A nőnek nem volt joga az oktatáshoz és a házban kellett maradjon, hogy részt

⁸A *civilizáció története*, W. Durant

⁹Az *arab civilizáció*, G. Le Bon

¹⁰*Amit a világ elvesztett a muszlimok hanyatlásával*, An-Nadwi

¹¹ *A nő Kínába*, W. Durant

vegyen a házi munkákban. 15 évesen le kellett vágnia a haját, és 20 évesen meg kellett házasodnia, amikor az apja férjet választott számára. Egy lány születését rossz jelnek tartották. **W. Durant, A civilizáció története** című könyvében, azt mondja:

„Az apák imáikban, az istenekhez könyörögtek, hogy fiúgyermekük szülessen. Nagy szégyennek és átoknak számított, ha egy nőnek nem fiúgyermek született, mivel a fiúk hasznosabbak voltak a föld munkáiban és bátrabbak a csatáterén. A lányok tehernek számítottak a szülők számára (mert taníttatni kellett őket, majd a férjükhöz küldeni), annyira, hogy általános gyakorlattá vált meggyilkolásuk. Amikor egy családban több lány született és ez nehézségeket okozott a család számára, a mezőn hagyták őket hogy megfagyannak, vagy a vadállatok felfaják őket, minden lelkiismeret furdalás nélkül.”¹²

Egy kínai közmondás azt mondja: *„Hallgasd meg a feleséged, de soha ne hidd el, amit mond.”¹³*

A nők helyzete a római társadalomban

A civilizáció története című könyv írója azt mondta:

„Általában a lányok születése nemkívánatos volt, és a szokásoknak megfelelően, az apa eldönthette halálát, ha az újszülött fejlődési rendellenességgel született vagy lány volt. Röviden, csak a fiúgyermek volt kívánatos.”¹⁴

¹²Ibid.

¹³Az arab civilizáció, 406 old.

¹⁴Ibid. 119 old.

A nő a római társadalomban képtelennek volt tartva arra, hogy intézze saját ügyeit, és teljes mértékben alá volt vetve férje hatalmának. A férfinak saját családjában minden tagja felett joga volt, még ahhoz is, hogy feleségét halálra ítélje, ha bizonyos bűnökkel vádolták meg. A férfi joga arra is kiterjedt, hogy fiai feleségeit is kínzással büntethette, száműzhette vagy akár megölhette.

A nőnek a római társadalomban hallgatnia kellett a férjére és engedelmeskednie minden parancsának, nem mondhatott ellen neki és nem kérhette a jogait. Az öröklés jogától is meg volt fosztva, mert az öröklés az elsőszülött fiú joga volt. A rómaiak befogadhattak egy idegent a családjukba, és bármikor száműzhettek vagy eladhattak egy családtagot.¹⁵

A nő helyzete az ókori görög társadalomban

A nő sorsa az ókori görög társadalomban nem volt semmivel sem jobb, mint a fent említett társadalmakban. Olyan kevés megbecsülésben volt része, hogy kölcsön lehetett adni, ahogy Tarwilong elmagyarázta:

„A nőt a férje kölcsönadhatta egy másik férfinak, hogy gyereket szüljön neki a nemzet javáért.”¹⁶

A nő meg volt fosztva tanulási jogától és annyira alacsony rangúnak számított, hogy a férfiak azt állították, hogy *„a nő nem más, mint a gonosz megtestesülése”*.¹⁷

Nem volt olyan rendszer, amely megvédte volna a nőt ebben a társadalomban, meg volt fosztva az öröklési jogtól, és nem

¹⁵A vallások összehasonlítása, 188 old., Az arab civilizáció 408 old.

¹⁶Ibid., 406 old.

¹⁷Ibid., 408 old.

volt joga arra, hogy saját vagyona felett határozzon. Nem élvezhette a szabadságot és egész életében a férfinak volt alá rendelve. Válni, például, csak a férfi joga volt.¹⁸

A nők általános helyzetét így fogalmazta meg egy görög gondolkodó:

„A nő neve be kell, hogy legyen zárva a házba, és ez a helyzet a testével is.”¹⁹

Következés képen, a nő nem volt más csak egy alacsonyrendű teremtes. **Az arab civilizáció** című könyvében azt találjuk, hogy:

„A görögök általában a nőket az alacsonynál is alacsonyabb teremtménynek tartották. Semmi másra nem voltak hasznosak, mint az utódnemzésre és a házimunkára. Ha egy nő egy 'csúnya, visszamaradott vagy születési rendellenességgel rendelkező' gyermeket szült, a férfinak joga volt, hogy megölje a gyermeket.”²⁰

Démoszthenész, a jólismert görög szónok és gondolkodó azt mondta:

„Mi, görög férfiak, élvezzük a prostituáltak társaságát a szexuális élvezetekhez; a 'barátnők' vagy 'szerelmek' társaságát, hogy gondoskodjanak napi szükségleteinkről, és megházasodunk, hogy 'törvényes' gyerekeink legyenek.”

E szabados kettős mérce és erkölcstelenség alapján el lehet képzelni, milyen sorsa lehetett a nőknek egy olyan társadalomban, amelynek legmagasabb rangú, legjobban ismert gondolkodói így nyilatkoznak.

¹⁸A vallások összehasonlítása, 186 old.

¹⁹A civilizáció története, 7/117, 118

²⁰Az arab civilizáció, 406 old.

A nő helyzete a zsidó társadalomban

A zsidó hagyomány szerint, a nő a bűn forrása, ahogy azt az Ószövetségben találjuk.²¹

A nő helyzete a hagyományos zsidó társadalomban nem volt irigylésre méltó, mert a zsidó törvények a nőt alacsony pozícióba helyezték. Az Ószövetség a következőképpen jellemzi a nőt:

„Fordítám én magamat és az én szívemet a bölcsességnek és az okoskodásnak tudására, kutatására és keresésére; azonképpen hogy megtudjam a bolondságnak gonoszságát, és a tévelygésnek balgatagságát. ~ És találtam egy dolgot, mely keserversébb a halálnál; tudniillik az olyan asszonyt, akinek a szíve olyan, mint a tőr és a háló, kezei pedig olyanok, mint a kötelek. A ki Isten előtt kedves, megszabadul attól; a bűnös pedig megfogattatik attól.”
[Préd 7:25-26]²²

A férfinek teljes hatalma volt a családjá felett, különösen a lányai felett, beleértve a férj megválasztását is, és jogában állt odaajándékozni, vagy akár eladni őket bárkinek. (Lásd: *Exodus 21:7-11*)

A civilizáció története című könyv írója azt mondta:

„Az apának korlátlan hatalma volt családjá felet, a föld az övé volt, és gyermekei csak úgy maradhattak életben, ha neki engedelmeskedtek. Ez volt a hatalma, és eladhatta serdülőkor előtti lányát, ha szegény volt, rabszolgának. Hasonlóképpen, abszolút hatalma volt abban is, hogy kiválassza lánya férjét,

²¹Ter 3:1

²²A Biblia Károli Gáspár fordításában.

anélkül, hogy kikérte volna véleményét, még akkor is, ha ez a lány jogainak megsértését jelentette.”²³

Tehát ha egy zsidó nő férjhez ment, a felette való rendelkezési jog átszállt az apjáról a férjére, és a tulajdonának számított, mint a háza, a rabszolgája, vagy a pénze. (Lásd: Kiv 20:17)

A zsidó tanítások és törvények megfosztották a lányokat az apjuktól való öröklés jogától, ha az apának voltak fiúgyermekei is. Az Ószövetség azt írja:

„Izráel fiainak pedig szólj, mondván: «Mikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.»” [Szám. 27:8]

Ha egy zsidó nő elveszítette a férjét, akkor automatikusan a férje testvéréhez tartozott, ha az beleegyezett, ugyanakkor a nő véleménye nem számított. Az Ószövetség azt írja:

„Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülök, és nincs annak fia: a megholtak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz; hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban.” [MTörv 25:5]

A zsidó férfi soha nem evett, ivott vagy aludt együtt a feleségével, amikor az menstruált. A zsidó férfi teljesen elszigetelte magát a menstruáló nőtől, amíg meg nem tisztult. A zsidó törvény a következőket írja elő:

„A nő tisztátalan attól a naptól kezdve, amikor úgy érzi, hogy közeledik a menstruációja, meg akkor is ha nincsenek jelei, és ekkor a férfi nem szabad megérintse még a kisujjával sem, nem adhat neki, és nem is vehet el tőle semmit. Szintén, nem dobhatják egymás között a dolgokat, és nem ehetnek egy

²³ A civilizáció története, 374 old.

asztalnál, kivéve, ha van valami, ami elválasztja a tányérjaikat. Tilos a férfinak a nő poharából vizet inni, és egy ágyban aludnia, vagy egy helyen utaznia vele. Ha egy helyen dolgoznak, nem érinthetik meg egymást, és ha a férfi megbetegszik és nincs más, aki vigyázzon rá, akkor a nő kell, hogy ezt megtegye, de anélkül, hogy közvetlenül hozzá érne. De ha a nő betegszik meg, a férj nem vigyázhat rá, még akkor sem, ha nem érinti meg. A nő tisztátlannak számít szülés után 40 napig, ha az újszülött fiú, és 80 napig, ha lány, majd utána következett a tisztasági fürdő.”²⁴

A nő helyzete az ókori keresztény társadalomban

A keresztény papok odáig mentek, hogy a nőt tartották az ’eredendő bűn’ gyökerének, és mint ilyen, minden katasztrófa forrásának, amelytől az egész világ szenved. Ez volt annak az oka, hogy az intim kapcsolat a férfiak és a nők között ’mocskosnak’ számított, még ha hivatalos, legitim házasság keretein belül történt is.

Szent Tertullianus azt mondta:

„A nő a sátán útja a férfi szívéhez. A nő biztatására evett a férfi az ’átkozott fáról’, megszegve Isten törvényét és tönkretéve a (férfi) tekintélyét.”

Wieth Knudesen dán író így írta le a nő helyzetét a középkorban:

„A nő nagyon kevés figyelmet kapott, mivel a katolikus hit szerint ő csak másodosztálybeli polgár.”²⁵

Pál apostol azt mondta:

²⁴Zsidó törvények és szokások, Al-Hakham Rabi Suleiman Jazfiraid, 22 old.

²⁵A vallások összehasonlítása, Ahmed Salabi, 187 old.

„Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. (...) Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. ~ Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. ~ Mert nem is a férfiú teremtett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért. ~ Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselni a fején az angyalok miatt.” [1 Kor 11:3, 7-10]

A keresztény tanítások kötelezik a nőket, hogy alávéssék magukat férjük akaratának, és vakon hallgassanak rájuk. Pál azt mondja:

„Ti asszonyok a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek.” [Ef 5:22-23]

George Bernard Shaw, a jólismert angol író azt mondta:

„Abban a pillanatban, amint egy nő férjhez megy, minden személyes tulajdona férje tulajdonába kerül, az angol törvények szerint.”

Ezen kívül, a vallás kimondja a házasság örökkévalóságát, a válás lehetetlen függetlenül attól, hogy milyen súlyosak a gondok és az ellentmondások a házastársak között. A törvényes különválás helyett, a férfi és a nő is házasságon kívüli viszonyokban bonyolódtak, az ezekkel járó káros következményekkel. Ha a házaspár valamelyike elhunyt a másíknak nem volt joga újra házasodni.

A nők helyzetének lealacsonyítása és szerepének figyelmen kívül hagyása, égy heves reakciót váltót ki a nyugati modern társadalomban. Gondolkodók és értelmiségiek kezdték követelni az abszolút szabadságát minden egyénnek, akár férfi akár nő, ami a társadalom romlásához vezetett és a család

széteséséhez, az egyház nyomása és szigorú rendszere miatt, amely a veleszületett emberi természet ellen van.

A nő jogai az iszlámban

Miután röviden áttekintettük a nő helyzetét különböző iszlám előtti társadalmakban, most lássuk a nő helyzetét, és azokat a jogokat, amelyeket az iszlám írt elő kötelezőként a számára. Az iszlámban a nőnek vannak általános és egyéni jogai.

A nő általános jogai

1. Az iszlámban a nő és a férfi vallási kötelezettségei azonosak. Ha a feltételek teljesítve vannak (az iszlámhoz tartozás, szükséges életkór, mentális egészség) a nőnek ugyanolyan kötelezettségei vannak, mint a férfinak, ami az imát, a kötelező adakozást, a böjtot vagy a zarándoklatot illeti. Az egyetlen különbség az, hogy a Magasztos engedelmével, a nő néha felmentést kap. Például a menstruáló, vagy gyermekágyas nő mentesül az ima és a böjt kötelezettsége alól a vérzése alatt, ám az elmulasztott böjtnapokat pótolnia kell megtisztulása után. A nő ezekben az időszakokban tapasztalható fizikai és lelki állapota miatt, kapta ezeket a könnyítéseket.

2. A férfi és a nő ugyanolyan jutalmat kap engedelmisségéért vagy büntetést engedetlenségéért az evilágon és a Túlvilágon. Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Aki jótetteket cselekedett, akár férfi, akár nő, és mindeközben hívő, azt a jó étellel fogjuk jutalmazni. És mi a legjobb tetteik szerint fogjuk jutalmazni őket (a Feltámadás Napján).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:97]

3. A férfi és a nő egyenlő az emberi természet terén. A nő nem volt az 'eredendő bűn' forrása, amely miatt Ádámnak

(béke legyen vele) el kellett hagynia a Paradicsomot és nem is alacsonyabb rendű a férfinál, ahogyan az előző vallások tudósai állítják. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ő ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Ádámól) teremtett meg benneteket, és abból megteremtette a feleségét, és kettejükből sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, Akire hivatkozva szoktátok egymást kérdezgetni! Es (óvakodjatok attól, hogy) a rokonságot (megszakítsátok)! Bizony Allah öröként áll felettetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

Ebben a verssorban Allah kijelenti, hogy mindkét nemet egyetlen forrásból teremtette. Nincs különbség a két nem között az emberi minőségükben, és kiegészítik egymást, mint egy faj két neme. Az iszlám megszüntette és eltörölte a korábbi igazságtalan törvényeket, amelyek a nőket alacsonyabb rendűnek ítélték és megfosztották emberi jogainak nagy részétől. Allah Próféta (صلى الله عليه وسلم) azt mondta:

„A nők a férfiak testvérbarátai.” (Abu Dáúd, Álbán szahih-nak minősítette)

4. A nő, úgymint a férfi, jogosult a tiszteletre és méltósága megvédésére. Bűnös az, aki megrágalmaz egy tisztességes nőt, és büntethető, ahogy Allah, a Magasztos mondja:

„És azok, akik tiszta, erényes asszonyokat vádolnak meg, majd pedig nem tudnak négy tanút előhívni, korbácsoljátok meg őket nyolcvan korbácsütéssel! És tőlük soha többé ne fogadjatok el tanúságtételt! Ők a bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:4]

5. A nőnek, mint a férfinak, joga van örökölni. A Magasztos Allah azt mondja erről:

„A férfiaknak jár egy rész abból, amit a szülők és a (közeli) rokonok hagynak hátra. És a nőknek is egy rész jár

abból, amit a szülők és a (közele) rokonok hagynak hátra. Legyen az kevés avagy sok, törvényileg elrendelt részként.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:7]

Az iszlám megadta a nőnek az öröklési jogot, amitől a *dzsáhilijja* (pogányság, tudatlanság kora) idején meg volt fosztva, akkor, amikor ő maga volt az öröklés tárgya. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Nem megengedett a számotokra, hogy örököljétek a feleségeket, az akaratuk ellenére. És az sem, hogy akadályozzátok őket az újabb házasságban, csak azért, hogy elvehessetek valamit abból, amit korábban adtatok nekik(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

‘Umár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„(...)(Esküszöm) Allahra, a tudatlanság korában nem fordítottunk figyelmet a nőkre, addig, amíg Allah nem nyilatkoztatta ki, amit Ő kinyilatkoztatott velük kapcsolatban, és nem adta meg nekik, amit megadott.(...)” (Muszlim)

6. A nő ugyanúgy jogosult pénzügyi üzletek kötésére, mint a férfi. Bármilyen pénzügyi akciót végrehajthat a gyám jelenléte vagy bármely korlátozó értelmű rendelkezés nélkül, kivéve, ha azok megsértik az iszlám jogot. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ő, ti, akik hisztek! Adakozzatok azokból a jó dolgokból, amiket szerezteket,(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:267]

Azt is mondja:

„Bizony a muszlim férfiaknak és a muszlim nőknek és a hívő férfiaknak és a hívő nőknek, és az őszinte szívvel engedelmeskedő férfiaknak és nőknek és az igaz férfiaknak és az igaz nőknek és a türelmes férfiaknak és a türelmes

nőknek és az alázatos férfiakkal és az alázatos nőknek és az adakozó férfiakkal és az adakozó nőknek és a böjtölő férfiakkal és a böjtölő nőknek és a szemérmükkel önmegtartóztató férfiakkal és a szemérmükkel önmegtartóztató nőknek és az Allahról gyakran megemlékező férfiakkal és nőknek - ezek mindegyikének Allah megbocsátást és hatalmas jutalmat készített elő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:35]

7. Az iszlám azt tanítja, hogy az olyan férfi, aki tiszteli, becsüli, és igazságos bánásmódban részesíti a nőt, az egészséges és tisztességes személyiséggel rendelkezik. Allah Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A hívők közül azok a legteljesebb hitűek, akik a legjobb erkölcsűek. A legjobbak közöttetek pedig azok, akik a legjobbak asszonyaikhoz.” (at-Tirmidhi)

8. A nőnek azonosak a kötelezettségei a férfival, ami az ismeretek keresését és terjesztését illeti. A Próféta (ﷺ) azt mondta ezzel kapcsolatba:

„A tudás keresése előírt kötelesség minden muszlim számára.” (Ibn Mádzsah)

A muszlim tudósok megegyeznek abban, hogy a 'muszlim' szó, mindkét nemre vonatkozik, férfiak és nőkre egyaránt.

9. Az iszlám a férfival azonos jogokat ad a nőnek, az oktatás és a képzés területén is. Sőt, a lányokról való gondoskodás és oktatásuk eszköz a Paradicsomba jutáshoz.

„Akinek van három lánya és türelmes velük, ellátja őket, inni ad nekik és a vagyonából öltözteti őket, ezek pajzs lesznek számára a Tűz elől a Feltámadás Napján.” (Ibn Mádzsah)

10. A nő és a férfi azonos kötelességekkel és felelősséggel bírnak a társadalom javításában és abban, hogy

megparancsolják a jót és megtiltsák a rosszat, ahogy Allah, a Magasztos kijelenti a Koránban:

„A hívők és a hívő nők egymás testvérbarátai. Megparancsolják a helyénvalót, és megtiltják a rosszat. Megtartják az imát és megadják a zakátot. Engedelmeskednek Allahnak és a Küldöttének. Velük szemben Allah irgalmat fog gyakorolni. Bizony Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:71]

11. A nő, úgy mint a férfi, védelmet nyújthat a nem-muszlimok számára, amikor belépnek egy muszlimok által ellenőrzött területre, egy konfliktus esetében. Allah, a Magasztos azt mondja:

„És ha egy a társítók közül a te védelmedet kéri, adj neki védelmet, hogy meghallgathassa Allah szavát. Majd juttasd el őt biztonságos helyre! Ez azért van így mivel ők egy olyan nép, akik nem tudnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:6]

Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„A muszlimok által nyújtott védelem egy, és a legalacsonyabb státuszúnak is közülnük be kell azt tartani; és azon, aki megszeg egy muszlim által kötött szövetséget, lesz Allah, az angyalai és minden ember átka, és sem a kötelező sem az önkéntes cselekedetei nem lesznek számára jóvátételként elfogadva a Feltámadás Napján.” (Muszlim)

Ez a jog a nőt is és a férfit is megilleti, mint ahogyan azt Umm Hani (Allah legyen vele elégedett), Abu Talib lánya által közölt hadisz is megerősíti:

„Elmentem Allah Küldöttéhez (ﷺ) Mekka meghódításának évében, fürödni találtam, és lánya Fatima takarta el egy ruha segítségével. Köszöntem, mire ő

megkérdezte: «Ki az?» Azt mondtam: «Én vagyok, Umm Hani, Abu Talib lánya.» Ő (a Próféta) azt mondta: «Köszöntelek Umm Hani.» Amikor befejezte a fürdést felállt, és imádkozott nyolc rakát egy darab ruhába burkolózva. Amikor befejezte azt mondtam: «Ó, Allah Küldötte! A testvérem (Ali ibn Abu Talib), azt állítja, hogy harcolni fog az ellen akinek és nyújtottam védelmet, és ez az ember ez és ez, Hubaira fia.» A Próféta (ﷺ) azt mondta: «Menedéket adunk annak, akinek te menedéket adtál, ó Umm Hani.» És ez dél előtt történt.” (al-Bukhári)

Hogy kiemelje a nő értékét, az iszlám megadta neki azt a jogot, hogy menedéket nyújthasson a muszlimok nevében. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„«Valóban, ha egy nő menedéket nyújt, ezt tiszteletbe kell tartani minden ember által.» ami azt jelenti, hogy minden muszlimnak tiszteletbe kell tartani a nő megadott szavát.” (at-Tirmidhi)

Vannak azonban olyan területek, vagy kiváltságok, amelyek kifejezetten a férfiaké, és amelyeket lehetőségünk lesz megismerni, amikor a nőekkel kapcsolatos gyakori téveszmékről fogunk beszélni.

Mindenekelőtt fontos megvizsgálni a nők helyzetét az iszlám eljövetele előtt, és hogyan változott ezután, hogy kiderüljön, milyen megtisztelő az a státusz, amit a nők élveznek az iszlámban.

A nő egyéni jogai

Az iszlám nagy figyelmet szentelt a nő életének minden szakaszára, a születésétől a haláláig, mint gyermek, feleség, anya és nem utolsó sorban, mint muszlim. A következőkben

tömören beszélni fogunk az általános jogairól anélkül, hogy a részletekbe merülnénk. Aki szeretne több információt ebben a témában, megtalálhatja az iszlám jogtudomány ezzel a témával foglalkozó könyveiben.

☞ **A nő jogai, mint gyermek** ☞

◆ **Az élethez való jog**

A Magasztos Allah megparancsolta mindkét szülőnek, hogy tartsák tiszteletbe az újszülöttnek élethez való jogát, függetlenül attól, hogy fiú vagy lány, és megölésüket nagy bűnnek ítélte. Allah azt mondja:

„Ne öljétek meg a gyermekeiteket félve a szegénységtől! Mi gondoskodni fogunk róluk és rólatok. Bizony az ő megölésük nagy bűn!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:31]

Allah ellátásukat elidegeníthetetlen joggá tette, ami az apa felelőssége, még amikor embriók az anya méhében. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Ha terhesek, addig lássátok el őket, míg a világra nem hozzák terhüket (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:6]

◆ **Az anyatejjel való táplálás és ellátáshoz való jog**

Allah kötelezővé tette a gyerekek gondozását, nemtől függetlenül, hogy megfelelő gondoskodásban legyen részük minden területen, és mindent megtegyenek azért, hogy biztosítsanak számukra egy tisztességes, teljes, becsületes életet. Ez a gyerekek egyik legfontosabb joga. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az anyáknak két teljes évig kell szoptatni a gyermeküket - ez azokra vonatkozik, akik teljessé akarják

teni a szoptatást. A (szoptató anyákról történő) gondoskodás és ruházásuk az illendő módon a gyermek apjára hárul (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:233]

♦ **Az oktatáshoz és gondoskodáshoz való jog**

Az iszlám törvényei és tanításai előírják, hogy a szülők a legjobb nevelést biztosítsák a gyermekeiknek, és erős, hasznos és egészséges oktatásban részesítsék őket. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta:

„Elég bűn egy embernek az, ha elhanyagolja azokat, akiknek a gondoskodása az ő kezeiben van.” (Muszlim)

Azt is mondta:

„Mindegyikőtök őrzők vagytok, és felelősek vagytok a rátok bízottakért. Az uralkodó a népe őrzője, és felelős alattvalóiért. A férfi a családja őrzője, és felelős érte. A nő a férje házában és gyermekeinek őrzője, és felelős értük. A rabszolga tulajdonosa vagyonának őrzője, és felelős érte.(...)” (al-Bukhári)

A szülők szép neveket kell, hogy adjanak gyermekeiknek, úgy a fiúnak, mint a lánynak. Szülők közötti konfliktus esetén, amit válás követ, az iszlám az anyának adja a gyermek gondozásának jogát, mert ő általában gyengédebb és figyelmesebb a gyermek szükségletei iránt. Ezt hangsúlyozza a következő prófétai hagyomány is amit ‘Amr ibn Suaib (Allah legyen vele elégedett) közölt:

„Egy nő azt mondta: «Az én méhem hordozta a gyermekemet magzatként, az én mellem táplálta csecsemőként, és az én ölemben ült a gyerek hosszú ideig. Most az apja elválik tőlem és el akar szakítani a gyerekeimtől!» Ő (ﷺ) azt mondta: «Te inkább megérdemled

„a gyermek gondozását, amíg újra nem házasodsz.»” (Abu Dáúd)

◆ A gyengédség, szeretet és együttérzéshez való jog

A gyerekeknek, úgy a lánynak, mint a fiúnak szüksége van mind ezekre, ahogy szüksége van ételre és vízre, mert ezek jó irányba befolyásolják a hangulatát és viselkedését. Ezen túlmenően, az iszlám az irgalom és könyörület vallása még az idegenekkel szemben is, hát akkor a gyerekeinkkel szemben? Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Allah Küldötte (ﷺ) megpusztilta Haszan ibn Alit (az unokáját) Agrá ibn Habisz at-Tamimi jelenlétében, aki azt mondta: «Tíz gyerekem van, de egyet sem pusztított meg soha.» Erre Allah Prófétája (ﷺ) ránézett és azt mondta: «Aki nem könyörületes, az nem kap könyörületet.»” (al-Bukhári)

◆ Az ismeretek szerzéséhez való jog

Az iszlám az ismeretek keresését és megszerzését kötelezővé tette minden muszlim számára, akár férfi akár nő. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A tudás keresése előírt kötelesség minden muszlim számára.” (Ibn Mádzsah)

Az iszlámban a lányok oktatása a jutalomszerzés egyik forrása. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Akinél van egy rabszolgalány, akit megfelelően oktat, megtanítja neki a jó modort, majd felszabadítja és feleségül veszi, kétszeres jutalmat kap.(...)” (al-Bukhári)

◆ Az egyenlőséghez való jog

Az iszlám igazságosságot rendel el minden tekintetben, és ez az általános szabály a gyerekekre is vonatkozik, nemre való

tekintet nélkül. Nem szabad különbséget tenni a fiúk és lányok között, több szeretetet és együttérzést mutatva egyik iránt a másikkal szemben. Allah azt mondja:

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. És eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól, az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

Nu'man ibn Basír (Allah legyen vele elégedett) azt mondta, hogy:

„Apám felajánlott nekem egy ajándékot a vagyonából, és anyám, Umrah bint Rawah azt mondta: «Nem egyeznék bele ebbe, amíg Allah Küldötte (ﷺ) nem lesz rá tanú.» Így az apám elment és megkérte, hogy legyen a tanúja. Allah Küldötte (ﷺ) megkérdezte: «Minden gyerekednek felajánlottál ugyanilyet?» Azt felelte: «Nem.» Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta neki: «Féld Allahot és légy igazságos minden gyerekeddel.» Így az apám visszatette az ajándékot a helyére.” (al-Bukhári)

◆ A férj választáshoz való jog

Az iszlám tiszteletbe tartja a nő véleményét a házasságával kapcsolatban, mivel a beleegyezése alapvető feltétele az érvényes házasság megkötésének. A lány minden nyomásgyakorlástól mentesen elfogadhatja az illetőt, vagy vissza is utasíthatja az ajánlatot, ahogy a Próféta (ﷺ) mondta:

„«Az elvált vagy özvegyasszonyt nem szabad férjhez adni engedélye nélkül, és a szűzlányt nem szabad férjhez adni a beleegyezése nélkül.» Megkérdezték: «És hogyan fejezi ki beleegyezését, ó Allah Küldötte?» Azt mondta: «Csendben

marad (szemérmessége miatt, de ez nem jelent visszautasítást).»” (al-Bukhári)

Sem az apának, sem a gyámnak nincs joga neki férjet választani és házasságra kényszeríteni vele. Ha férjhezadják akarata ellenére, akkor kérheti a házasság hatályon kívül helyezését. Khansa’ bint Khidam al-Anszarija (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Az apja férjhez adta, miután már volt férjnél, és ő ezt nem fogadta el ezért elment a Prófétához (ﷺ) (elpanaszolva neki), mire ő (ﷺ) érvénytelenítette a házasságot.” (al-Bukhári)

A Próféta (ﷺ) tanításai kihangsúlyozzák a lányokról való gondoskodás, tiszteletbentartásuk, az irántuk való kedvesség és szükségleteik kielégítésének fontosságát. Ő (ﷺ) azt mondta ezzel kapcsolatban:

„Az akinek van három lánya, vagy három lánytestvére, vagy két lánya, vagy két lánytestvére, jó társaság a számukra és féli Allahot a tekintetükben, be fog lépni a Paradicsomba.” (At-Tirmidhi)

Az iszlám a lányok iránti jó viselkedést és gondozásukat a Paradicsomba jutás eszközévé tette, ezért ha lehet, a szülők meg több figyelmet szentelnek nekik, hogy elnyerjék az Allah által ígért jutalmat. Áisah (Allah legyen vele elégedett), a Próféta felesége és a hívők anyja, közölte:

„Egy szegény asszony jött az ajtóhoz két kislányával. Három datolyát adtam nekik (mert nekem sem volt más). Mindkét lánynak adott egy-egy datolyát, és felemelte a

harmadikat a szájához, hogy megegye. Mindkét lány kérte, hogy adjon nekik többet, ezért szétszedte az utolsó datolyát két félbe és adott egy-egy felet mindkét lányának. Nagyon tetszett nekem, amit a nő tett, és elmeséltem Allah Próféájának (ﷺ), aki azt mondta: «Valóban, Allah kötelezővé tette számára a Paradicsomot ezért a tettéért.» vagy azt, hogy: «Megszabadította őt a Pokol tüzétől, ezért a tettéért.»» (Muszlim)

A Saría (az iszlám vallásjog) a gyerekek közötti egyenlőséget és igazságosságot írja elő lelki szinten, nemtől függetlenül, és a méltányosságot az anyagi dolgokban, megtiltva a fiúk előnyben részesítését a lányokkal szemben, vagy fordítva. Egyenlőség kell, hogy legyen még az adományok és ajándékok terén is. Nu'man ibn Basír (Allah legyen vele elégedett) azt mondta, hogy:

„Apám felajánlott nekem egy ajándékot a vagyonából, és anyám, Umrah bint Rawah azt mondta: «Nem egyeznék bele ebbe, amíg Allah Küldötte (ﷺ) nem lesz rá tanú.» Így az apám elment és megkérte, hogy legyen a tanúja. Allah Küldötte (ﷺ) megkérdezte: «Minden gyerekednek felajánlottál ugyanilyet?» Azt felelte: «Nem.» Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta neki: «Féld Allahot és légy igazságos minden gyerekeddel.» Így az apám visszatette az ajándékot a helyére.» (al-Bukhári)

Az igazságosság és egyenlőség nem korlátozódik csak az érinthető dolgokra, hanem az érzelmi részletekre is. Így, az iszlám megparancsolja az igazságosságot a gyermekek körében, még ha csak egy egyszerű pusziról is van szó. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Egy férfi a Próféta (ﷺ) mellett ült, amikor a fiai közül az egyik oda jött hozzá, ő megpuszilta és a lábára ültette. Majd, a lánya jött oda, ő pedig maga mellé ültette. Akkor a

Próféta (ﷺ) azt mondta neki: «Nem bántál velük egyformán.» (Al-Bazzar és Ibn Haithami, Álbáni szahih-nak minősítette)

Arról beszélvén, hogy az iszlám milyen figyelmet fordít a gyerekekre, helyénvaló kiemelni az árvákról való gondoskodás fontosságát. Az árvaság erős negatív hatást gyakorol a gyermek mentális, spirituális és érzelmi állapotára. Ez az állapot eltévelyedéshez vagy romláshoz is vezethet, különösen, ha az árva olyan társadalomban él, amely nem adja meg az őt megillető gondoskodást, nem elégíti ki szükségleteit, és nem bánik vele könyörületesen.

Az iszlám különös figyelmet fordít az árvák jólétére, a fiúkra és lányokra egyaránt, és előírja, hogy az árvák közvetlen rokonai gondoskodjanak róluk. Ha nincsenek rokonok, az iszlám állam felelőssége, hogy gondoskodjon róluk, intézze ügyeiket és ellássa őket. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Bizony azok, akik bűnös módon pazarolják el az árvák javait, ők tüzet fognak enni gyomrukban. És a Sa'ír (lángoló tüzén) fognak égni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:10]

Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta:

„Ó Allah, tanúsítom, hogy sérthetetlennek nyilvánítom a két gyenge jogait: az árvákét és a nőkéét.” (an-Naszái), ami azt jelenti, hogy nagy bűn bárki számára megsérteni e két embercsoport jogait, elnyomni őket vagy ártani nekik.

A Magasztos Allah óva int az árvákkal való gorombaság vagy visszaélések ellen, amikor azt mondja:

„Az árvát pedig ne sanyargasd.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 93:9]

Sok olyan prófétai mondás ismert, amely arra bátorítja a muszlimokat, hogy támogassák az árvákat, gondoskodjanak róluk, kedvesek legyenek velük, és mutassanak irántuk szeretetet. Egy példa erre:

„Én és egy árva gondozója így leszünk a Paradicsomban.» a mutató és középső ujját közel hozva egymáshoz.” (al-Bukhári)

Más prófétai mondás az irántuk való gyengédség és együttérzésre bátorít. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Akarjátok, hogy a szívetek megpuhuljon és megkapjátok azt amire szükségetek van? Legyetek irgalmasak az árvával, simogassátok meg a fejét és etessétek az ételetekből. Így a szívetek meg fog puhulni és meg fogjátok kapni amire szükségetek van (vagy amit kerestek).” (at-Tabarani)

Az iszlám gondoskodik az olyan törvénytelen gyermekek jólétéről is, akiket önhibájukon kívül szüleik nem ismertek el. Az iszlám kormány kötelessége gondoskodni az ilyen gyerekekről pontosan olyan módon, mint bármely más árváról, hogy Allah akaratából a társadalom rendes, hasznos tagjai lehessenek. Allah Prófétája (ﷺ) kijelentette:

„(...) jutalmat kaptok minden élőlényért (a velük tett jóért).” (al-Bukhári)

Ha vigyázunk rájuk, akkor Allah akaratából, a társadalom rendes, hasznos tagjai lesznek, ellátják majd feladataikat és úgy fognak élni, mint a többi ember.

☞ A nő, mint feleség ☞

A Magasztos Allah azt mondja a Dicsőséges Koránban:

„Az Ő Jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És

közöttetek szeretetet és könyörületet alkotott (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:21]

Egyik legnagyobb jele Allah Jóságának, Könyörületének és Hatalmának, hogy az emberiséget párokban teremtette, egyiket a másikkal, hogy egymást vigasztalják, elégedetté tegyék és segítsék, hogy testük nyugalomra, lelkük pedig békére találjon.

A társadalom alapja a család, a férj és feleség egymás társai, amelyre a muszlim otthon alapszik. A család sikere és az otthon nyugalma érdekében az iszlám mindkét házastársnak jogokat és kötelességeket írt elő. A következő részben a feleség jogaival fogunk foglalkozni.

♦ A jegyajándékhoz való jog

Ez egyben jog és nélkülözhetetlen ajándék, amit az iszlám írt elő, hogy a férfi adja a nőnek. Nem megengedett, hogy a nő bármelyik hozzátartozója hozzányúljon, mert ez az ő kizárólagos joga. Válás esetén a férjnek nem áll jogába semmit sem visszakérni abból, amit a feleségének adott jegyajándékként. A Magasztos Allah kimondja e tett súlyosságát:

„Ha egy asszony helyére új asszonyt akartok venni, és az egyiküknek már adtatok egy *qintár-t* (nagy mennyiségű arany jegyajándékot), ne vegyetek vissza abból semmit! Vajon visszavennétek-e szégyenszemre és nyilvánvaló bűnként? Hogyan vehetnétek azt vissza, hiszen egyikőtök a másikkal huzamosabb időt töltött, és ők szilárd egyezséget vettek tőletek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:20-21]

Ő azt is mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Nem megengedett a számotokra, hogy örököljétek a feleségeket, az akaratuk ellenére. És az sem, hogy akadályozzátok őket az újabb házasságban, csak

azért, hogy elvehessetek valamit abból, amit korábban adtatok nekik. Kivéve, ha nyilvánvaló bűnös dolgot követtek el. Illendő módon bánjatok velük! Ha viszolyogtok tőlük, talán olyan valamitől viszolyogtok, amibe Allah sok jót tett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

Ez a magasztos ájá megmutatja azokat a jogokat, amelyeket Allah biztosított a számukra:

- megtiltotta a nők örökölhetőséget, mint ahogy az iszlám előtt tették az arabok. Ahogy korábban láttuk, a férj halálánál a közeli hozzátartozóinak volt joguk az özvegy felett. Ha akarták elvehették feleségül vagy meg akadályozhatták, hogy újra férjhez mennyen, több joggal rendelkeztek felette, mint a saját családja. A nőket egyszerűen örökölhető tárgyaknak tekintették.

- megtiltotta a férfinak hogyha ő válni akar, hogy rosszul bánjon a feleségével, akár bántalmazás, nehézség, zaklatás, ok nélküli terhelés, sértés, verés, vagyonával való visszaélés, szabadságának korlátozása, vagy bármi más módon, és így a nő pénze ellenében egyezzen bele.

- Allah megparancsolta a férjnek, hogy illendő módon bánjon a feleségével, vegye figyelembe azt ami neki tetszik és olyan dolgokat cselekedjen ami örömet okoz a feleségének.

◆ **Az igazságossághoz és egyenlőséghez való jog**

Azok a férfiak, akiknek több feleségük van, igazságosan és egyenlően kell bánniuk velük. Ez vonatkozik az ellátásra, a ruházatra, a lakásra és az idő megosztására, a gondokon való osztozásra és az intim kapcsolatokra is. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta:

„Akinnek két felesége van, és az egyikhez hajlik a másik ellenében, a Feltámadás Napján úgy fog eljönni, hogy egyik oldala lóg.” (an-Naszáí, Ahmed és Ibn Mádzsah)

♦ A megfelelő ellátáshoz való jog

A férj köteles tiszteletreméltó és megfelelő ellátást, lakhatást és ruházatot biztosítani feleségének. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„(...)És az űk joguk feletettek az, hogy bánjatok velük jól, ami a ruházatot és az ellátást illeti.” (Muszlim)

A férj, képességeinek megfelelően, azzal a pénzel is el kell lássa feleségét amire szüksége van. A Magasztos Allah azt mondja:

„A vagyonos maga vagyona szerint fizessen javaiból! Akinek pedig kiméretett az ellátása, az aszerint fizessen, abból, amit Allah adott neki. Allah senkire sem szab, és nem is mér ki többet, mint amennyit Ő adott neki. Allah könnyebbülést fog adni a nehézség után.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:7]

Ha egy férj tehetős, de nem hajlandó családjára költeni, a feleségének joga van hozzájutnia a vagyonának egy részéhez és költhet belőle a saját és gyerekei szükségleteire, természetesen a pazarlás elkerülésével. Hind bint Utbah (Allah legyen vele elégedett) elment a Prófétahoz (ﷺ) és panaszkodott a férjére:

„Ő Allah Küldötte, Abu Szufián (a férje) zsugori és nem költ eleget rám és a gyerekeire, csak amennyit elveszek a pénzéből az ő tudta nélkül.» A Próféta (ﷺ) azt mondta: «Vegyél (a pénzéből) amennyire szükséged van neked és a gyermekeidnek megfelelő határok között.»” (al-Bukhári)

Ha a férj nehéz anyagi helyzetbe került és képtelenné vált családjának eltartására, vagy ha feleségét túl hosszú időre magára hagyta, ami miatt a nő nehéz helyzetbe került, és a férje nem hajlandó visszatérni, a feleségnek joga van bírósági beavatkozást kérvényezni, hogy megszüntesse a házasságot,

ahogyan az iszlám jogtudósok ítéleteiből kiderül. Abu az-Zanad azt mondta:

„Meg kérdeztem Száid ibn al-Muszáibót arról az esetről, ha valaki nem talál forrásokat, hogy a feleségére költsön. Ő azt mondta: «Akkor (a bíró) elválasztja őket.» Megkérdeztem: «Ez szunnah?», azt válaszolta: «Igen, szunnah (ami azt jelenti, hogy a prófétai hagyomány, és hogy ez egyenesen tőle (ﷺ) van, még ha nem is találunk egy direkt közlést, mert másképpen nem beszélt volna valamiről, amiről nem voltak biztos ismeretei).»”

◆ Az együttéléshez és intim kapcsolathoz való jog

A házasság nő joga, hogy a férjével töltsen az éjszakát, és megkapja a szexuális kielégülést és boldogságot. A férfitől elvárja és kötelezi az iszlám törvény, hogy kielégítse feleségét, nehogy szégyenteljes tettek iránt alakuljon ki benne vágy. A feleségnek, mint minden nőnek, nagy szüksége van a szerelemre és a kedveskedésre, gondoskodásra, és hogy természetes, fizikai vágyai kielégülésre kerüljenek.

Az iszlám megtiltja a férjnek, hogy annyira elmerüljön az istenszolgálati cselekedetekben, mint az ima vagy a böjt, hogy emiatt ne foglalkozzon a felesége fizikai, szexuális és társasági szükségleteivel, ahogy a következő hadisz is alátámasztja:

„Szalmán al-Fáriszi (Allah legyen vele elégedett) elment, hogy meglátogassa hittestvérét, Abu Dardát (Allah legyen vele elégedett), és amikor megérkezett, felesége, Umm Darda (Allah legyen vele elégedett) üdvözölte, és mivel elhanyagolt állapotban találta megkérdezte tőle, hogy miért van így. Azt válaszolta: «Testvéred, Abu Darda elvesztette érdeklődését az evilág és annak dolgai iránt.» Abu Darda megérkezett, és Szalmánt étellel kínálta: «(Kérlek) Egyél, mert én böjtölök.» Szalmán azt mondta: «Nem eszem, amíg nem eszel te is velem.» Abu Darda megtörte a böjtjét és evett Szalmánnal.

Szalmán az éjszakát Abu Dardával egy szobában töltötte, és Abu Darda felkelt, hogy imádkozzon (éjszakai önkéntes imát) de Szalmán rászólt: «Aludj!» és visszafeküdt. Majd Abu Darda megint felkelt imádkozni és Szalmán újra rászólt: «Aludj!». Amikor az éjnek az utolsó része maradt hátra Szalmán azt mondta neki: «Most kelj fel (imára).» Miután mindketten imádkoztak Szalmán azt mondta Abu Dardanak: «Uradnak joga van feletted, lekednek joga van feletted, és családodnak is joga van feletted. Add meg mindazoknak a jogát akinek joga van feletted.» Abu Darda elmesélte a Prófétának (ﷺ), hogy mi történt. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta: «Szalmán igazat mondott.»” (al-Bukhári)

Ibn Hazm (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„A férfinak előlett írva az intim kapcsolat a feleségével legalább egyszer a tiszta időszakában (a két menstruációs ciklus között), ha képes rá. Ha nem így tesz, akkor megszegi Allah Szavait:

„(...)Ha megtisztultak, akkor közeledjete hozzájuk olyan módon, ahogyan Allah megparancsolta azt nektek (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:222]”

Ha a férj sokat utazik, a feleségnek joga van kérnie, hogy ne maradjon távol több mint hat hónapig. Viszont ha a nő elviseli ennek az időnek a meghosszabbítását és lemond a jogáról, akkor nincs ebben semmi rossz. Ellenkező esetben, ha a feleség kéri ezt, akkor – hacsak nincs érvényes mentsége – a férj késés nélkül haza kell térjen. ‘Umár ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett), az iszlám második kalifája, éjjeli őrzárata alatt, hallott egy nőt aki egy olyan verset szavalt ami a azt fejezte ki menyire egyedül érzi magát. Reggel elment hozzá, és megkérdezte: „Te vagy az aki ezt és ezt mondta?” A nő igenlően válaszolt. ‘Umar megkérdezte: „Miért?” A nő azt felelte: „Mert te elküldted a férjemet a katonákkal egy hosszú

hadjáratra.” Akkor ‘Umar megkérdezte a lányát, Hafszát (Allah legyen velük elégedett), hogy egy nő milyen hosszan tud türelmesen várni a férjére, amire a válasz hat hónap volt. Attól kezdve ‘Umar hat hónapos időhatárt állapított meg azok számára, akik részt vettek a hadjáratokban.

A férjnek nem szabad nyilvánosságra hozni felesége hibáit, amit hall vagy lát nála, különösen azokat, amelyek a házastársi kapcsolatot illeti. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A legrosszabb ember, Allah szemében, az Ítélet Napján az a férfi aki egyedül van a feleségével és a felesége ő vele, és aztán elárulja a nő titkait.” (Muszlim)

◆ A megfelelő együttélés és a jó viselkedéshez való jog

A feleségnek joga van a kedvességhez és tiszteletre a férje részéről még akkor is ha az valamilyen okból nem kedveli őt, mert a Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Illendő módon bánjatok velük! Ha viszolyogtok tőlük, talán olyan valamitől viszolyogtok, amibe Allah sok jót tett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

Még ha ellenszenvet is érez a felesége iránt, a férjnek nem szabad megaláznia őt, hanem köteles, hogy kedves, figyelmes, és gondoskodó legyen, vagy váljon el tőle szépen, ahogyan a Magasztos Allah mondja:

„A válás (kétszer történhet meg, ezt követően) vagy meg kell tartani a helyes módon, vagy el kell engedni jóra való módon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:229]

A tökéletesség lehetetlen. Mohamed próféta (ﷺ) azt mondta:

„Viselkedjete a nőkkel kedvesen. Valóban, a nő egy oldalbordából lett teremtve és a leghajlottabb része a bordának a felső része; ha megpróbálsz kiegyenesíteni, el fog

törni, és ha úgy hagyod, akkor hajlott marad, tehát viselkedjetek a nőekkel kedvesen.” (Muszlim)

Amikor problémák merülnek fel a házastársi életben (ha valamelyikük nem teljesíti megfelelően házastársi kötelességeit), a férj türelmesen kell, hogy elviselje a felesége esetleges hibáit a házasság megmentése érdekében. Javasolt, hogy amikor megemlíti a hibáit, emlékeztesse a pozitív adottságairól is. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Egy hívő soha ne gyűlöljön egy hívő nőt (pl. a feleségét), ha valamelyik jellemzője nem tetszik neki majd biztosan meg lesz elégedve egy másikkal.” (at-Tirmidhi)

A férj gyengéd és szerető kell, hogy legyen a feleségével. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A hívők közül azok a legteljesebb hitűek, akik a legjobb erkölcsűek. A legjobbak közöttetek pedig azok, akik a legjobbak asszonyaikhoz!” (at-Tirmidhi)

Továbbá, a férj jó társaság kell, hogy legyen a felesége számára, játszón vele, kedveskedjen neki és viccelődjön vele, hogy megnevetesse. Áisah (Allah legyen vele elégedett), a hívők édesanyja közölte:

„Allah Prófétája (ﷺ) versenyzett velem, és én megnyertem a versenyt. Amikor kicsit idősebb lettem és meghíztam, újra versenyeztünk, és ő győzött. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta, miután megnyerte a versenyt: «Ez (az ő győzelme) azért (Áisah győzelméért a kiegyenlítés).»” (Abu Dáúd és Ibn Mádzsah)

Az iszlámban ez egy nagyon fontos dolog, mint ahogyan a következő hadíszban is láthatjuk:

„Minden, ami nem tartalmazza az Allahról való megemlékezést, az csak szórakozás és (haszontalan) játék

négy dolgot kivéve: két cél közti séta (sportolásként, versenyben), egy ló betanítása, viccelődés és játék a feleséggel, és megtanítani valakit úszni.” (an-Naszái –Álbáni szahih-nak minősítette)

A férjnek védelmeznie kell a felesége személyes tulajdonát és nem szabad hozzányúlnia az ő tudta vagy beleegyezése nélkül. A Magasztos Allah azt mondja:

„És ne faljátok fel egymás között a vagyontokat haszontalan bűnös módon!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

A férfinak a feleségével együtt kell meghoznia a fontosabb döntéseket a háztartással, a gyerekekkel vagy más fontos dolgokkal kapcsolatban. Nem bölcs dolog rákényszeríteni a férfi véleményét a többi családtagra, a házastárs véleményének meghallgatása nélkül, különösen, ha a nő véleménye bölcs és helyes. A tanácskozás hozzá tartozik azokhoz a dolgokhoz amelyek megerősítik a szeretetet közöttük. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)és ügyüket egymás között tanácskozás útján beszél meg(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:38]

A férjnek részt kel vennie a házimunkákban minden hiúság nélkül, mert Mohamed Próféta (ﷺ) is megvarrta saját ruháit vagy megjavította cipőit és segített feleségeinek a házimunkában.

„Feleségétől, Áisától (Allah legyen vele elégedett) egyszer megkérdezték: «Mit csinált Allah Küldötte, amikor otthon volt?» Azt felelte: «Segített a háztartásban, és amikor hallotta az imára hívást, elment imádkozni.»” (al-Bukhári)

Allah Küldötte (ﷺ) számunkra a legjobb példa!

A férjnek tiszteletbe kell tartania a felesége intimitását és nem szabad a hibáit keresnie. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta:

„Amikor valamelyikkőtök hosszú ideje távol van a házától, ne térjen éjszaka haza a családjához.” (al-Bukhári)

Ezt azért tanácsolta, hogy amikor a férj váratlanul hazatér ne találja feleségét készületlen állapotban, ami esetleg nemtetszést váltana ki benne.

A férjnek el kell kerülni a olyan szavakat használjon amelyekkel megbánthatja feleségét és szomorúságot okozna.

Ha ellenszenvet érez férje iránt, a feleségnek joga van elválni tőle azzal a feltétellel, hogy visszaadja a jegyajándékot abban az esetben ha a férj igényt tart rá. Ibn Ábbasz (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Dzamiláh bint Szalúl eljött a Prófétához (ﷺ) és azt mondta: «Allahra, nem találok Thabitban semmi hibát ami a vallást vagy a viselkedését illeti, de gyűlölöm a hitetlenséget amióta muszlim lettem és nem bírom őt elviselni.» A Próféta (ﷺ) azt mondta neki: «Vissza adod majd neki a kertjét?» Azt válaszolta: «Igen.» Így Allah Küldötte (ﷺ) megmondta neki (a férjnek), hogy vegye vissza a kertjét, és nem többet ennél.” (Ibn Mádzah)

A férjnek meg kell védenie feleségét bármilyen lehetséges ártalmas dologtól, ami a becsületét vagy hírnevét sértené.

„Három (féle) ember nem fog belépni a Paradicsomba: az aki engedetlen a szüleivel szemben, aki nem félti a családját és a nő, aki utánozza a férfiakat.” (al-Hakim – Al-Musztadrak)

A férj kell hogy féltse a feleségét és távol kell tartania az olyan helyektől ahol elterjedt a *fitnah* (viszály, csábítás), az

erkölcsi romlottság, erkölcstelenség és a korrupció. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Valóban, Allah félt és a hívők is féltének, és Allah akkor félt, ha egy hívőt lát törvénytelen dolgot tenni.” (at-Tirmidhí)

A féltés nem szabad, hogy túlzott legyen, mert Allah Profétája (ﷺ) azt mondta:

„Van olyan fajta féltés, amelyet Allah szeret, és olyan fajta, amit gyűlöl: amit szeret, az a kétséges tettekben van, és amit gyűlöl, az a kétségtelen tettekben van.” (Ibn Mádzsah)

☞ A nő, mint anya ☞

A Kegyes Koránban Allah megparancsolja a muszlimoknak, hogy viselkedjenek illendően a szüleikkel, és Allahnak az imádathoz való joga után következnek a szülők jogai, ezzel megmutatva, hogy milyen hatalmasak az ők érdemeik és jogaik a gyerekeik felett. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok, csak Őt! És (elrendelte továbbá) a szülőkkal szembeni illendő viselkedést. És ha ők nálad érik el az öregkort, avagy csak egyikőjük, ne mondd nekik azt, hogy: «Off!»! És ne becsméreld őket! Kegyes szavakat mondj nekik! erjeszd ki kettejük fölé könyörületből az alázatosság szárnyát! És mondd: «Uram! Irgalmazz nekik, miként felneveltek Ők engem mikor kicsi voltam.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:23-24]

Az édesanya iránti jó viselkedés, alázat és engedelmesség, teljes szeretetben, hozzásegítik a hívőt, hogy bejusson a Paradicsomban. Jáhima (Allah legyen vele elégedett) eljött a Prófétahoz (ﷺ) és azt mondta:

„Szeretnék dzsihadot végezni Allah útján.» Allah Küldötte (صلی اللہ علیہ وسلم) megkérdezte: «Az édesanyád él?» Azt válaszolta: «Igen.» A Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt mondta: «Akkor maradj vele, mert a Dzsenna (Paradicsom) az ő lábai alatt van.»” (an-Naszái)

Figyelembe véve, hogy a nőket gyakran a társadalom gyengéinek tartják, és sokan megpróbálják megszegni jogaikat, az iszlám az anyáknak elsőbbséget adott az apák előtt a társaság, szívesség, jóság, szelídség és a jó bánásmód tekintetében, hogy így biztosítsa a jogait. Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„Egy ember eljött a Prófétahoz (صلی اللہ علیہ وسلم) és megkérdezte: «Ő Allah Küldötte, ki érdemi meg leginkább a jó társaságot?» Allah Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt felelte: «Az édesanyád.» Az ember megkérdezte: «Utána ki jön?» Allah Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt felelte: «Az édesanyád.» Az ember megkérdezte: «Utána ki jön?» Allah Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt felelte: «Az édesanyád.» Az ember újra megkérdezte: «Utána ki jön?» Allah Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt felelte: «Az édesapád.»” (al-Bukhári)

Néhány muszlim tudós szerint ez a hagyomány arra utal, hogy az anyának háromszor több joga van az apánál azok miatt a szenvedések miatt, amelyeket megtapasztal a gyermek életének különböző szakaszaiban, mint a terhesség, a szülés, vagy a szoptatás alatt. Ezeket az élményeket csak az anyák élik meg és ezekhez még hozzá adódik a gyereknevelés felelőssége, amit az apával oszt meg. Az édesanyád hordoz a méhében, majd két évig szoptat, ahogyan a Magasztos Allah mondja:

„Testamentumként örökül hagytuk az embernek a szüleivel kapcsolatban (az illendő viselkedést). Hiszen az édesanyja gyengeséggel gyengeségen hordozta őt és elválasztása két évbe telt. (Meghagytuk, hogy) «Légy hálás

Írántam és a szüleiddel szemben. Hozzám vezet majdan az Út.» [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 31:14]

Az iszlám megtiltotta a rossz viselkedést és az engedetlenséget az anyákkal szemben, és a jogaik megsértését. Allah Küldötte (ﷺ) azt is mondta:

„Valóban, Allah megtiltotta nektek, hogy engedetlenek legyetek édesanyátokkal szemben, hogy megtagadjátok (amit meg kell adnotok) vagy, hogy kérjétek (amire nem vagytok jogosultak), hogy eltemessétek leánysecsemőiteket élve. Gyűlöli a pletykát, a túl sok kérdezősködést és a vagyon eltékozlását.” (al-Bukhári)

Tehát az anyának meg kell hallgatni a szavát, kívánságait teljesíteni és engedelmeskedni neki, amíg nem parancsol olyat, ami engedetlenség a Teremtővel szemben, mert Allah elégedettsége elsőbbséget élvez az anya elégedettségénél, ahogy az Allah iránti engedelmesség is felette áll az anya iránti engedelmességnek. De ez nem azt jelenti, hogy csúnyán kell viselkedni vele, megsértve, hanem kíméletességgel és szeretettel, és meg kell magyarázni a tévedését, kedvességgel és jósággal. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ám ha ők ketten abban buzgólkodnak, hogy társítást kövess el Velem szemben, amiről neked nincs tudásod, abban az esetben ne engedelmeskedj nekik! Az evilági életben illendő módon járj el velük és annak az útját kövesd, aki megbánással fordul Felém! Majd Hozzám lesz a visszatérésetek és hírül fogom adni nektek azt, amit cselekedtetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 31:15]

A szülők jogait hangsúlyozva, Allah függővé tette a Saját elégedettséget a szülők elégedettségétől, és az Ő haragját a szülők haragjától, mert gyermekeik szépen kell bánjanak velük

és harmóniában éljenek együtt anélkül, hogy megbántanák őket. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Allah elégedettsége a szülő elégedettségében van, és Allah haragvása a szülő haragvásában van.” (al-Bukhári és at-Tirmidhí)

Allah a szülők elégedettségét és az irántuk való kedvességet eszközzé tette a Paradicsomba jutáshoz, úgy ahogy haragvásukat és a rossz viselkedést irántuk okká a büntetéshez. Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy amikor a Próféta (ﷺ) a főbűnökről kérdezték, azt válaszolta:

„Az Allahhal való társítás, a szülőkkal szembeni engedetlenség, megölni valakit és a hamis tanúskodás.” (al-Bukhári)

Szintén, Abu Darda (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„A szülő (tisztelete) a legjobb kapun át vezethet be valakit a Paradicsomba; tehát vigyázatok a szüleitekre (ha be akarok lépni a Paradicsom legjobb kapuján) vagy hagyjátok.” (Ibn Mádzsah)

Az iszlám nagy hangsúlyt fektet a szülők iránti gondoskodás és kedvességre, fontosabbnak ítéli meg mint az önkéntes istenimádati cselekedeteket (az önkéntes ima, böjt, stb.) Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Senki nem beszélt a bölcsőben kivéve hármat: Jézus, Mária fia (béke legyen vele), a második Dzsuraidsz társa volt. Dzsuraidsz egy szerzetes volt, aki elzárta magát egy remetelakba, és idejét imára és Allah szolgálatának szentelte. Egy nap Dzsuraidsz anyja el jött hozzá miközben imádkozott és hívta őt: «Dzsuraidsz!». Azt mondta Dzsuraidsz: «Ó Allah! Az anyám (szólít miközben végzem) az imám.» Folytatta az

imáját ezért az anyja elment. A következő nap az anya újra eljött hozzá és hívta, miközben imádkozott: «Dzsuraids!». Azt mondta: «Ó Allah! Az anyám (szólít, miközben végzem) az imám.» És ismét folytatta az imáját. Ezért az anya azt mondta: «Ó Uram! Add, hogy Dzsuraids meglássa a prostituáltak arcát, mielőtt meghal.» Dzsuraids története, istenszolgálat, elterjedt a Banu Izrael emberei között. Egy nagyon szép és vonzó, prostituált azt mondta: «Ha akarjátok, elcsábítom Dzsuraidsot és ráveszem a rosszra.» A prostituált elindult, hogy végrehajtsa tervét, mindent megpróbált, hogy Dzsuraidsot elcsábítsa, de erőfeszítései mind kudarcot vallottak. Majd elment egy pásztorhoz, aki a nyáját Dzsuraids kunyhója közelében legeltette, és felajánlkozott neki. A pásztor gondolkodás nélkül elfogadta. A prostituált teherbe esett, és amikor szült, azt mondta: «Dzsuraidsból van». Az emberek elmentek Dzsuraidszhoz a kunyhójába, kirángatták, lerombolták a kunyhót és elkezdték verni. Megkérdezte: «Mi történt?» Azt mondták: «Te paráználkodtál ezzel a prostituálttal és ő világra hozta a gyermekedet.» Dzsuraids azt mondta: «Hol van a gyerek?» Oda vitték hozzá (a gyereket) és ő azt mondta: «Hagyjátok velem, hogy végezem el az imámat.» Elvégezte az imáját aztán odament a csecsemőhöz, rámutatott a hasára a kezével, és megkérdezte: «Ó fiú, ki az apád?» A csecsemő a bölcsőben azt mondta: «Apám az és az a pásztor.» A gyermek szavát hallva az emberek elkezdtek csókolgatni Dzsuraidsot, áldását kérték és azt mondták: «Újjáépíthetjük remetelakodat aranyból?» Azt mondta: «Nem, csak agyagból és sárból, amilyen volt.» Ezt tették.(...)» (al-Bukhári)

Az iszlám a szülők iránti jóságot fontosabbnak tartsa, mint a *dzsihadot* (Isten útján való küzdelem), amikor ez *fard kifája* (közösségi kötelesség, nem egyéni). ‘Abd Allah ibn ‘Amr ibn Al-Ás (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Egy ember elment Allah Küldöttéhez (ﷺ) és azt mondta neki: «Ó Allah Küldötte! Hűségeskütn szeretnék tenni neked, hogy kivándorlok és harcolok Allah ügyéért, egyedül az Ő jutalmát keresve.» Ezt hallván a Próféta (ﷺ) megkérdezte az embert: «A szüleid élnek?» Az ember azt mondta: «Igen, ó Allah Küldötte, mindketten élnek.» Azt kérdezte a Próféta (ﷺ): «Allah jutalmára vágysz?» Azt mondta: «Igen.» Azt mondta: «Akkor menj vissza a szüleidhez és légy a legjobb és legkedvesebb társuk.»” (al-Bukhári és Muszlim)

Mivel az iszlám azért jött, hogy megerősítse a kapcsolatokat az emberek között és nem azért hogy megszakítsa őket, ezért megparancsolta a kedvesség a szülők iránt, az odaadást és nagylelkűséget, a szép szavakat és a jó viselkedést, még akkor is, ha a szülők nem muszlimok. Ászmá bint Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Édesanyám, aki még pogány volt, eljött meglátogatni. Elmentem Allah Küldöttéhez (ﷺ), hogy megkérdezzem a véleményét. Azt mondtam: «Édesanyám aki vonakodik az iszlámtól eljött meglátogatni, fenntartsam vele a jó kapcsolatot?» Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: «Igen, tartsd a kapcsolatot édesanyáddal.»” (al-Bukhári és Muszlim)

Hogy ösztönözze a muszlimokat, hogy kellő figyelmet fordítsanak a szülőkre, a Próféta (ﷺ) azt mondta, hogy a szülők iránti jóság és kedvesség a fohászok és imák meghallgatásának a záloga az ember életében. Ibn ‘Umár (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (ﷺ) egy hosszabb hadiszban azt mondta:

„Egyszer három ember (a korábbi népekből) utaztak, és hirtelen elkezdett esni az eső, és ők egy barlangba húzódtak be. A barlang bejárata elzáródott (hirtelen egy hatalmas szikla leesése miatt), miközben bent voltak. Azt mondták

egymásnak: «Ó, ti! Semmi nem menthet meg titeket, csak az igazság, tehát mindannyian kérjétek Allah Segítségét olyan tettekre hivatkozva, amit úgy gondoljátok, hogy őszintén tettétek (vagyis: csak Allah Tetszése elnyeréséért).»

Az egyikük azt mondta: «Ó Allah, Te tudod, hogy nekem idős szüleim voltak, akiket minden este megittam a juhaim tejével. Soha nem hagytam őket (a feleségemnek és gyerekeimnek), hogy a szüleim előtt iganak a tejből. Egyik este késleltettek, és mire hazaértem, ők (a szüleim) már aludtak. Nem szerettem hogy a családom előttük iganon tejet. Nem akartam felébreszteni őket, de azt sem akartam, hogy anélkül aludjanak, hogy ittak volna, úgyhogy vártam (hogy felébredjenek), amíg hajnal lett. Akkor felébredtek és ittak a tejből. Ó Allah! Ha elfogadod, hogy én ezt a Tőled való félelmemben tettem, akkor kérlek, szabadíts ki ebből a helyzetből és mozdítsd el a követ.» A kő elmozdult egy kicsit a barlang szájától, de nem tudtak kimenni.

A második azt mondta: «Ó Allah! Te tudod, hogy nekem volt egy unokatestvérem (vagyis az apai nagybátyám lánya), akit nagyon szerettem és el akartam csábítani, de ő visszautasított. Később nehéz idők jártak és éhínség, és ő eljött hozzám és én adtam neki száz húsz dínárt (aranyat) azzal a feltétellel, hogy nem fog nekem ellenállni és ő beleegyezett. Amikor oda kerültem, hogy kielégítsem a vágyaimat, azt mondta: „Jogtalan számodra hogy elvedd a szüzességem, csak jogos házasság után teheted ezt.” Így azt gondoltam bűn, hogy megérintsem és otthagytam, pedig ő volt számomra a legkedvesebb, és nála hagytam azt az aranyat is amit előbb oda adtam neki. Ó Allah! Ha elfogadod, hogy én ezt a Tőled való félelmemben tettem, akkor kérlek, szabadíts meg ettől a csapástól és mozdítsd el a követ.» A kő újra elmozdult egy kicsit de még nem tudtak kimenni.

A Próféta (ﷺ) folytatta:

(A harmadik) Azt mondta: «Ó Allah! Én foglalkoztattam néhány munkást és fizettem a bérüket de az egyik úgy ment el, hogy nem vette el a bérét. Én befektettem a bérét és sok tulajdonra tettem szert azáltal. (Aztán egy idő után) Jött, és azt mondta nekem: „Ó, Allah rabszolgája! Fizesd nekem ki a béremet.” Azt mondtam neki: „Minden, a tevék, tehenek, birkák és rabszolgák amit látsz, a tiéd.” Azt mondta: „Ó Allah rabszolgája! Ne gúnyolódj velem.” Azt mondtam: „Nem gúnyolódok.” Így hát mindent magával vitt, nem hagyva semmit. Ó Allah! Ha elfogadod, hogy én ezt a Tőled való félelmemben tettem, akkor kérlek, enyhítsd szenvedésünket.» Erre a kő teljesen elmozdult a bejárat elől és eltudták hagyni a barlangot.” (al-Bukhári)

Az iszlám arra tanít, hogy a szüleink elégedettsége és a figyelmesség velük szembe, lehetőségek a rossz cselekedetek jóvátételéhez. ‘Abd Allah ibn ‘Umár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta:

„Egy ember elment Allah Prófétájához (ﷺ) és azt mondta: «Ó Próféta! Nagy bünt követtem el. Mit tanácsolsz, hogyan tehetném jóvá?» A Próféta (ﷺ) azt kérdezte: «Édesanyád él még?» Az ember nemleges választ adott. A Próféta (ﷺ) megkérdezte az embert: «Az anyai nagynénéd él még?» Az ember igenlő választ adott. Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta neki: «Légy jó és kedves vele.»” (Tirmidhi és Ibn Hibbán)

Ez a hagyomány megmutatja, hogy az anyai nagynéninek hasonló a helyzete, bizonyos értelemben az anyáéval, mert Allah Prófétája (ﷺ) azt mondta:

„Az anya lánytestvérének és az anyának egyenértékű a státuszuk.” (al-Bukhári)

Az iszlámban, a szülők jogai még a haláluk után is folytatódnak, ahogy Abu Hurairah (Allah legyen vele elégedett) közlésében találhatjuk, hogy Allah Küldötte (ﷺ) mondta:

„Ha egy ember meghal, a tettei megszakadnak kivéve három dolgot: működő adomány, tudás (mely mások számára is hasznos) és hívő gyermeke aki fohászkođik érte.” (Muszlim)

☞ A nő, mint rokon és szomszéd ☞

Az iszlám megparancsolja a muszlimoknak hogy legyenek jóindulatúak a nőkkel, ahogy Próféta (ﷺ) mondta:

„«Egy hívő egy másik hívő számára olyan mint egy falnak a téglái, erősítik egymást.» és összekulcsolta ujjait.” (al-Bukhári)

A nő, akár nagynéni, unokatestvér, vagy bármilyen más rokon, a távolságra való tekintet nélkül a rokonsághoz tartozik, akivel Allah megparancsolta a kapcsolat tartását. A Magasztos Allah kijelenti, figyelmeztetve azokat, akik ezt nem tartják be, hogy:

„És talán, ha elfordultok, akkor romlást okoztok a földön és megszakítjátok a rokoni kapcsolatokat?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:22]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Nem lép be a Dzsennába az, aki elvágja a rokoni szálakat.” (Muszlim)

Az iszlám dupla jutalmat ígér annak a muszlimnak, aki jól bánik a rokonaival, ahogy a Próféta (ﷺ) mondta:

„A jótékonyág a szegénynek egy jótékonyág, és egy (szegény) rokonnak kettő: jótékonyág és rokoni kapcsolatok ápolása.” (Tirmidhi és Ibn Mádzsah)

Ha egy nő szomszéd és muszlim, két joga van: az iszlám és a szomszédság joga. A Magasztos Allah kijelenti a Koránban:

„És szolgáljatok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel, a rokon-szomszédsággal és az idegen szomszédsággal, a meghitt társsal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgös, büszkélkedőt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36]

Így a nőnek a szomszédjai szépen kell viselkedniük vele, érdeklődjenek hogylétéről és segítsenek a problémái megoldásában. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Dzsibríl (Gábiel) annyit ajánlotta a (kedves és udvarias) szomszédi kapcsolatot amíg azt hittem, meg parancsolja hogy örököljön.” (al-Bukhári)

Nem szabad tettekkel, vagy akár szavakkal, nekik sérelmet okozni. Mohamed Próféta (ﷺ) azt mondta:

„«Allahra, nem hívő! Allahra, nem hívő! Allahra, nem hívő!» Megkérdezték: «Ki, Ó Allah Küldötte?» Azt mondta: «Akinak ártalmától a szomszédja nincs biztonságban.»» (al-Bukhári és Muszlim)

Azért, hogy a nők jogai biztosítva legyenek, és hogy bátorítsa a muszlimokat, arra hogy minden erőfeszítésükkel a nőket támogassák, az iszlám ezeket, a legerényesebb cselekedetekhez hasonlítja. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Aki gondoskodik az özvegyekről és a szegényekről, az olyan, mint a Mudzsáhid (harcos) Allah Útján, vagy mint aki imában áll egész éjjel, és böjtöl egész nap.” (al-Bukhári)

A Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) mindig érdeklődtek a szomszédok állapotáról és különösen ha azok szegények vagy nők voltak. Abu Talhah (Allah legyen vele elégedett) közölte:

„ ‘Umár ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) elment otthonból éjszaka amikor a hívők vezetője volt, és úgy döntöttem, hogy követem és megnézzem, mit csinál éjszaka. Láttam, hogy bemegy egy házba és egy idő után láttam, hogy bemegy egy másik házba. Reggel elmentem az első házba, ahová ‘Umár ment, hogy megtudjam, ki lakik ott. Meglepetésemre egy idős, vak és mozgássérült asszonyt találtam ott. Megkérdeztem tőle: **«Mit akart tőled az az ember, aki tegnap éjjel jött a házádba?»**»

Azt mondta: **«Ez az ember gondoskodik rólam egy ideje, ellát engem, segít nekem és támogat engem.»**

Talhah azt mondta magában: **«Miért nyomozok én ‘Umár tettei után (mit gondoltam, hogy talállok)?»**»

A fentiekben összefoglaltuk egy részét a muszlim nő jogainak és kötelességeinek, ezekhez még hozzá lehetne sok mindent adni, de a hely nem teszi lehetővé. Szerettünk volna az olvasóinknak megadni azt a lehetőséget, hogy ezeken a példákon keresztül megítéljék annak a tiszteletnek és a becsületnek a mértéket, amelyet az iszlám megadott a nőknek és amelyhez hasonlót nem találunk sem a múltban sem a jelenben.

Téveszmék a nők iszlámban betöltött szerepével kapcsolatban

Mivel a nőkről beszélünk, kétségtelenül fontos megemlítenünk néhány téveszmét, amelyeket gyakran ismételnék a rosszindulatú emberek a nők jogairól az iszlámban. Ezzel, megpróbálják lejáratni az iszlámot és eltorzítani azt a gyönyörű és fényes képet, amely, még a kezdeteitől fogva biztosította a nők méltóságát, tiszteletét, megbecsülését és erkölcsi tisztaságának védelmét.

Ezeket a téveszméket, különböző, a nők szerepének megerősítéséről szóló konferenciák és szemináriumok alkalmával terjesztik, de rejtett céljuk messze túlmutat a pusztán állításukon. Nem értem mi lehet az okuk, hogy nem mutatnak ugyanilyen érdeklődést a gyerekek, a fogyatékkal élők, a munkanélküliek jogai iránt, és mindazoknak a jogai iránt akik, nemre tekintet nélkül, üldözve vannak vallásuk miatt és kényszerítve otthonuk elhagyására, mivel országuk meg van szállva idegen erőktől. Sőt, miért nem rendeznek olyan konferenciákat és szemináriumokat ahol felkérjük a diktátorokat, hogy álljanak le népeik kizsákmányolásával?

Az alábbiakban bemutatunk néhányat ezekből az okokból:

◆ a vágy, hogy elterelődjön a muszlim és nem-muszlim közvélemény figyelmé az iszlám ellenfeleinek a cselszövéseiről, akiknek nincs más érdekük, mint uralmuk alá vonni a tömegeket, kiszívni energiájukat és erőforrás nélkül hagyni őket, és hogy az emberek figyelmét olyan témákra tereljék, amelyeket ők fontosnak mutatnak be, miközben léteznek mások sokkal fontosabbak. Velük ellentétben, mi muszlimként meg vagyunk győződve és határozottan állítjuk, hogy mindezek az állítólagos problémák nem érdemelnek ekkora média szenzációt, mivel az iszlám világosan

meghatározta az irányelveket ezekben a témákban. A vallás ellenségei azt állítják, hogy az igazságot keresik és védik a nők jogait, de valójában nem akarnak mást, mint megnyerni a nők bizalmát, olyan bábukká alakítani, akiket tudnak befolyásolni, hogy majd csalivá változtassák őket azok számára, akiket az ők oldalukra akarnak...

◆ a vágy, hogy elterjedjen a korrupció és az erkölcstelenség a társadalomban, mert az a közösség, ami ettől szenved könnyen megszállható és kifosztható a kincseitől. Valóban, azt láthatjuk, hogy egy ilyen társadalomban az emberi potenciál el van vesztegetve a egyéni örömök keresésére, és így eltávolítva a pénzügyi és szociális feladatoktól.

Henry Makow professzor a következőket mondta:

„A Nyugat által vezetett háborúnak az arab-izlám világ ellen politikai, kulturális és erkölcsi szempontjai vannak, és a célja a vagyon és a tartalékok kisajátítása, és hogy megfossza attól, ami számára a legértékesebb: a vallás és az erkölcsi és kulturális értékek; és ami a nőket illeti, a cél a kendőnek a bikinire való cserélése és minden, ami ezzel jár.”²⁶

◆ ha ezek az állítólagos feministák vallóban őszinték lettek volna, akkor a nők iránti gondoskodásuk nem korlátozódott volna csak egy bizonyos időszakra az életükből, hanem kiterjedt volna az egészre, beleértve az anyaság és öregkór időszakát, mert ezek azok az időszakok amikor még több szükségük van gondoskodásra és védelemre. Miközben az iszlámban, az idősek iránti irgalom egy eszköz arra hogy valaki közelebb kerüljön Allahhoz, azokban az országokban amelyek harcolnak a nők szabadságáért és jogaikért azt látjuk, hogy nagy számú idősek otthona létezik. Milyen nagyok a különbségek azok a jogok közül amelyek Allah kedvéért

²⁶Al-Mustaqbal Al-Islami folyóirat, 6/1424 H, 146-ik szám

vannak betartva, az Ő jutalmát és elégedettségét keresve és félve az Ő büntetésétől, és azok a jogok között amelyek törvény által vannak kiszabva és el vannak hanyagolva ennek a hiányában! Vajon miért azok a magazinok amelyek csak szép és vonzó nőket mutatnak be, nem hajlandóak ugyanezt megtenni a kevésbé szép és idősebb nőkkel? Számukra nem mindegyik nő, vagy ez csak egy üzlet?

◆ a más vallások szélsőségesei mély gyűlölete az iszlám és követői iránt. **Samuel Zwemer**, az Evangéliumi Szövetség elnöke, 1935-ben tartott Jeruzsálemi Konferencián a következőket mondta:

„A muszlim országok evangelizálásának, amellyel a keresztény országok lettek megbízva, nem a muszlimok átérésének a kereszténységre a célja, mert ez útmutatás és egy megtiszteltetés lenne a számukra, hanem a cél az, hogy a muszlimok elhagyják az iszlámot és elveszítsék Istennel a kapcsolatot, és így ne létezzen semmi ami összeköti őket, és amire támaszkodjanak... Ezért, elő kell készíteni a terepet a gyarmatosításra, az iszlám birodalmakban.”²⁷

Valaki hozzá tette: *„Ha kitudnánk emelni a nőt a környezetéből és a mi oldalunkra állítani, az azt jelentené, hogy elértük a célunkat.”*

Mi a céljuk? Nem más, mint a korrupció és az erkölcstelenség terjedése az országok és népek gyarmatosítása érdekében. Az általuk terjesztett téveszmékkel, az iszlám képet és lényegét akarják eltorzítani, ám ez nekik csak a saját elméjükben sikerül. Az effajta ellenséges kampányok csak az iszlám és ennek a követői ellen lehet észlelni, amivel kapcsolatban Allah, a Magasztos azt mondta:

²⁷Részlet „A nyugati vezetők azt mondták: a világ dicsőségéért pusztítsátok el az iszlámot és irtsátok ki a követőit” c. könyvből

„A zsidók és a keresztények nem lesznek Veled elégedettek, mindaddig, amíg nem követed az ők vallásukat. Mondd (Mohamed): «Bizony Allah útmutatása az (az egyedüli) Útmutatás!» Ám, ha azon tudás után, ami hozzád érkezett az ő vágyaikat követed, akkor nem lesz neked Allahnál sem támogató, sem segítő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:120]

◆ Ezeknek a folyamatosan táplált előítéleteknek a nő jogairól az iszlámban nincs más céljuk, mint az erkölcsi tisztaságuk és méltóságuk rongálása, lehúzásuk a romlottság mélységébe, és az, hogy a nyugati nőt állítsák példaképnek számukra. Azt javaslom minden női olvasómnak, muszlim vagy nem-muszlim, hogy tegye fel magának azt a kérdést, hogy vajon a nyugati nő a mi napjainkban tiszteletet kap-e, vagy sajnos meg van alázva.

Henry Makow professzor azt mondta:

„A fiatal amerikai nő egy erkölcstelen életet él, akár több férfival és lefeküdvé még házassága előtt. Elveszíti erkölcsi tisztaságát, ami része a bájának, és keményé változik, aki nem képes szeretni. Az amerikai társadalomban a nő kötelesnek érzi magát férfias magatartást felvenni, ami agresszívvá és kiegyensúlyozatlanná teszi őt, és így nem lehet jó feleség vagy anya. Célja csak a szexuális kielégülés, nem a szerelem vagy a gyermeknemzés. Azonban az anyaság az emberi evolúció csúcsa... Akkor kezdődik az új élet, és az új világrend ellenáll annak, hogy elérjük ezt a magas szintet, azt akarván elérni, hogy magányosak legyünk és éhesek a szexuális örömekre. Ez az oka annak, hogy a gyalázatos képeket fontosabbnak tartják mint a házasságot.”²⁸

²⁸Al-Mustaqbal Al-Islami folyóirat, 6/1424 H, 146-ik szám.

Minden értelmes ember tudatában van a nők által elszenvedet kizsákmányolásnak; amíg szépek és fiatalok minden ajtó nyitva áll előttük, ám amikor ezek az előnyök megszűnnek, a nő nem más mint egy eldobható tárgy. Ez a rendszer átakarja alakítani a nőt egy különböző közegekben eladható és megvehető tárggyá, az öröm és élvezet céljává. Ez annak az oka, hogy a férfiak elhanyagolják lányukat, megcsalják feleségeiket, rosszul bánnak anyáikkal és becsmérlik a szomszédnőiket. Ezek megsértik a nő jogait, ellopják a szabadságát és a megaláztatás szakadékéba vetik őt. Mennyire mesze vannak ők Allah Küldöttének (ﷺ) szavaitól:

„Viselkedjete a nőekkel kedvesen.” (al-Bukhári és Muszlim)

Az erkölcstelenség, amelybe a mai nyugati nő belesüllyed abban a társadalomban, amelyben él, nem más, mint a válasza mindarra az elnyomásra és meggyalázásra, ami a középkorban uralkodott, amikor az egyház megtagadta nőnek még az emberi természetét is. A rosszakarók kihasználták ezt a helyzetet, hogy elszigeteljék a társadalmat a vallási irányvonalaktól, hogy így előkészítsék egy értékek és erények nélküli generációnak a megszületését, amelyet könnyen alá lehet vetni ellenségei akaratának. Az iszlámban azonban nincs elnyomás, sem igazságtalanság, sem a nő jogainak a megsértése, hanem ezzel ellentétben, ez a vallás minden szempontból a nemek közti egyenlőséget hirdeti, kivéve azt, amiben Allah előnyben részesítette férfiaknak, a kettőjük között létező fizikai és érzelmi különbségek miatt. Senki nem tagadhatja le ezeket a különbségeket.

Gustave Le Bon Az *arab civilizáció* c. könyvében a következőket írta:

„Ha meg akarjuk ismerni a Korán hatását a nők státuszára, akkor meg kell figyelniük a helyzetüket az arab civilizáció aranykorában. A történészek megállapították, hogy a muszlim nők igen magas státuszt élveztek, olyan jogokkal, amelyeket az európai nők csak a mi napjainkban kaptak meg. Az európaiak megtanulták az araboktól a lovagiasság szellemét és azt, hogy mit jelent a nők iránti tisztelet. Az elterjedt tévhittel ellentétben az iszlám, és nem a kereszténység volt az, ami kiemelte a nőt a másodrangúságból. Ha tanulmányozzuk a kereszténységet a korai középkorban, észre fogjuk venni, hogy nem létezett semmiféle tisztelet a nőkkel szemben. Ha megismerjük ennek a korszaknak a történelemét, kétségtelenül ráébredünk ennek a kijelentésnek a valóságára, és azt látjuk, hogy az emberek a feudalizmusban kegyetlenek voltak a nőkkel szemben, addig a napig, amíg megtanulták a muszlimoktól a nőkkel való helyes bánásmódot.”

Egyetlen egészséges elmével rendelkező, értelmes ember sem fogadhatja el, hogy a méltóság és a becsület csak valami vitatott áru legyen, olyan emberek által akiknek csak a saját ösztöneik a fontosak. Továbbá, egyetlenegy gondolkodó, egészséges elmével rendelkező nő sem tudja elfogadni, hogy úgy legyen kezelve, mint egyszerű tárgy, amit vesznek és adnak, vagy mint egy virág, aminek az illatát bárki élvezheti, majd eldobja ha elszáradt. Az iszlám tanításai világosak, logikusak és egyensúlyban vannak az ember veleszületett természetével, ami a követői védelmét illeti, a tanításai az önkontrollt hangsúlyozzák és céljuk mindenkinek a jólétének az elérése. Az iszlám a követőit az erkölcsi tisztaság, az emberi méltóság tiszteletben tartására ösztönzi, egy gondos iránymutatást kínálva és az önkontrollra alapozva, ahogyan már említettük, ami Allah kegyelmével egy helyes viselkedést biztosít. Lássuk Allah Küldöttének (ﷺ) egyik fiatal társának a példáját:

„Egy fiatalember odament a Prófétához (ﷺ) és azt mondta: «Ó Allah Küldötte, engedd meg nekem, hogy paráználkodjak.» Az emberek közelebb jöttek, szidták, de Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta: «Gyere ide.» Odament hozzá. Azt kérdezte a Próféta (ﷺ): «Szeretnéd, ha ezt tennék édesanyáddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta (ﷺ): «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az édesanyjuddal. Szeretnéd, ha ezt tennék a lányoddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta (ﷺ): «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék a lányoddal. Szeretnéd, ha ezt tennék a húgoddal?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta (ﷺ): «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék a húgoddal. Szeretnéd, ha ezt tennék az apai nagynéniddel?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta (ﷺ): «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az apai nagynénjuddal. Szeretnéd, ha ezt tennék az anyai nagynéniddel?» Azt felelte: «Nem, Allahra, Allah tegyen engem váltságdíjaddá.» Azt mondta (ﷺ): «Az emberek sem szeretnék, ha ezt tennék az anyai nagynénjuddal.» Majd a kezét ráhelyezte, és azt mondta: «Ó Allah, bocsásd meg bűnét, tisztítsd meg szívét és véd meg tisztaságát.» A fiatalember ezek után soha nem esett kísértésbe.” (Ahmed – Álbáni szahih-nak minősítette)

A következőkben néhány főbb téveszméről fogunk beszélni:

1. Többnejűség

A többnejűség Isteni rendelet által engedélyezett és nem lehet sem megtagadni, sem elutasítani attól, aki hisz Allahban. Ez létezik az iszlámban, ugyanúgy ahogy létezett a többi

korábbi isteni vallásban is. Nem az iszlám sajátossága, hanem minden korábbi vallás gyakorlata volt, ahogyan az Ószövetségben is láthatjuk. Allah sok prófétájának, Mohamed próféta (ﷺ) előtt is, több felesége volt. Ábrahám prófétának (béke legyen vele) két felesége, Jákob prófétának négy felesége, Salamon prófétának (béke legyen vele) pedig hétszáz felesége volt. Tehát a többnejűség nem egy újdonság, hanem az emberiséggel egyidős.

Az **Ószövetségben** azt találjuk hogy egy férfi nem nősülhetett két lánytestvérrel, de ez nem azt jelenti hogy a többnejűséget tiltotta meg, hanem csupán a házasságot két lánytestvérrel egy időben. Sámuel könyvében azt találjuk, hogy Dávid prófétának (béke legyen vele) is számos felesége volt, a Királyok könyvében pedig azt, hogy Salamon prófétának (béke legyen vele) hétszáz felesége volt, akik szabad, nemes nők voltak, és még háromszáz másik felesége, a rabszolganők közül. Mózes (béke legyen vele) törvénye sehol nem határoz meg pontos számot a feleségeket illetően, hogy hányat vehet el egy férfi. Néhány zsidó tudós megtiltotta a többnejűséget és csak abban az esetben engedett meg második feleséget, ha az első krónikus betegségben szenvedett, vagy meddő volt.

Az **Újszövetségben** Jézus (béke legyen vele) azt hirdeti, hogy Mózes (béke legyen vele) törvényét jött betölteni, de egyetlen idézetet sem találunk a Bibliában, amely megtiltaná a többnejűséget. Az ír királynak, Ditharmet-nek két felesége volt, és Második Frigyesnek az egyház engedélyével szintén két felesége volt.²⁹ Tehát a kereszténységben a többnejűség tilalma vagy engedélyezése az egyház papjainak kezében volt, és nem a kereszténység tanításaira voltak alapozva. Luther Márton, német pap, aki megalapította a protestáns egyházat,

²⁹A házasság történelme, Wester Mark

elfogadhatónak tartotta a többnejűséget, és többször beszélt róla támogatóan. Azt mondta a többnejűségről:

„Bizonyosan Isten megengedte az Ószövetség embereinek különleges helyzetekben, de azok a keresztények, akik szeretnék követni példájukat csak akkor tehetik meg, ha biztosak abban, hogy hasonló helyzetben vannak. Mindenesetre, a többnejűség jobb, mint a válás.”³⁰

A többnejűség tilalma a kereszténységben az egyház emberei által fogalmazott törvények eredménye és nem maga a keresztény vallásé. Így az egyházak tiltották meg a többnejűséget, mint például:

- Az ortodox egyház nem engedélyezi a házastársaknak, hogy újra házasodjanak;

- Az örmény ortodox egyház nem engedi meg a második házasságot amíg fel nem bontották az elsőt;

- A görög ortodox egyház úgy véli, hogy az érvényben lévő házasság akadály az újabb házasságnak.

Az iszlám előtti korszakban (dzsáhilija) nagyon elterjedt volt a többnejűség az arab törzseknél, mindenféle korlátozás nélkül, egy férfi annyi nőt vehetett feleségül amennyit csak akart.

A többnejűség úgyszintén ismert volt az egyiptomiaknál, perzsáknál, asszíroknál, japánoknál és a hinduknál, de jelen volt az oroszoknál és németeknél is, és néhány görög királynak is több felesé volt.

Ezekből azt a következtetést lehet levonni, hogy a többnejűség nem az iszlám által bevezetett új gyakorlat, hiszen

³⁰A nő a Koránban, ‘Abbas Mahmud Al-Aqad

jelen volt a korábbi nemzeteknél is. Azonban az iszlámban a többnejűség feltételekhez és szabályokhoz van kötve.

Az iszlámban a többnejűség alapvető feltételei között a következőket találjuk:

- a férfinak nem lehet több mint négy felesége mert a Próféta (ﷺ) azt mondta Ghailan bin Szalamah-nak akinek tíz felesége volt amikor muszlim lett, hogy:

„Válassz négyet közülük.” (Ibn Mádzsah)

- egyenlőség és igazságosság - amikor megengedte a többnejűséget, Allah kijelölt egy sor feltételt is: a szigorú igazságosság és egyenlő bánásmód, az igazságtalanság és a rossz viselkedés elkerülése bármelyik feleséggel. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Akinek két felesége van és az egyikhez hajlik a másik ellenében, a Feltámadás Napján úgy fog eljönni, hogy egyik oldala lóg.” (an-Naszái, Ahmad és Ibn Mádzsah)

Az igazságosság és egyenlőség ebben a kontextusban az anyagi dolgokra vonatkozik, mint kiadások, ajándékok és az idő, igazságos elosztása. Az érzelmi dolgokat illetően, mint a szerelem vagy a vágy valamelyik feleség iránt, tudott dolog, hogy ember nem képes irányítani a szíve legbelső érzéseit, mert ezek nem akaratlagosak. Áisah (Allah legyen vele elégedett), a hívők anyja és a Próféta (ﷺ) felesége azt mondta:

„Allah Prófétaja (ﷺ) igazságosan osztotta el idejét (a napokat) feleségei között, majd azt mondta: «Ó Allah! Ez az én szétosztásom abban, ami az enyém (a napjai) és ne hibáztass engem azért, ami a tiéd, és nem az enyém (a szív érzéseit nem lehet befolyásolni).»” (an-Naszái)

- a második feleség és a gyermekei fenntartásának képessége: ha a férfi tudja, hogy anyagilag nem képes fenntartani a második feleségét és a jövőbeli gyerekeit, nem szabad következő házasságot keresnie.

Azt hiszem, helyénvaló, amikor a többnejűségről beszélünk, hogy néhány gyakori helyzetet említsünk és lássuk, mindegyik esetben, ha ez a gyakorlat a társadalom és a nők érdekében van, vagy ellenük:

1. Ha egy nő meddő és a férfi szeretne gyereket, mi a kívánatosabb: váljon el a feleségétől, és vegyen el egy másik nőt, vagy folytassa az első feleségével a házasságot és vegyen el egy második feleséget, aki utódokat szül majd neki?
2. Ha a feleség krónikus beteg és nem teljesítheti házastársi kötelezettségeit, mi a kívánatosabb: a férj vegyen el egy második feleséget ezzel megmentve az első feleség becsületét vagy váljon el tőle? Vagy netán tartson szeretőket?
3. Ha egyes férfinak a szexuális vágya olyan nagy, hogy egyetlen nő nem képes kielégíteni, vagy ha a nő menstruációs időszaka nagyon elhúzódik, mi a kívánatosabb: a férj vegyen el egy második feleséget vagy az, hogy tilalmas szexuális kielégítést keres a házasságon kívül?
4. Kétségtelen, hogy a háborúknak és a társadalmak belső konfliktusainak több a férfi, mint a nő áldozata. Egy bizonyítéka ennek a két Világháború, amelyekben több mint tíz millió férfi vesztette életét. Ilyen esetekben, ha minden férfinak csak egyetlen felesége lehet, mi lesz azoknak a nőknek a sorsa, akik törvényes házasságon kívül maradtak? Szexuális vágyaikat törvénytelen úton elégítsék ki, vagy törvényesen keretek között, elfogadva

a többnejűséget ahol biztosítva van a becsületük, méltóságuk és jogaik betartása? Nyilvánvaló, hogy egy nagy számú egyedülálló nő, megkönnyíti a férfiak útját az erkölcstelenség felé.

5. Az özvegy, elvált és egyedülálló nők nagy száma. Mi a jobb a társadalom és e nők számára egy ilyen esetben: egyedülállónak maradni és szenvedni a házasság nélküli élet minden következményétől, vagy elfogadni a második feleség státuszát egy őszinte, védelmező, tiszteletreméltó és tiszta férfi mellett?

Az, hogy egy férfi több nővel él, jelen van minden mai társadalomban, és a nem-muszlim társadalmakban a házasságtörés formáját ölti fel, nincs sem korlátozva sem szabályozva semmi féle törvény által. Az ilyen kapcsolat nem támaszt anyagi kötelességet azokkal a nőkkel szemben, akikkel a férfi él, ő csak kielégíti a szexuális vágyait megsértve annak a nőnek a méltóságát, akivel együtt van, egyedül hagyván egy esetleges terhesség esetén és annak minden következményével. A muszlim társadalomban, a többnejűség négy feleségre korlátozódik, hivatalos keretekben, házassági szerződéssel kell megkötni, kötelezve a férfit a jegyajándéokra. A születendő gyermekek törvényesek, és a férfinak kell minden anyagi terhet elviselnie és felelősséggel tartózik a feleségei és gyermekei iránt.

Felmerülhet az a kérdés: hogyha a férfiaknak lehet több feleségük, akkor miért nem engedélyezett, hogy a nőknek több férjük legyen? A válasz e kérdésre egyszerű a számos természetes és fizikai ok miatt, amelyek kizárják ezt, mint élhető lehetőséget.

Egyrészt ez azért lehetetlen, mert a férfiak majdnem minden társadalomban a család fejének számítanak természetes beállítottságuknál fogva, mint „az erős nem” (eltekintve, természetesen, attól a helyzettől, amikor a nő erősebb, mint a

férfi, akik kivételek a szabály alól). Ha a nőnek több férje lenne, kié lesz a vezető szerep a házban? Melyik férjének fogja kielégíteni a vágyait, mindegyiknek? Ez lehetetlen és csak haragot szítana a férjek között.

Másrészt, azért lehetetlen mert a nő csak egy gyermeket szülhet egy évben, egyetlen férfi gyermekét, ami nem a férfi esete is, akinek több gyereke is születhet több nőtől egy időben. Ha poliandria meg lenne engedve, ki lenne a törvényes apja a gyermeknek, akit megszül?

Néhány nyugati gondolkodó kérvényezte a többnejűséget:

Érdekes megfigyelni hogy néhány nyugati gondolkodó kérvényezte a többnejűség törvényesítését és az egyetlen megoldásnak tekintették társadalmaik problémáira.

Gustave Le Bon azt mondja *Az arab civilizáció* című könyvében:

„A többnejűség képessé teszi a társadalmat a válság csökkentésére, megelőzi a szerető-problémát, és megvédi a társadalmat a törvénytelen gyerekektől.”

Annie Besant, *Az indiai vallások* című könyvében, azt mondja:

„Olvastam az Ószövetségben, hogy Ábrahám többnejű volt. Ezenfelül az Újszövetség sem tiltotta meg a többnejűséget, csak a papoknak vagy az egyházi szolgáknak, akiknek csak egy feleségük lehetett. A régi indiai vallási könyvek is megengedték a többnejűséget. Könnyű azonban kritizálni mások vallási szokásait. A nyugatiak vádolják és támadják az iszlámot mert megengedte a többnejűséget azért mert minden embernek könnyebb a másik vallását kritizálni mint a sajátját. Azonban hogy mernek a többnejűség ellen lázadni az iszlámban, amikor az ők társadalmaikban szélesben elterjedt a prostitúció? Ha közelről megvizsgáljuk a nyugati társadalmat, arra jutunk,

hogy nagyon kevés a tiszta és őszinte férfi, aki tiszteli a házasság szentségét, és egyetlen feleség mellett marad egész életében, házasságon kívüli kapcsolatok fenntartása nélkül. Helytelen és pontatlan ezért az a megállapítás, hogy egy társadalom monogám, amelyben a férfiak egyetlen házasságot tartanak fenn, de van mellette szeretőjük, barátnőjük és más egyéb szexuális kapcsolatuk a törvényes feleségükön kívül. Helyesen megítélve a dolgokat, azt kell mondanunk, hogy a többnejűség az iszlámban, az amely megtiszteli, fenntartja és megbecsüli a nőt a társadalomban, egy méltóbb státusz mint a nyugati prostitúció, amely megengedi a férfinak, hogy kihasználjon egy nőt csak azért hogy kielégítse a szexuális vágyait, majd az utcára dobja.”

2. A nő tanúskodása

A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)Két tanút hívjatok a férfiaiatok közül! Ha nincs két férfi, akkor egy férfi és két asszony, olyanokat, akikkel elégedettek vagytok, mint tanúk! Ha egyikük megtéved, akkor a másik emlékeztesse és figyelmeztesse(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:282]

Ebben a verssorban, Allah meghatározza, hogy amikor a jogok biztosításáról van szó (pl. pénzügyi tranzakciónál stb.) a tanúskodáshoz szükség van két férfi, vagy egy férfi és két nő jelenlétére.

Az Isteni Bölcsesség úgy akarta, hogy a nő természetének érzékenysége legyen a fő jellemzője, ami képessé teszi őt a természetes feladataira, mint a gyermekszülés, szoptatás, a kisgyermekről való gondoskodásra stb.

Tekintettel arra, hogy a nő a természetétől fogva érzékeny és könnyen érzelmei hatása alá esik, ez méltán befolyásolhatja

azt, ahogyan látja a dolgokat, és a tanúskodását. Ezért, az Isteni Bölcsesség elővigyázatossági intézkedést vezetett be, ami a nő tanúskodását illeti, hogy megvédje őt, és ez az oka annak, hogy az ő tanúskodása nincs elfogadva akkor, amikor olyan súlyos dologokról van szó, mint a gyilkosság. Mert ha egy nő jelen van egy veszekedésnél, ami gyilkossággal végződik vagy más bűncselekménnyel, a legtöbb esetben nem tudja megőrizni a nyugalma (mindent megtesz majd, hogy elmeneküljön, vagy el fogja fordítani a fejét, hogy ne lássa a cselekedetek borzalmát). Ezek minden bizonnyal befolyásolják majd a vallomását.

Bár az iszlám lehetővé tette a nő számára, hogy pénzügyi tranzakciókat folytasson, pont mint a férfi, semmi féle megkülönböztetés nélkül, az sem kevésbé igaz, hogy a nő természetes státusza és nemes társadalmi küldetése otthonához köti, a gyermeknevelés és családjáról való gondoskodás hosszú időt igényel, távol tartva őt azoktól a helyektől ahol az effajta pénzügyi viták gyakrabban előfordulnak. Még ha jelen is lenne, mivel ezek olyan dolgok amik őt nem érintik, nem fog elég figyelmet fordítani rájuk ahhoz, hogy később majd aprólékosan visszaemlékezzen mindenre. Ezért, ha tanúskodnia kellene, elfelejtené vagy kihagyna fontos részleteket. De ha egy másik nő tanúskodik vele egyszerre, a lehetősége annak hogy mindketten kihagyják vagy elfelejtsék pont ugyanazt a részletet, jelentősen csökken. Az okot amiért két nő tanúskodására van szükség a következő verssorban találjuk:

„(...)Ha egyikük megtéved a másik emlékeztesse és figyelmeztesse(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:282]

Vagyis, ha az egyik nő téved vagy kifelejt valamit, akkor a másik tanúskodásából észébe fog jutni. És ez az oka ennek az Isteni Rendelkezésnek! És nincs más ilyen, mint ahogyan egyesek állítják, és akik ebben a nők alábecsülését és becsúrlését látják. Ha igaz lenne az amit ők állítanak, akkor

hogyan lehet az, hogy elvan fogadva egyetlen nő tanúskodása minden magánügyben, mint például egy nő szüzessége, gyerekszülés, hiányosságok, és más ügyek, amelyek vizsgálatot igényelnek vita esetén, miközben egyetlen férfi tanúskodása nincs elfogadva még a legjelentéktelenebb pénzügyi tranzakció esetében sem? Sőt elmondhatjuk, hogy a nő ebben az esetben felsőbbrendű a férfinál, mivel egyedül is tanúskodhat sokkal érzékenyebb területeken, mint a pénzügyi tranzakciók.

Tehát a probléma egyszerűen az, hogy a jogi területen ki kell küszöbölni minden féle kétséget.

Jegyezzük meg azt is, hogy az iszlám törvény szerint a tanúskodás nem előjog, hanem teher, amelyet sokan el akarnak kerülni, és ezért rendelte el a Magasztos Allah az embereknek, hogy tanúskodjanak, és ne meneküljenek el előle. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„(...)A tanúk pedig nem húzódozhatnak ha felszólíttatnak!(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:282]

Ez egyaránt szólítja meg a nőket és a férfiakat. A tanúskodás egy teher, amelyet az emberek igyekeznek elkerülni, azok a nehézségek miatt, ami ebből erednek, mint például részt venni a kihallgatásokon, ami sok időt vehet igénybe, vagy más anyagi és fizikai terhek. Az iszlám célja, hogy mentesítse a nőket, amennyire csak lehet, az élet nehézségei alól, és ezért mentesíti olyan feladatok alól mint a család felügyelete és fenntartásának kötelezettsége, hogy minden figyelmét arra a nagy felelőségre tudja fordítani ami rá volt bízva. Következésképpen, ez a nő megtiszteltetését jelenti és nem pedig az alábecsülését.

Másrészről, az iszlámban a feleség vallomása egyenlő értékű a férj vallomásával az olyan esetben, amikor a férj azzal vádolja a feleségét, hogy paráználkodott, de nincs bizonyítéka,

amely alátámasztaná állítását. A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„És azok, akik saját feleségeiket vádolják meg és nincsenek tanúik, csak saját maguk, akkor (a vádló) négyszer esküdjön meg Allahra, hogy ő az igazat szólók közül való. ~ És az ötödik esküvéskor úgy: «Allah átká reá, ha a hazugságokat állítók közül való.» ~ És lekerül a büntetés (a hadd, a halálra kövezés) róla (a megvádolt asszonyról), ha négy tanúsággal igazolja, Allahra, hogy a vádló (férj) a hazugok közül való. ~ És ötödszörre úgy, hogy Allah haragja reá (az asszonyra) ha az (a férj az) igazat szólók közül való.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:6-9]

3. A család anyagi és erkölcsi felelőssége

A Magasztos Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„A férfiak irányítói támaszai a nőknek, mivel Allah előnyben részesített egyeseket közülük a másikkal szemben. És amiatt is, amit ők a javaikból költenek(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:34]

Ez a felelőség kizárólag a férfi vállán nyugszik, mivel a fizikai és lelki tulajdonságai képessé teszik őt erre. Ez egy veleszületett adottság, de megszerzett is, mivel a férfinak felelőssége van a nővel szemben, különösen a nő védelme és ellátása. A férfi a családja védelmezője és felelős érte, ahogyan Mohamed próféta (ﷺ) mondta.

Ami a nőt illeti, a testi adottságai szempontjából törekenyebb mint a férfi azoknak a számos biológiai folyamatoknak és eseményeknek köszönhetően amelyek jelen vannak az életében, mint a menstruáció, terhesség, szoptatás és

a gyereknevelés. Ezért nem várható el tőle, hogy ennek a felelősségnek is eleget tegyen. Lássunk néhányat ezekből:

- a menstruációnak érezhető hatásai vannak a nő érzelmi állapotára és hangulatára, és ugyanakkor legyengíti őt a mindenhónapi vérveszteség;

- a terhesség alatt, a nő komoly fájdalmakat él át, miközben a magzat a méhben fejlődik és nagy mennyiségű tápanyagra van szüksége. Ez az oka annak, hogy gyakran fáradt és a legkisebb erőfeszítés is hatással van rá. Ezen kívül lelkileg hatással lehet rá a magzat miatti aggodalom és a félelem a szülés pillanatától. Mindez negatív hatással van a nő lelki állapotára és ennek következtében a magatartására és cselekedeteire;

- a szülés kínzó fájdalmakkal jár, ami arra kényszeríti a nőt, hogy pihenjen és kerülje az erőfeszítéseket egy ideig;

- amikor a nő szoptat, a tápanyagok egy része a gyerekhez jutnak, és ez befolyásolja a nő egészségét. Ezért, néhány szoptató nő olyan problémákkal küzd, mint hajhullás, sápadtság és gyakori szédülés;

- a kisgyermek figyelmet igényel éjjel és nappal.

‘**Abbász Mahmoud Al-Akkad**, az ismert egyiptomi író megjegyzi:

„A nők különleges érzelmi felépítése nem hasonlít a férfi érzelmi felépítéséhez. Egy csecsemő vagy kisgyerek igényli, hogy a közte és társa, az anya között összhang legyen, hogy megértse mire van szüksége, mit érez. Ezért, hogy ennek a követelménynek megfeleljen, a nő sokkal figyelmesebb érzelmileg. Ezek az alapjai a női lényegének, és ezért ők hajlamosak arra, hogy ösztönösen reagáljanak, az érzelmek

alapján, és épp ezért a nőnek nehezebb, mint a férfinak, hogy határozott, szigorú és megingathatatlan legyen.”³¹

Dr. Alexis Carrel, a Nobel díjas tudós, illusztrálja a férfiak és nők közötti természetes organikus különbségeket:

„Ami különbséget tesz a férfi és a nő között, az nem csak a nemi szervek, a méh és a terhesség. Nem csak arról van szó, hogy a férfi és a nő különböző nevelést kap. A két nem közötti különbségek alapvető természetűek, jelen vannak a test szöveteiben és a test által termelt hormonokban. Akik a teljes egyenlőséget hirdetik a férfiak és nők között, nem veszik figyelembe ezeket az alapvető tényeket és lényegi különbségeket, és azonos oktatást követelnek a férfiakkal és a nőkkel, azonos munkát, feladatokat, felelősséget. Ám a nő valóságban teljesen más, mint a férfi, hiszen a teste minden sejte nőies lenyomatot hordoz, mint valamennyi szerve, és ez kiterjed az egész idegrendszerére. Azok a törvények, amelyek a szervezet funkcióit szabályozzák ugyanolyan állandóak és szilárdak, mint az univerzumban uralkodó törvények, és így nem vagyunk képesek ezek megváltoztatására pusztán az emberi vágyak alapján. El kell fogadnunk a természet törvényeit úgy, ahogy vannak, anélkül, hogy igyekeznénk megváltoztatni, vagy természetellenesen beleavatkoznánk. A nő ki kell, hogy fejlessze képességeit a veleszületett természetének megfelelően és el kell, hogy kerülje a férfiak utánzását.”³²

Egy másik tény, hogy a férfiak csont- és izomszerkezete természetüktől fogva nehezebb és erősebb, mint a nőké. A férfiak jobbak a kétkezi munkákban, a nők nem képesek ekkora erőfeszítésre.

³¹A nő a Koránban, ‘Abbász Mahmud Al-Aqad

³²Az iszlám próbára téve, Wahid ad-Din Khan, 168 old., A férfi, az ismeretlen, 93 old.

Tekintettel e fentiekre, érthető, hogy miért a férfiaké a család anyagi és erkölcsi felelőssége.

4. A nő joga az örökséghez

Az iszlám megadta a nőnek az örökséghez való jogot, amitől meg volt fosztva és kizárólag a férfiak joga volt, mert ők voltak azok, akik a törzseik védelméért harcoltak. Ezen felül, a nők maguk örökölve voltak, mint valami tárgyak. Ibn ‘Abbász (Allah legyen vele elégedett) ezt a verssort:

„Ó, ti, akik hisztek! Nem megengedett a számotokra, hogy örököljétek a feleségeket, az akaratuk ellenére. És az sem, hogy akadályozzátok őket az újabb házasságban, csak azért, hogy elvehessetek valamit abból, amit korábban adtatok nekik (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19] így magyarázta:

„(Ezelőtt a kinyilatkoztatás előtt) ha egy férfi meghalt a rokonaira szállt az örökségi jog a feleség felet, és ha valamelyikkőjük akarta elvehette feleségül, vagy, ha úgy akarták, férjhez adhatták, vagy, ha úgy akarták, nem mehetett férjhez, és több joguk volt felette mint a saját rokonainak. És ezért lett kinyilatkoztatva ez a verssort.” (al-Bukhári)

Így, az iszlám megtiltotta ezt a gyakorlatot, ahogy Allah mondja:

„Ó, ti, akik hisztek! Nem megengedett a számotokra, hogy örököljétek a feleségeket, az akaratuk ellenére. És az sem, hogy akadályozzátok őket az újabb házasságban, csak azért, hogy elvehessetek valamit abból, amit korábban adtatok nekik (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

Az iszlám megadta a nőnek az örökléshez való jogot és meghatározta a neki járó részt is. A Magasztos Allah azt mondja:

„A férfiaknak jár egy rész abból, amit a szülők és a (közeli) rokonok hagynak hátra. És a nőknek is egy rész jár abból, amit a szülők és a (közeli) rokonok hagynak hátra. Legyen az kevés avagy sok, törvényileg elrendelt részként.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:7]

Ezzel a verssorral kapcsolatban, Szájjid Kutb a következőket mondta:

„Ez az általános elv amelynek alapján az iszlám megadta a nőknek az örökléshez való jogot, csakúgy mint a férfiaknak, több mint 1400 évvel ezelőtt. Úgyszintén, ezzel a verssorral az iszlám megvédte a gyerekek jogait, amelyek sárba voltak taposva a tudatlanság idejében (dzsáhilijja). Abban az időben az emberek a katonai képességeik és termelékenységük függvényében voltak értékelve. Az iszlám, azonban, eljött azzal az Isteni Törvénnyel, amely az embert értékei függvényében ítéli meg és bármilyen helyzetben állandó, és azoknak a kötelezettségei függvényében amik rá hárulnak a család és a társadalom keretében.”

A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah meghagyja nektek a gyermekeitekkel kapcsolatban (az öröklést illetően): A fiúgyermeket annyi illeti meg mint, amennyi két leány része (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:11]

Első látásra, az aki nem értette meg az iszlámban lévő bölcsességet azt hiheti a verssort olvasva, hogy a nők jogai meg vannak sértve, mert ugye, hogy lehet az hogy a lány csak a felét örökölje annak amit a fiú örököl, mikor ugyanazoknak a szülőknek a gyerekei?

A Magasztos Allah részletesen kifejtette a nő öröklési szisztémáját, meghatározva három feltételt:

- a.** A nő része egyenlő a férfi részével;
- b.** A nő része vagy egyenlő a férfi részével, vagy kicsit kevesebb;
- c.** A nő része fele a férfi részének, és ez a leggyakrabban előforduló eset.

Akiket érdekel e téma részletesen, keressék meg az iszlám tudományok e speciális ágáról, az öröklés és vagyonmegosztás tudományáról, szóló könyveket.

Mielőtt valaki ítélkezne az iszlám fölött azt hangsúlyozva, hogy ez megsérti a nők jogait, vegyünk egy példát amely tisztán rávilágít arra bölcsességre amely e tény mögött áll, és pedig az, hogy a nőnek az öröksége fele annak ami a férfinak jár. Egy férfi, akinek egy fia és egy lánya van, meghal, hátra hagyva 30.000\$. A fiúnak ebből 20.000\$ jár a lánynak pedig 10.000\$.

Lássuk most, egy idő után mi történik mindkettőnek az örökölt részével. A fiú által örökölt összeg biztos, hogy csökkent, mivel amikor megnősül, ki kell, hogy fizesse a jövődöbéli felesége jegyajándékát, be kell bútoroznia a házát, a felesége és a gyerekei anyagi szükségletei fedezése is az ő felelőssége, mivel a feleségének nem kötelessége hozzájárulni a család költségeihez, még akkor sem, ha gazdag. Ráadásul ő kell, hogy segítse édesanyját, a testvéreit és közelebbi rokonait, ha ezek szegények, képességeihez mérten.

Ami a lányt illeti, ő szeretettel van körülvéve és anyagi szükségletei teljesen ki vannak elégítve. A nő nem köteles még saját magára sem költeni a pénzből, mivel ez a férfi kötelessége. Tehát, az ő örökölt része növekedni fog, mivel még a jövődöbéli férjétől is kapja a jegyajándékot a

házasságuk alkalmával, és még ha válásra is kerülne a sor, a férfire hárul a gyermekeinek az eltartásának a felelősége. Szintén, a nő a pénzét befektetheti bármilyen területen, ahol további nyereséghez juthat.

Világos tehát, hogy a nő örökölt része megmarad nála, miközben a férfié hamar elfog fogyni a kötelezettségei miatt.

Az iszlám vallásjog (Saría) teljesen különbözik minden más rendszertől, amiben az apa már nem felelős a lányáért egy bizonyos kor után, a lányt arra kötelezve, hogy saját magát eltartsa, bármilyen módon. Az iszlámban, az apának kötelessége eltartani a lányát, amíg ez férjhez nem megy, amikor az anyagi szükségleteiről férjének kell gondoskodnia. A férj halála esetén a fia vagy más férfi családtag kötelessége gondoskodni az özvegyről.

Azok a törvények, amelyek egyenlően osztják el az örökséget a férfi és a nő között, egyforma pénzügyi felelősségeket is szab mindkettőjükre. De azt állítani, hogy a nőnek ugyanolyan rész kell, hogy járjon az örökségből, mint a férfinak, anélkül, hogy ugyanolyan pénzügyi felelőségei lenének, nagy igazságtalanság a férfival szemben, amit az iszlám jogrendszer elutasít.

Tehát észrevehetjük, hogy helyes az, ha a nő mentesül az anyagi felelőségek alól, amikor a férfi kapja a nagyobb részét az örökségnek. Ez az iszlám nagyságának egyik jele, amely kitünteti a nőt, és bár leveszi a válláról a háza anyagi felelőségeit, mégis nem fosztja meg az örökléshez való jogától, hanem megadja neki a felét annak, ami a férfinak jár. Mi ez, ha nem a méltányosságnak és az igazságosságnak a jele?!

Meg kell jegyeznünk azt, hogy a iszlám vallásjogban (Saría) minden személynek, férfi vagy nő, joga van az ő részéhez az örökségből, amit nem lehet tőle megtagadni. Ebből az okból,

az a részarány ami felet valaki szabadon határozhat végrendelete keresztül, az maximum egy harmada a vagyonának és senki sem lépheti át ezt a küszöböt, hogy ne fossza meg az örököseit a jogaiktól.

Ámr bin Szád (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy az apja azt mondta:

„Allah Küldötte (ﷺ) eljött meglátogatni gyengélkedésem során, amely súlyosbodót a búcsúzarándoklat alkalmával. Azt mondta neki: «Látod, milyen beteg vagyok. Nagy a vagyonom, de nincs más örökösöm csak egy lányom. Oda adományozhatom a két harmadát?» Ő (ﷺ) azt válaszolta: «Nem.» Azt kérdeztem: «A felét?» Ő (ﷺ) azt válaszolta: «Nem.» Azt kérdeztem: «Egyharmadát?» Ő (ﷺ) azt válaszolta: «Egyharmadát, és az egyharmada is sok, és jobb neked, hogyha utódaidat vagyonosan hagyod magad után, mint szegénynek, hogy kolduljanak az emberektől. Nem költesz semmit Allah arcát keresve anélkül, hogy jutalmat ne kapnál ezért, még ha csak egy morzsa, amit a feleséged szájába teszel.»” (al-Bukhári)

Így a nemes Próféta (ﷺ) a tanításaival és ajánlásaival megvédte a nők jogait, hogy egy nemes életet élhessenek.

5. A vérdíj

Az iszlám vallásjog (Saríja) szerint, a nőért járó vérdíj fele annak, ami a férfiéért jár egyetlen esetben, és az a gondatlanságból elkövetett emberölés esetében. Ebben az esetben nem alkalmazható a vérbosszú, hanem kötelező a vérdíj. A szándékos gyilkosság esetében, amikor vérbosszú van alkalmazva (ha az áldozat családja nem bocsát meg), az ítélet

azonos, akár férfi akár nő az áldozat, mivel emberi lényüket tekintve egyformák.

A gondatlanságból elkövetett emberölés esetében, az a tény hogy a nő haláláért fizetett vérdíj a fele annak, amit egy férfi haláláért jár, azzal magyarázható, hogy milyen mértékben, érintett az elhunyt családja.

Ha az apa a gondatlanság áldozata, a családja meg van fosztva a fő anyagi és pénzügyi támogatójától, mert ő volt az aki biztosította a család szükségleteit és védelmét. Úgyszintén a halála egy súlyos morális veszteség, meg akkor is ha a gyengédség és empátia az apa esetében kevésbé nyilvánvaló mint az anyánál.

Ha az anya a gondatlanság áldozata, a veszteség az érzelmi területen hatalmas, mivel a család elveszíti a gyengédség és érzékenység forrását, és azt aki elhalmozza a családját annyi szeretettel és figyelemmel amennyit csak egy nő képes adni. Bármilyen hatalmas összeget is fizetnének ez nem tudná ellensúlyozni ezt a hatalmas érzelmi veszteséget.

A vérdíj maga nem az áldozat értéke szerinti kártérítés, hanem a család elszenvedet kárjának az értékelése. Egyszer meghatározva, sokkal jobban meg tudjuk érteni, hogy miért a vérdíj a nő esetében fele annak amit a férfi esetében kell kifizetni.

6. A nő joga a munkához

Allah az emberiséget egyetlen férfiből és egyetlen nőből teremtette, és természetes szeretetet és könyörületet helyezett közéjük, hogy együttműködjenek és szaporodjanak a földön. Úgyszintén, Allah megadta a férfinek a szükséges erőt és képességet, ahhoz hogy ellátást és védelmet tudjon biztosítani a családjának, a nőnek pedig megadta mindazt, ami arra

szükséges, hogy végig tudjon hordani egy terhességet, szüljön, szoptassa a gyermekét és megfelelően tudjon gondoskodni róla kedvességgel, szelídséggel és szeretettel. Ezeket figyelembe véve, természetes, hogy a férfiak feladata legyen a házon kívüli munka és a család szükségleteinek kielégítése, a nőé pedig a házon belüli munka, a gyereknevelés és a család egészségének kézbentartása.

Az iszlám nem fosztja meg a nőt a munkához való jogtól, hanem épp ellenkezőleg. Megengedi a nőnek, hogy személyesen vezesse üzletét, szerződéseket kössön, és pénzügyi tranzakciókat kezeljen. Mindezek a szerződések és tranzakciók érvényesek az iszlám jog szerint, még a férje vagy a gyámja hozzájárulása nélkül is. Az iszlám egyszerűen megszervezte és meghatározta azokat a az elveket és feltételeket, amelyeket be kell tartania, és ha ezek meg vannak szegve, a házon kívüli munka tiltottá válik számára. Íme néhány ilyen feltétel:

- A munka, amelyet a nő a házon kívül végez, nem állhat konfliktusban a férje és gyermekei iránti feladataival és felelősségével, addig a pontig, hogy a munkájával megszegi a férje és gyerekei jogait, és befolyásolja a háza iránti kötelességei teljesítését, mert az iszlámban úgy, ahogy a nőnek joga van a férje felett, azonos módon a férjnek és a gyerekeinek is jogaik vannak felette. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„(...)A nő férje házának és gyermekeinek őrzője és felelős értük.(...)” (al-Bukhári)

- Más nőkkel kell dolgoznia és nem keveredhet férfiakkal, ahol fizikai kapcsolatba kerülhet velük vagy molesztálásnak és visszaéléseknek lehet kitéve. Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Nincs olyan, hogy egy férfi zárt helyen legyen egy nővel és ne a sátán lenne a harmadik.” (at-Tirmidhí)

Lady Cook az angol író azt mondja az *Új ekhó* című művében:

„A férfiak (jobban) meg vannak szokva a kevert közösséggel. Így a nőket ráveszik olyasvalamire, ami ellenkezik emberi természetükkel. Minél koedukáltabb a környezet (férfiakkal és nőkkel), annál több törvénytelen gyerek lesz a társadalomban. Ez nagy katasztrófa...”³³

Lássuk mit írt erről **Szájjid Kutb**:

„A férfinak is és a nőnek is jogában áll megtalálni a békét a partnere mellett és ne legyen kitéve a csábításnak, ami a legjobb esetben csak a partnere iránti érzelmek lankadásához vezet, és a legrosszabb esetben bűnhöz, veszélyeztetve a partnerek között lévő szent köteleket, a béke és a nyugalom elvesztését. Ezek a veszélyek jelen vannak azokban a társadalmakban ahol gyakori a keveredés a nők és a férfiak között, és ahol a nők megmutatják személyi varázsukat és szépségüket a házukon kívül is, a kísértet és a csábítás démonaitól kísérve. A valóság megcáfolja azt, amit vég nélkül ismételnék azok, akik támogatják a férfiak és a nők közötti keveredést, hogy ez nyugtatja az állati ösztönöket, felszabadítja az elfojtott energiákat, megtanítja mindkét nemet a kommunikáció és az illem szabályaira, tapasztalatot kínál (még ha bűnben is), és azt a lehetőséget nyújtja, hogy szabadon választhassák ki partnereiket, ami biztosítja a tartós összetartást kettőjük között. Én azt mondom, hogy ez a nézett ellentétes a valósággal, amely folytonos másásra épül, az érzések ingadozására, a válás miatt tönkretett otthonokra és a kölcsönös háztartási hűtlenségre, amelyek egyre elterjedtebbek ezekben a társadalmakban. Ami az állati ösztönök nyugtatását és az elfojtott energiák felszabadítását illeti, a találkozások és

³³A nő munkája mérlegre téve, ‘Abd Allah ibn Wakil as-Seikh

beszélgetések alkalmával, azt javaslom, hogy ezzel a témával kapcsolatban legyenek megkérdezve a teherbe ejtett amerikai középiskolás tanulók, akiknek a százalékuk, egyetlen intézményben elérte a 48%.

Ami pedig a boldog családokat illeti, mert megismerték a nemek közötti abszolút keveredést és a teljes választási szabadságot, egy jobb tájékoztatást javaslok arról a nagy arányú a válások miatt tönkretett családokról, amelyeknek a számuk folytonosan nő egy időben a szabad választás elterjedésével.”³⁴

- a munka, amit a nő végez törvényes foglalkoztatottság kell, hogy legyen, ami illik a nő természetéhez és pszichéjéhez. Nem dolgozhat olyan területeken, amelyek összeegyeztetetlenek természetével, mint a nehéz ipari munka, háborúkkal kapcsolatos tevékenységek, vagy az utcák tisztán tartása, amelyeket a Saría megtiltott a nőknek.

A kérdés, ami felmerül itt: ***Miért kell egyáltalán dolgoznia egy nőnek?***

Ha a válasz az, hogy azért dolgozik, hogy megéljen és saját kiadásait fedezze, akkor tudnunk kell, hogy az iszlám elrendelte, hogy házassága előtt ez az apja felelősége, és aztán a férjéé. Ha férj meghal, akkor ez a felelőség újra az apára szál át, és ha ő nem él, akkor a nő gyermekeire. Ha a gyermekei kicsi korúak, akkor ezeknek a pénzügyi szükségleteinek fedezése a fiú testvérei feladata vagy a közeli férfi rokonoké. Tehát születésétől haláláig, életének különböző szakaszaiban, nem várható el tőle, hogy dolgozzon, azért hogy minden figyelmét legfontosabb feladatának szentelhesse: otthonáról való gondoskodásra és a gyerekei nevelésére. Ez a

³⁴A világbéke és az iszlám, 56 old.

tiszteletreméltó feladat nagy áldozatot, sok időt és odaadást kíván.

Az ismert angol tudós, **Samuel Smiles** azt mondta:

„Az a rendszer, amely elvárta a nőktől, hogy gyárakban és ipari területeken dolgozzanak, megtámadta az otthon alapvető szerkezetét és alapját, és lerombolta a család lényegi oszlopát és elvágta a társadalmi kapcsolatokat is. A férjet elszakította a feleségétől, a gyermekeket megfosztotta a megfelelő gyengéd anyai gondoskodástól, és lejjebb vitte a nők erkölcsi szintjét. Az ő elsősorú feladata a házimunka, az otthoni gazdaság és más, otthonával kapcsolatos feladatok. A gyári munka letépte a nőről, ahogy korábban említettük, mindezeket a felelősségeket, amely megváltoztatta az otthon képét. A gyermekeket is gyakran magára hagyták és erős rendszer nélkül nőttek fel. A szeretet és szerelem a férj és feleség között valahogy kihuny. A nőt sok olyan befolyás és nyomás érte, amely megváltoztatta mentalitását és gondolkodásmódját, amelyre az erkölcsi értékek és az erények alapulnak.”³⁵

7. A válás kimondása kizárólag a férfi joga

Az iszlám előtti időkben, a válás nem volt törvények által szabályozva, és a férfi annyiszor elválhatót, majd visszavehette feleséget, ahányszor csak akarta. Az iszlám, ezért, olyan szabályokat vezetett be amelyek megvédik a nőt az ilyen fajta igazságtalanságtól, amelynek áldozata lehetet.

Így, az iszlám előtti időkben a férfi elválhatót feleségétől majd vissza vehette meg százszor is, ha úgy akarta. Ezt jól megfigyelhetjük a következő beszélgetésben, az akkori időkben, amikor egy férfi azt mondta a feleségének:

³⁵ *Vélemények a kendő viseléséről*, Mustafa al-Guilani, pp. 94-95

„Esküszöm, hogy nem is válok el tőled, hogy ne mehessél máshoz férjhez, és nem is veszek vissza feleségként (azt jelentvén, hogy a nő se nem házasság se nem elvált).” Akkor a nő megkérdezte: „És hogy akarod ezt megtenni?” A férfi azt válaszolta: „Kimondom a válást, és amikor a várakozási idő a végéhez közeledik visszaveszek (ezt téve számtalanszor).” Az iszlám megtiltotta ezt a gyakorlatot, ahogyan Allah mondja a következő verssorban:

„A válás (kétszer történhet meg, ezt követően) vagy meg kell tartani a helyes módon, vagy el kell engedni jóra való módon (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:229]

Az iszlám megengedte a válást, mert a valós életben ez sokszor szükségessé válik. A Saría (az iszlám vallásjog) megoldásokat ajánl a házastársak közötti nézeteltérések kiküszöbölésére, hogy a válás elkerülhető legyen. A Magasztos Allah azt mondja:

„Ha egy asszony attól fél, hogy a férje rosszul bánik vele, vagy elfordul tőle, abban az esetben nem tekinthető bűnüknek, ha egymás között békés megegyezésre jutnak. A békés megegyezés jobb! (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:128]

De miért van a válás a férfi kezében? Egyik legtermészetesebb és leglogikusabb módja a sikeres házasság fenntartásának a férfi kezébe adni a válás folyamatát, mivel a férfi az, aki anyagilag köteles fenntartani a feleségét, a háztartást és a családot, és az ő felelőssége a jólétük. Amíg a férfi az, aki a jegyajándékot adja, viseli a háznak az építkezési és lakberendezési költségeit, és ennek a fenntartását, neki áll jogában a döntést a kezében tartani a házassági szerződés felbontásával kapcsolatban, és eldönteni, hogy hajlandó-e vállalni az összes anyagi és erkölcsi kárt, ami ebből származik. Emellett, a férfi tudatában van annak, hogy elveszti a

jegyajándékot, amit kifizetett a házasság kötéskor, és eltartást kell fizetnie a válás után, és ha újra házasodik, újabb kiadásokat kell magára vállaljon.

A férfi – legalábbis alapvető képességeit tekintve – könnyebben tartja kordában hullámzó érzelmeit és személyes reakcióit a feleséggel való viták esetén. A leggyakrabban a férfi csak végső megoldásként folyamodik a váláshoz, amikor minden reményét elvesztette, hogy a házastársi jólétet megtalálja a felesége mellett.

Még ha a válás a férj döntése is, az iszlám nem tagadta meg a nőtől ezt a jogot, ha ez meg van fogalmazva a házassági szerződésben, amit a férfi elfogadott.

Az iszlám vallásjog (Saría) tökéletesen ismeri az emberi lélek valóságát és aggodalmait, valamint érzékenységét, érzéseit és hajlamait. Ezért, úgy ahogy megadta a férfinak a váláshoz való jogot a feleségétől, ugyanúgy megadta a nőnek is ezt a jogot, ha a férje visszataszító számára a magatartása miatt, ha bántalmazza, ha impotens, ha nem akar szexuális kapcsolatot létesíteni vele, vagy ha olyan betegséget kap, amellyel ártana a feleségnek. Tehát ha bármelyik eset előfordul, a feleségnek jogában áll, hogy kérje a válást, és ennek a válási formának a neve *khul'a*. Ebben az esetben a nőnek vissza kell adnia a jegyajándékot és ki kell fizetnie a férjnek a házassággal járó többi költséget is.

Ez a rendelkezés az igazságosság csúcsa, mivel a nő az, aki meg akarja szakítani a házasságot, és ha a férj elutasítja a *khul'a*-t, a nőnek jogában áll a bírósághoz fordulni a jogaiért.

8. A férfi és a nő nem egyenlő a házassági szerződést aláírásakor

A férfi számára nehéz feladat megtalálni a megfelelő feleséget, de mégsem annyira nehéz, mint a nőnek kiválasztani a megfelelő férjet, mivel ha a férfi nem a megfelelő nőt veszi el, elválhat tőle. A nő a törekeny része a társadalomnak és ezért az iszlám meg akarja védeni, minden szükséges intézkedés megtéve azért, hogy egy jó férj legyen számára kiválasztva, így elkerülve azt, hogy egy sikertelen házasság áldozata legyen. Ez az, amiért az iszlám, más feltételek mellett, házasság érvényességéért kötelezővé tette egy gyám vagy egy helytartó jelenlétét, ahogyan a Próféta (ﷺ) mondta:

„Nincs (érvényes) házasság csak a gyám és két megbízható tanú jelenlétében. Minden házasság, amely ezek nélküli kötöttik, nem érvényes. Ha a gyám hiányzik, akkor a helytartó a nő gyámja.” (Ibn Hibbán)

Így, az iszlám meghatározta a gyám kötelező jelenlétét ahhoz, hogy a házasság érvényes legyen, de természetesen a nő beleegyezése is kötelező. Ha egy nőt kényszerítenek egy nem kívánt házasság elfogadására, neki joga van az ügyet a muszlim bíróság elé vinni, hogy semmissé tegye, ahogyan a következő hadísból is kiderül. Al-Khansza bint Khadam (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy:

„Az apja férjhez kényszerítette őt, aki korábban már házas volt (tehát vagy elvált, vagy özvegy volt akkor), egy emberhez, és nem akarta ezt. Ezért elment a Allah Küldöttéhez (ﷺ), hogy panaszt tegyen. A Próféta (ﷺ) ellenezte ezt és felbontotta a házasságot.” (al-Bukhári)

Valóban, a gyám általában nagyon oda figyel annak az érdekeire, akiért felelős. Annak, aki azt állítja, hogy a nőnek a szabadsága korlátozva van akkor, amikor férjet választ, azt kell mondani, hogy az iszlám megadta a nőnek azt a jogot, hogy elfogadja vagy elutasítsa a kérőjét, és megtiltotta a gyámnak, hogy bármilyen nyomást gyakoroljon rá, annak érdekében

hogy elfogadja azt a férfit akit ő nem akar. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az *ajjim* (elvált vagy özvegy) nőt nem szabad férjhez adni engedélye nélkül, és a szűzlányt nem szabad férjhez adni a beleegyezése nélkül.» Megkérdezték: «És hogyan fejezi ki beleegyezését, ó Allah Küldötte?» Azt mondta: «Csendben marad (szemérmessége miatt, de ez nem jelent visszautasítást).»” (al-Bukhári)

Azzal, hogy ösztönzi a házasságot, az iszlám megtiltotta a vágyak és ösztönök kielégítését egy tartós kapcsolaton kívül. Mivel a nő a kapcsolatnak az egyik fele, az iszlám vallásjog kötelezővé tette a beleegyezését a házasság megkötésekor. Figyelembe véve azt, hogy a nő természetétől fogva szentimentális és könnyen befolyásolható és becsaphatják a látszattok, az iszlám megadta a gyámjának azt a jogot, hogy visszautasítsa azokat a kérőket akik nem hozzávalók, mert általában egy férfi könnyebben észreveszi más férfinak viselkedését és tulajdonságait mint egy nő. Azonban, ha egy megfelelő férfi jelentkezik és a gyám racionális ok nélkül elutasítja, akkor a bíróság előtt kérhető, hogy a gyám fel legyen mentve a feladatai alól. A gyámságot akkor a következő legközelebbi férfi rokon kapja meg, vagy ha nincs férfi rokona, akkor a muszlim bíró veszi át a feladatát.

Az iszlám egyszerűen megtiltja a nő házasságát egy olyan férfival aki nem méltó hozza és a családjához, mert csak szégyent és megalázást hozna rájuk. Az a házasság amely a gyám és a családtagok akarata ellenére kötött a családi kötelékek megszakításához vezet, amelyeket Allah megparancsolta, hogy őrizzük meg. Az alkalmas házastárs igazi próbáját a következő hadiszban találjuk:

„Ha egy olyan ember ajánlkozik házasságra, akinek meg vagytok elégedve a vallásosságával és az erkölcsösségével,

akkor házasítsátok meg (a lányotokkal). Ha nem teszitek, a fitnah (viszály) és a romlás szétterjed a földön.” (at-Tirmidhi és Ibn Mádzsah)

És ez azért, mert egy jó erkölcsű és hívő férj tisztelni és becsülni fogja feleségét, és jól fog vele bánni, még akkor is ha már nem szerelmes belé, Allahot félve vele kapcsolatban.

9. A nő utazása közeli férfi rokon (mahram) kíséréte nélkül

Az iszlámban a nő egy gyöngy, egy értékes drágakő, és ezért nem szabad akárkinek megközelítenie. Az iszlám a ’megelőzés a kezelés helyett’ módszert alkalmazza (a megelőzés hatékonyabb, mint a kezelés), és ezért a nőnek tilos egyedül utaznia, anélkül hogy egy közeli hozzátartozó, mint például az apja, a férje, a testvére, vagy más férfi rokon, akivel ő nem házasodhat, ne kísérné el, mert a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A nő ne utazzon egyedül mahram nélkül. Egy férfi sem léphet be egy nő házába, kivéve ha egy mahram vele van.»
Egy ember felállt és megkérdezte Allah Küldöttét (ﷺ): «Ó Allah Küldötte! A feleségem elmegy Haddzsra, míg én a csatába akarok rész venni, mit tegyek?» Allah Próféta (ﷺ) azt mondta: ***«Menj vele.»*** (al-Bukhári)

Lehet, hogy vannak emberek, akik szerint ez a szabály korlátozza a nők mozgásszabadságát és a szabadsághoz való jogát! Az emberek egyetérthetnek ezzel, de ha megismernék ennek a tilalomnak a bölcsességét és az okát, a félelmük feloszlana és megértenék, hogy ezzel a tilalommal az iszlám nem kíván mást, mint a nők szabadságának védelmét, és nem pedig annak a korlátozását.

A szabály célja nem a nők megakadályozása az utazásban, hanem hogy megvédje a nőket a molesztálástól és a sértéstől, és így fenntartsa és megőrizze méltóságához való jogát. Az utazással gyakran sok nehézség és veszély járhat együtt, és a nők fizikailag gyengébbek a férfiaknál, emellett olyan körülményei is lehetnek, mint terhesség, menstruáció, szoptatás és kisgyerekről való gondolkodás, vagy valamilyen fájdalom, és ezért nagyobb szüksége van a segítségre és a kiszolgálásra. A nők ezen kívül általában érzelmesebbek és befolyásolhatóbbak; ezért ki vannak téve az erkölcstelen és jellemtelen férfiaknak, akik áldozatra lesnek. De ezek nem számítanak hibáknak, hiszen a Próféta (ﷺ) ékesszólóan „**üvedényeknek**” nevezte őket, törekeny természetükre, szelidségükre és érzékenységükre utalva. Egy utazás során, amikor Andzsasah, az egyik teve hajcsár, gyorsabban hajtotta a tevéket, amelyeken a nők ültek, a Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Hajts lassabban (a tevéket), ó Andzsasah, az üvedényekkel.” (al-Bukhári)

Az utazás során a nőnek szüksége van valakire, aki megvédje a gonosz emberektől, akik becsületére és vagyonára törnek tudván, hogy fizikai gyengesége miatt nem tud védekezni. Ezért a nőnek nagy szüksége van valakire, aki gondoskodik róla, védelmezi őt és megadja neki mindazt, amire szüksége van az utazás alatt, biztonságot, szolgálatot és figyelmet nyújt neki, segít a nehézségekben és elrettenti a potenciális támadókat. Az iszlámban ezek a feladatok a *mahram*-é, és így a nőnek nincs szüksége egy idegen férfi segítségére.

A valóságban a *mahram* egy segítő, aki felkínálja szolgáltatásait mindenféle igény nélkül, és egy védelmező a rosszakarók ellen.

Hogy lehet ezt a nő lebecsülésének tartani?! Inkább az iránta való tisztelet és megbecsülés jele.

10. Az iszlám tiltja a nők bántalmazását

Ahmed Al-Amir és Tsekoura Vivian

Ez a fejezet válaszul íródott sok ember állítására, akiket a Sátán tévelygésbe sodort. A nők bántalmazásának témája sok konferencia és weboldal témája anélkül, hogy a nyilatkozóknak ismeretük lenne a témáról. Az iszlám ellenségei igazságtalanul hazugságokat koholnak, és olyan szövegeket találnak ki, amelyek teljesen alaptalanok. Ezért szeretnénk a kedves olvasó kezébe helyezni az iszlám nézőpontját a nők bántalmazásával kapcsolatban, ahogyan más vallások szemszögét is bemutatni, hiszen az iszlám az egyetlen vallás, amely kimondja a nők – akár fiatal, akár idős – bántalmazásának teljes tilalmát. Tehát, szeretnénk bemutatni a kedves olvasók számára a téma részleteit, hogy miután ismereteket szereztek dönthessenek.

• A tettek osztályozása az iszlám vallásjog (Saría) alapján

Az iszlám vallásjog minden emberi tettet a következő kategóriák valamelyikébe sorolja, hogy megvilágítsa, az adott tett megengedettnek, vagy tiltottnak minősül-e:

1. Kötelező (fard): Ez az, amit az iszlám törvény egyértelműen megkövetel az embertől, mint az ima, a böjt, a zakát (éves kötelező adakozás, amelyet a gazdagok adnak a szegénynek). Ezek a tettek kötelezőek, és aki megteszi őket, jutalmat kap, míg aki elhanyagolja őket, az büntetésben részesül.

2. Ajánlott (musztahab): Ezek azok a tettek, amelyek megtételére az iszlám törvény ösztönzi az embereket anélkül, hogy kötelezővé tenné őket. Aki megteszi őket, jutalmat kap, de aki elhanyagolja őket, az nem számít bűnösnek és így nem kap büntetést. Ilyen tett például *sziwák*-kal (kis fadarab) fogat tisztítani ima előtt.

3. Megengedett (mubáh): Ezek az olyan tettek, amelyek megtétele vagy elhagyása sem jutalmat, sem büntetést nem vonnak maguk után, mint például járás, autó vagy repülőgépes utazás, vagy bármely mindennapos cselekedet.

4. Utálatos (makrúh): Ezeknek a tetteknek megtételétől az iszlám vallásjog az eltávolodást javasolja, de nem tiltja meg. Tehát ha valaki lemond róluk, jutalmat kap, de aki megteszi őket, nem tekintendő bűnösnek és nem kap büntetést. Jobb távol maradni ezektől a cselekedetektől, és mindattól, ami ezek megtételéhez vezet, de aki megteszi őket, nem követett el bűnt. Azonban az ilyen tettek gyakori megtétele, vagy ha megszokássá válik, az az Allah által felállított határok áthágása felé vezethet, és az olyan tettekhez amiket Allah megtiltott. Az ok, amiért ezek a tettek nem tekinthetők bűnnek, még akkor is, ha utálatosak, az, hogy néha szükségessé válhat megtételük. Például a Mindenható Allah utálja a válást, de nem tiltotta meg szolgálai iránti könyörületből, hogy felszabadítsa őket, ha az életkörülmények úgy kívánják.

5. Tiltott (haram): Ezek azok a tettek, amelyeket az iszlám törvény megtilt. Tehát aki megteszi őket, az bűnösnek számít és büntetést kap, míg aki távol marad tőlük, az jutalmat kap. Ilyen tettek az alkoholfogyasztás és a házasságtörés.

♦ A megengedett és a tiltott közti különbség

Ismerni, hogy mi megengedett, és megkülönböztetni a tiltottól az iszlám gerince és a hit bizonyítéka, és ez

kapcsolatban van a szív és a test cselekedeteivel. Az alapszabály az, hogy minden tett megengedett, kivéve azok, amelyeket külön említ a Korán és Mohamed próféta (ﷺ) Szunnája, mint tiltott. A megengedett tettek tiszták, jók, míg a tiltottak gonoszak, mocskosak. Allah joga, mint Teremtő, Jótevő és szolgálói ügyeinek Elrendezője, hogy megengedjen nekik, amit akar, és megtiltson nekik, amit akar. De Allah a szolgálói iránti könyörületéből a tettek megengedését és megtiltását logikus okokra, az emberek hasznára alapozza. Ezért Allah semmit nem engedett meg, csak a jót, és semmit nem tiltott meg, csak a rosszat.

◆ Egy tett áttétele egyik kategóriából a másikba

1. A megengedett tilalma és fordítva:

Egy megengedett tettet meg lehet tiltani, ha van olyan ok, amely ezt a tettet, ahelyett, hogy a lélek számára tetszetős és jó lenne, rossz és gonosz tétté változtatja, amely káros a lélek számára. Például az utcán sétálni megengedett cselekedet, de tiltottá válhat, ha az ország elnöke kijárási tilalmat rendel el a polgárok biztonsága érdekében.

Egy tiltott cselekedet szintén átmehet a megengedett kategóriába, ha van rá ok, amely e tett megtételét az ember életének biztosításához szükségessé teszi. Például disznóhúst enni tilos, de megengedett, ha az ember elveszett a sivatagban, és az egyetlen elérhető étel a disznóhús, és éhen halna, ha nem enne belőle. Ebben az esetben ehet annyit, hogy biztosítsa túlélését, anélkül, hogy túllépné ezt a határt.

2. A kötelező tiltottá válása és fordítva:

Egy kötelező tett átkerülhet a tiltott kategóriába és egy tiltott dolog a kötelezőbe. Például az ima kötelező, de tiltottá válhat, ha egy ember a házában imádkozik, és biztosra vehető, hogy

meghal, ha nem hagyja el azonnal a házat. Másrésztől megtámadni valakit és levágni a lábát tilos, de ha egy orvosnak le kell vágnia a páciens lábát azért, hogy megmentse az életét, akkor ez a tett kötelezővé válik, és ha nem teszi meg, az bűn, ami büntetést von maga után.

3. Egy tett áthelyezése az utálatosból az ajánlottba, vagy az ajánlottból a tiltottba:

Egy utálatos tett átkerülhet az ajánlatosba, sőt, a kötelezőbe is. Például a válás lényegében utálatos (makrúh), amelyet Allah gyűlöl, de néhány esetben nem megadni a feleségnek a válást tiltott tettekhez vezethet, amelyet a férj nem tud megakadályozni, kivéve, ha elválnak, mint például ha a feleség erkölcstelen és a férj nem tudja őt visszavezetni a helyes útra. Ebben az esetben jobb, ha a férj elválnak ettől a nőtől. Következésképpen az utálatos tett ajánlatossá válik.

Egy ajánlatos tett szintén válhat tiltottá. Például fogat tisztítani *sziwákkal* ajánlatos. Azonban utálatossá, vagy akár tiltottá válhat, ha valakinek a foga kilazult, és tudja, hogy kiesne, ha *sziwákot* használna. Ebben az esetben a *sziwákkal* való tisztítás ellenkezik az iszlám „*ne árts senkinek, még magadnak sem*” szabályával.

Következtetés

Az alapján, amit fent elmagyaráztunk, leszűrhetjük, hogy az iszlám nem egy vak vallás, amely nem látja, és nem veszi figyelembe az emberek mindennapi ügyeinek körülményeit, hanem a vakság tulajdonképpen az iszlám ellenségeinek szívében van, akiknek kitalált hazugságaikkal nincs más céljuk, mint kioltani Allah fényét, de valóban, Allah teljessé teszi fényét akkor is, ha a hitetleneknek ez nem tetszik.

Talán Te, kedves olvasó, megértetted, hogy az iszlám nem az igazságtalanság vallása, hanem az igazságé, ahogy Allah egyik Neve is „Al-‘Adl – Az Igazságos”, mivel annak a megítélése, hogy egy tett az iszlámban tilos vagy megengedett, igazságosságon alapul és nem vak megítélésen, ugyanakkor minden igazságtalanság tilos az iszlámban.

• A feleséggel való viselkedés a Kegyes Korán és a Szunnah fényében

Figyelembe véve a Korán ájait (verssorait) azt látjuk, hogy a Magasztos Allah kiváló viselkedést rendelt el a feleség iránt, nagylelkűséget és a legjobb együttélést vele, még akkor is, ha nincs a (férj) szívében szerelem. Allah, a Legbölcsebb azt mondja:

„(...) Illendő módon bánjatok velük! Ha viszolyogtok tőlük, talán olyan valamitől viszolyogtok, amibe Allah sok jót tett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Egy hívő férfi nem utálhat egy hívő nőt; ha nem tetszik neki valamelyik tulajdonsága, tetszeni fog neki egy másik.”
(Muszlim)

Allah azt is nyilvánvalóvá teszi, hogy a nőnek jogai vannak a férjével szemben, ahogy a férjnek is vele szemben. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...) Az asszonyokat ugyanaz a bánásmód jár, mint ami a számukra kötelező – a helyes módon (...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:228]

És a Próféta (ﷺ) végakarata, a halála előtt az volt, hogy a férfiak gondoskodjanak feleségükről és tiszteljék őket, soha ne

legyenek velük igazságtalanok és ne fosszák meg őket jogaiktól. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Viselkedjete a nőkkel kedvesen.” (Muszlim)

És a Próféta (ﷺ) megparancsolta nekünk, hogy jól bánjunk feleségünkkel és nagylelkűek legyünk velük és azt is nyilvánvalóvá tette, hogy a legjobb a férfiak közül az, aki a legjobban viselkedik a feleségével. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A hívők közül azok a legteljesebb hitűek, akik a legjobb erkölcsűek. A legjobbak közöttetek pedig azok, akik a legjobbak asszonyaikhoz!” (at-Tirmidhi)

Allah Küldötte (ﷺ) azt is mondta:

„A legjobb közületek az, aki a legjobb a feleségével, és én vagyok a legjobb a feleségeimmel.” (Ibn Mádzsah)

A Próféta (ﷺ) azt is megparancsolta a társainak, hogy viseljék el a feleségeik hibáit elmagyarázva a nő természetét, azt ahogyan Allah teremtette őt. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Viselkedjete a nőkkel kedvesen. Valóban, a nő egy oldalbordából lett teremtve és a leghajlottabb része a bordának a felső része; ha megpróbálsz kiegyenesíteni, el fog törni, és ha úgy hagyod, akkor hajlott marad, tehát viselkedjete a nőkkel kedvesen.” (Muszlim)

Allah Küldötte (ﷺ) azt is mondta:

„Valóban, a nő egy oldalbordából lett teremtve. Nem lesz kiegyenesítve neked sehogy sem (vagyis nem fog pontosan úgy viselkedni, ahogy te akarod). Tehát ha szereted őt, szeretni fogod a hajlítottságát. És ha megpróbálsz kiegyenesíteni, eltöröd. És eltörni őt válást jelent.” (Muszlim)

A Korán ájái és a hadíszok, amelyek megmutatják, hogyan kell a férfinak a feleségével viselkedni számtalanok, és mindegyikből az derül ki hogy a férfi a lehető legszebben kell viselkedjen a feleségével.

• **Allah Küldötte bántalmazta valaha bármelyik feleségét?**

A Próféta (ﷺ) a jó példa, amelyet minden muszlimnak követni kell, ahogy a Magasztos Allah megparancsolta számunkra. A Magasztos Allah azt mondja:

„Allah küldöttében szép példát találhattok a magatok számára és annak, aki Allah után vágyakozik és a Végző Nap után és gyakran megemlékezik Allahról.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:21]

A Magasztos Allah leírta a nemes Küldött (ﷺ) erkölcsét, ezt mondva a Koránban:

„Bizony te hatalmas erkölcsi (alapon) állsz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 68:4]

A Próféta (ﷺ) jó erkölcsét gyakorlatba ültette, amelyből az emberek megtanulták, hogyan bánjanak más emberekkel. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Valóban, nem küldtettem, csak hogy tökéletesítsem a a jóra való viselkedést.” (al-Bukhári)

Olvasunk talán a Próféta (ﷺ) életrajzában vagy szavaiban (hadíszok) bármit, ami azt mutatja, hogy valaha bántalmazott volna egy nőt vagy gyereket? Vagy találunk akár az ellenségei szavai közt, akik az ő idejében éltek, látták és hallották őt, bármit, ami ilyesmivel hibáztatná őt?

Nézzük Áisah (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (ﷺ) felesége szavait, hogy megtudjuk, milyen férj volt:

„Jelleme a Korán volt.” (Ahmed)

„A Próféta (ﷺ) soha nem ütött meg a kezével sem nőt, sem gyereket.” (Muszlim)

Most lássuk a Próféta (ﷺ) szolgája, Anasz bin Malik (Allah legyen vele elégedett) szavait:

„Allah Küldötte (ﷺ) szolgálatában voltam tíz évig. Soha nem mondta nekem «Uff». Amikor csináltam valamit, soha nem kérdezte meg tőlem, «miért tetted ezt?» és amikor nem végeztem el egy feladatot, soha nem kérdezte meg, «miért nem tetted meg ezt?». És Allah Küldötte (ﷺ) volt a legjobb jellemű minden ember közt. És (a legkiválóbb tulajdonságokkal rendelkezett, annyira, hogy) soha nem éreztem selyemruhát, sem tiszta selymet vagy bármi mást, ami lágyabb lett volna Allah Küldötte (ﷺ) tenyerénél. És nem éreztem sem a pézsmát, sem más illatot édesebb illatúnak, mint Allah Küldöttének (ﷺ) verejtékét.” (Muszlim és at-Tirmidhi)

• Az iszlám álláspontja a nők bántalmazását illetően. Megengedett vagy tiltott az iszlámban?

Az iszlám vallásjog forrásai a Szent Korán ájái és a Próféta (ﷺ) Szunnája, és e kettő alapján vonjuk le a konklúziót, hogy az iszlám hogyan ítéli meg a nők bántalmazását. Ezek fényében Te, kedves olvasó eldöntheted, hogy a tettek melyik kategóriájába tartozik a nők bántalmazása. Vagyis a kötelező, az ajánlott, a megengedett, az utálatos vagy a tilos kategóriába?

Ijasz bin ‘Abd Allah (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Ne üssétek meg a nőket”, aztán (később, miután a Próféta megtiltotta a nők bántalmazását) ‘Umar ibn al-Khattáb eljött a Prófétához (ﷺ) és azt mondta: «A nők, engedetlenek férjeikkel szemben, arrogánsan és rossz modorral viseltetnek irántuk.” Akkor a Próféta (ﷺ) megengedte nekik, hogy megüssék őket (ilyen esetekben kivételt tett a tilalom alól). Azután sok nő jött a Próféta feleségeihez és a férjeikről panaszkodtak. Akkor a Próféta (ﷺ) azt mondta: «Sok nő jött Mohamed feleségeihez panaszkodni a férjeikről, azok a férfiak nem a legjobbak közületek.»” (Abu Dáúd – Álbáni szahih-nak minősítette)

E hadisz elemzéséből a következőket vonhatjuk le:

Ez a hadisz a Próféta (ﷺ) három különböző időpontban elhangzott mondását tartalmazza és nem egyszerre, egy esetben:

Az első alkalom:

A Próféta (ﷺ) azt mondta: *„Ne üssétek meg a nőket.”*, és itt ér véget az első alkalom, tehát aki hallotta ezeket a szavakat Allah Küldöttétől (ﷺ), az bizonyossággal megtanulta, hogy az iszlám nézőpontja a nők megütéséről, hogy az tilos, és aki ezt teszi, az bűnös, mert áthágta a Próféta (ﷺ) parancsát.

Ezek szerint szól a kérdésem hozzád, kedves olvasó: Ha ott lettél volna, abban az időben, és hallottad volna Allah Küldöttét (ﷺ) amint azt mondja: *„Ne üssétek meg a nőket”* azt mondanád, hogy a nők bántalmazása az iszlám vallásjog szerint kötelező, ajánlott, megengedett, utálatos vagy, hogy tilos? Mit gondolsz, aki ezt tette, az jutalmat kap, vagy

bűnösnek számít? Azt mondanád, hogy az iszlám elnyomja a nőket és megengedi a bántalmazásukat?

A második alkalom:

Most nézzük meg a hadisz második részét, amelyben ‘Umar ibn al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) elment a Prófétához (ﷺ), ami egy másik alkalommal történt, mint amikor a Próféta (ﷺ) azt mondta: „***Ne üssétek meg a nőket.***” ‘Umar (Allah legyen vele elégedett) azért ment, hogy panaszkodjon a nőkről, és ezt mondta: „***A nők engedetlenek férjeikkel, arrogánsan és rossz modorral viselkednek irántuk.***” Ebben, és csak is ebben az esetben, kivételként az élet valós körülményeit figyelembe véve engedte meg a Próféta (ﷺ), hogy megütheti valaki a feleségét, CSAK ilyen körülmények között. De hogy milyen legyen ez az ütés majd később magyarázzuk el.

A harmadik alkalom:

Most nézzük a hadisz harmadik részét: „***(...)Azután sok nő jött a Próféta feleségeihez és a férjeikről panaszkodtak. Akkor a Próféta (ﷺ) azt mondta: «Sok nő jött Mohamed feleségeihez panaszkodni a férjeikről, azok a férfiak nem a legjobbak közületek.»***”

Itt található a végső ítélet a nők bántalmazásáról az iszlámban, hogy ez egy utálatos vagy tiltott cselekedett, ha a férj áthágja az Allah által lefektetett határokat, amelyeket később magyarázunk el.

Az derül ki ebből a hadiszból, hogy Allah Küldötte (ﷺ) megparancsolta valakinek, hogy megüsse a feleségét? Vagy bátorított valakit, hogy megüsse a feleségét? Vagy rosszalta, ha valaki megütötte a feleségét?

A Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) siettek elnyerni Allah Küldötte (ﷺ) tetszését. Ezért tudták bizonyossággal, hogy aki megüti a feleségét, az nem az, aki elnyeri a Küldött (ﷺ) tetszését, hanem épp ellenkezőleg. Aki nem üti meg a feleségét, hanem megbocsátja a hibáit, az elnyeri a Küldött (ﷺ) tetszését. És kétségtelenül, bármely cselekedett, amelyet a Próféta (ﷺ) gyűlöl, az az utálatos tettek kategóriájába kerül, vagy akár a tiltottakéba.

• A nők bántalmazása átkerülhet az utálatos tettek közül a tiltott kategóriába?

Láttuk, hogy alapvetően az iszlám első ítélete szerint a nők bántalmazása a tiltott tettek kategóriájába tartozik. Majd a tett a megengedett kategóriába került bizonyos okok miatt, végül az utálatos kategóriába került. De mikor lett a nők bántalmazása tilos? Ez egy tiltott cselekedet, ha igazságtalan kihágásról van szó, ok nélkül, mivel az igazságtalan kihágás minden formája tilos az iszlámban. A Magasztos Allah azt mondta Könyvében, figyelmeztetve az igazságtalanság bármely formájára:

„(...) És aki bűnös közöttetek, azzal nagy büntetést kóstoltatunk meg.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:19]

Allah azt is mondja:

„(...) A bűnösöknek nincs segítők, sem pedig támogatójuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:8]

Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„Féltetek és maradjatok távol minden igazságtalanságtól (és elnyomástól). Valóban, az igazságtalanság mértéktelen sötétséggé válik az Ítéletnapon.” (Muszlim)

Allah Küldötte (ﷺ) azt is mondta:

„Féltétek az elnyomott fohászát, mert nincs válaszfal közte és Allah között.” (al-Bukhári)

A Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Féltétek az elnyomott fohászát, még akkor is, ha hitetlen, mert nincs válaszfal előtte (közte és Allah között).” (Ahmed – Álbáni szahih-nak minősítette)

Továbbá, az iszlám nem csak a nők fizikai bántalmazását tiltotta meg, hanem a szóbelit is. A Magasztos Allah azt mondja:

„Bizony azok, akik a erényes, szemérmüket mindig szigorúan őrző hívő asszonyokat vádolják meg, átkoztassanak el az és a Túlvilágon; hatalmas büntetés jár nekik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:23]

A Magasztos Allah azt is mondja:

„És azok, akik a hívő férfiakat és a hívő asszonyokat rágalmaznak, anélkül, hogy rászolgáltak volna, azok gyalázatot és nyilvánvaló vétket vettek magukra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:58]

Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta:

„A muszlim az, akinek a nyelvétől és a kezétől az emberek biztonságban vannak, és a hívő az, aki mellett az emberek biztonságban érzik magukat és vagyonukat.” (an-Naszái)

Jegyezzük meg, hogy az előző hadíszban a Próféta (ﷺ) azt mondta, hogy az **emberek** biztonságban vannak a muszlim nyelvétől, nem azt, hogy a **muszlimok** vannak biztonságban.

Ezért aki azt állítja, hogy az iszlám bátorítja az igazságtalanságot vagy a nők bántalmazását, az rágalmazást követ el és nagy hazugságot állít.

• Az Iszlám Bíróság ítélete a nők bántalmazásáról

Most a legjobb, ha a törvény gyakorlati alkalmazását megfigyeljük a mindennapi életben az Iszlám Törvénykezés fényében, hogy láthassuk, hogyan ítél az iszlám törvényszék a nők bántalmazásának ügyében, mert az iszlám törvényszék ezt a témát nagy komolysággal kezeli, meg adja a nőknek a jogaikat és elítéli a férfit, aki bántalmazza a feleségét. Itt egy példa:

A „*Riyadh*” újság weboldalán 2012. december 12.-én a következő hír jelent meg:

„A bíróság a szaúd-arábiai Al-Katif városában egy férjet, aki megverte a feleségét, 30 nyilvános ostorcsapásra ítélte, hogy példa legyen bárki más előtt, aki ilyet tenne a jövőben. A bíróság arra is ítélte a férfit, hogy egy tíznapos szemináriumon vegyen részt egy nővel és családdal kapcsolatos kérdésekre specializálódott intézetben, ahol végül írásos vizsgát kell tennie, amelynek eredménye az ügyirathoz lesz csatolva.”

Hasonlóképpen minden bíróság, minden iszlám országban, elítéli azokat a férfiakat, akik megverik a feleségüket. A vicces a dologban az, hogy néhány nő kihasználja ezt, és megfélemlítik a férjüket, és ha vissza akarnak vágni valami miatt, enyhe sérüléseket okoznak maguknak és hamisan megvádolják a hatóságoknál a férjüket, miközben a férfi ártatlan.

A fenti esetből leszűrhetjük, hogy egyetlen értelmes muszlim sem, aki az iszlám tanításait követi, nem tesz semmilyen igazságtalanságot a feleségével szembe, és az

iszlám, a vallásunk nem tanított és nem parancsolt nekünk ilyesmit. Ellenkezőleg, az iszlám megtiltotta az igazságtalanság minden formáját és megbocsátást, türelmet, toleranciát és a rosszbak a jóval való viszonzását rendelte el. És tudnunk kell, hogy az iszlám nem tette a nők bántalmazását megengedetté, csak kivétellé tette azt néhány egyedi esetben, amikor nem lehet mást tenni. És ezt olyan különleges feltételekkel vette körbe, hogy csak nagyon ritkán történjen meg és csak bizonyos cél érdekében, amely az otthon és általában a társadalom egészének erkölcsisége.

• Az iszlám válasza az erkölcstelen feleség esetében

Azt kérdezhetnénk:

Nem jobb a férjnek, ha figyelmezteti a feleségét, mintha bántalmazná?

Természetesen igen! És valójában ez Allah, a Legbölcsebb ítélete, Aki azt mondta a Könyvében:

„(...)És akiknek engedetlen természetétől tartotok, azokat intsétek (először) meg, majd kerüljétek őket az ágyakban, (végül) verjétek meg! Ha engedelmeskednek nektek, akkor ne keressetek (ellenük más) utat. Allah bizony Magasztos és Nagy.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:34]

Allah Küldötte (ﷺ) azt mondta a búcsúzarándoklatán (haddzsatul-vadá):

„A legjobban bánjatok a nőkkel, hiszen ők olyanok, mint a foglyok a kezetekben (felelősek vagytok értük); Nem bánhattok velük másképpen csak így, kivéve, ha nyílt erkölcstelenség bűnébe estek, és ha ezt tették, fordítsatok hátat nekik az ágyban, és üssétek meg finoman, észrevehetetlenül, de ha engedelmeskednek nektek, akkor ne

ártsatok nekik semmiben. Jogaitok vannak az asszonyaitokkal szemben. Nekik is vannak jogaik veletek szemben (...).” (at-Tirmidhí – Álbáni haszan-nak minősítette)

Tehát amint láttuk, Allah, a Legbölcsebb, a Mindent Tudó, szolgálai viselkedését ismerve három fokozatot határozott meg az erkölcstelen feleség esetében megoldásaként, a következő módon:

Az első lépés: figyelmeztetés és tanácsadás:

Ha az erkölcstelenség jeleit látta a felesége viselkedésében, kötelező a férfi számára, hogy a figyelmeztetés és a tanácsadás útját kövesse a feleségével való probléma megoldásakor, mielőtt követné ezt az ágyban való hátat fordítással. Ez a folyamat kötelező a legtöbb tudós szavai szerint. Ezáltal a férfinak meg kell próbálnia megérinteni a felesége szívét szép szavakkal, amelyekkel elnyeri és meglágyítja szívét, és a nő azt fogja érezni, hogy milyen fontos ő a férje szívének és hogy azért figyelmezteti őt, mert jót akar neki és az egész családnak.

A férfinak szó szerint mindent meg kell tennie, hogy figyelmeztesse a feleségét, viselkedése kijavítása érdekében. Számításba kell vennünk, hogy a figyelmeztetés nem hideg szívből jön vagy durva viselkedéssel, hanem valóban, a figyelmeztetés kedves beszélgetést jelent, erőfeszítést, hogy megérintse annak a szívét, aki figyelmeztetve van, és kedves viselkedést, mint például a férfi hozzon ajándékot a feleségének, hogy elégedett szívvel és nyitottan fogadja el a férje szavait. Ugyanúgy kötelező az intelligens feleségek számára, akik általában erkölcsösek, hogy elfogadják a férjük szavai közt a figyelmeztetést, figyelembe véve otthonuk és gyerekeik jövőjét. Ha viszont a nő erkölcstelen és makacs, és sem a figyelmeztetés, sem a tanácsadás nem hatnak rá, akkor a férj a második megoldáshoz folyamodhat, ahogy Allah az Irgalmas elrendelte nekünk.

A második lépés: hátat fordítani az ágyban:

Ahogy már megmagyaráztuk, ha a figyelmeztetés eredménytelen és a nő nem fogadja el azt, akkor megengedett a férj számára, hogy hátat fordítson az ágyban, visszautasítva a szexuális együttlétet maximum 3 napra, mivel ha több, mint három napra teszi ezt, akkor ez már érzelmi bántalmazásnak számít. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Nem szabad egy muszlimnak elhagynia (nem beszélnie vele) testvérét három napnál hosszabb időre, és ha találkoznak, az egyik erre fordítsa arcát, a másik pedig arra. Az a jobb a kettőjük közül, aki elsőként üdvözlí a másikat.”
(al-Bukhári)

A célja a hátat fordításnak az ágyban az, hogy a feleség érezze, hogy a férje tényleg szomorú a viselkedése miatt. Ez a megoldás második esélyként is szolgál, hogy a feleség gondolkozzon a témán, minden szempontból.

De ha a feleség átgondolta és elhatározta, hogy felhagy erkölcstelen viselkedésével és visszatér a jó viselkedéshez, akkor kötelező a férj számára, hogy abbahagyja a hátat fordítást, megbocsásson neki és szépen viselkedjen vele. Ha azonban továbbra is önfejűen és arrogánsan viselkedik, és nem érdekli a figyelmeztetés, és a férj nem talál más megoldást, akkor megengedett az utolsó lépés alkalmazása.

A harmadik fokozat: az érezhetetlen ütés a sziwákkal:

Ha a férfi próbálkozott és küzdött a felesége erkölcstelen viselkedése kijavítása érdekében figyelmeztetéssel, szép szavakkal és ajándékokkal, de mindezeknek nem volt eredménye, és ez után megpróbálta, hogy hátat fordít neki az ágyban, de ezzel sem járt sikerrel, akkor megengedett a férj számára, hogy megüsse a feleségét érezhetetlenül a sziwákkal.

‘Atá (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*Megkérdeztem Ibn ‘Abbászt, hogy milyen az észrevehetetlen ütés. Azt mondta: «Sziwákkal vagy bármivel, ami hasonlít rá.»* Később Al-Haszan Al-Bászri (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*Hogy ne lehessen megérezni.»*”

Allahra, mennyi fájdalmat tud okozni egy sziwák, kedves olvasó?! És nevezhető az, ha valaki megüti a feleségét *sziwákkal*, házon belüli erőszaknak?! Itt egy fotó a sziwákról (mérete mint a ceruza), hogy hogyan is kell az „ütést” az iszlámban érteni.

Ha te, kedves olvasó, azt hogy valaki megérezhetetlenül megüti a feleségét a sziwákkal családon belüli erőszaknak tekinted, nézd, hány hollywoodi film jelenít meg veszekedéseket férfiak vagy férfiak és nők között, vagy főnök és beosztott között, amely veszekedések alkalmával az egyik a másik mellkasának szegezi mutatóujját és megfenyegeti őt, vagy megüti egy ceruzával, amit a kezében tart. És sok más esetben egy férfi megpofoz egy másikat. Sőt, sok filmben a feleség odáig jut egy vitában a férjével, hogy egy pofont ad neki, vagy a férfi pofozza meg a feleségét és elmegy onnan. De a nyugatiak nem tekintik egyik esetet sem családon belüli erőszaknak, hanem azt tartják, hogy az erőteljes érzelmek vezették a férfit oda, hogy megüsse a feleségét, és fordítva. Azt is gondolják, hogy a férj és a feleség civilizált emberek. Azt is számításba kell vennünk, hogy az iszlámban még a pofon is tilos. De az iszlámot támadják, és hamisan azzal vádolják, hogy bátorítja az erőszakot.

Vegyük figyelembe azt is, hogy a figyelmeztetés, a férj hátat fordítása az ágyban, és végül az ütés nem mindennapi házassági problémák megoldására, hanem csak olyan

esetekben alkalmazható, amikor a feleség viselkedése erkölcstelen és arrogáns.

Például ha egy férfi azt mondja a feleségének, hogy ma rizst és halat készítsen neki, de ő elfelejti, és helyette rizst és csirkét készít, akkor mondhatjuk, hogy a fent említett három lépés, mint figyelmeztetés, hátat fordítás az ágyban és finom ütés, alkalmazható ilyen esetben?!! Természetesen nem! Mivel ezek kis dolgok, amelyek békésen kell, hogy elmúljanak, még megjegyzést sem kell tenni. De ha a feleség egy erkölcstelen és makacs nő, és a férje elkezd észrevenni az erkölcstelenség, engedetlenség és arrogancia jeleit, tehát nagyon súlyos dolgokat, akkor olyan nő áll előttünk, akinek helyreigazításra van szüksége a viselkedés terén, és útmutatásra. Képzeld el, kedves olvasó, hogy ez a nő továbbra is önfejűen, arrogánsan és erkölcstelenül viselkedik, és ez bizonyosan otthona lerombolásához és váláshoz vezet, miközben a férje mindent megtett, amit tudott a figyelmeztetés és az útmutatás terén, és hátat is fordított neki, de a felesége nem reagált ezekre. Mi a jobb ebben az esetben, a válás vagy az érezhetetlen finom ütés?!!

Ha az ütés félszemű és a válás vak, akkor a félszemű jobb, mint a vak! És valóban, hagyni hogy, a feleség erkölcstelenül viselkedjen, az bizonyosan az egész család lerombolásához vezet, és természetesen, ennek következményeként az egész társadalom lerombolásához.

• Az „ütés” szó jelentése az iszlámban

Mielőtt az emberi jogokat védő szervezetek a világban elítélték volna a családon belüli erőszakot, az iszlám már előzetesen elítélte ezt, az elkövetőnek büntetést ígérve az evilágon és a Túlvilágon. Ezen túl, ennek a tilalma nem

korlátozódik a fizikai erőszakra, hanem a szóbeli erőszakot is magába foglalja. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„A muszlim az, akinek a nyelvétől és a kezétől az emberek biztonságban vannak, és a hívő az, aki mellett az emberek biztonságban érzik magukat és vagyonukat.” (an-Naszái)

A Próféta (ﷺ) azt is mondta:

„Az igaz hívő nem hízelgő, sem olyan, aki másokat átkoz, nem erkölcstelen, sem olyan, aki szégyenteljes szavakat használ.” (al-Bukhári – Álbáni szahih-nak minősítette)

Megkérdezhetnénk, „*hogy ítéli el az iszlám az erőszakot, ha ugyanakkor megengedi a férfinak, még ha végső megoldásként is, hogy megüsse a feleségét, ha azt látja, hogy erkölcstelen?*”

Hogy válaszoljunk erre a kérdésre, először is meg kell magyaráznunk a különbséget az „ütés” szó mindennapi használata és az iszlámban lévő „ütés” jelentése között. Például ha ma valaki azt hallja, hogy egy férfi megütötte a feleségét, akkor rögtön egy borzalmas kép jut az eszébe egy igazságtalan erőszakos férfiről, aki üti, vágja, rugdossa a feleségét. Ezen a képen kívül egy másik kép is eszébe jut, a szegény szerencsétlen nőről, akinek a teste tele van sebekkel, ütésnyomokkal és törésekkel. Manapság ezt jelenti az „ütés” szó, amelyet a mindennapi tapasztalatainkból szereztünk a sok barbár férfiről, aki veri a feleségét. De mi van, ha azt mondom, „felverem a tojást”, vagy „ütöm a dobot”, az érthető belőle, hogy megverem és megrúgom a tojást? Vagy azt érted belőle, hogy összeviszsa pofozom és rugdosom a dobot? Az „ütés” szó jelentése tehát teljesen megváltozik nyelvi használatától és annak a céljától függően, aki mondta, attól, ami a fejében jár, jellemétől, erkölcsétől. Ezek idézik eszünkbe, hogy mit gondolhat az, aki kimondta az „ütés” szót.

Ezért az iszlámban az „ütés” szó használata teljesen különbözik attól a jelentéstől, ahogyan mi ezt ma értjük, mivel a szó mai jelentése tiltva van az iszlámban. Tehát abszolút nincs rá lehetőség, hogy ez a két jelentés egybevágjon, mivel ellentmondanak egymásnak. Ha igazságosak akarunk lenni, azt kell mondanunk, hogy az iszlám soha nem engedte meg a nők bántalmazását vagy bármi hasonlót. Ellenkezőleg, az iszlám megtiltotta ezt, ahogyan azt is, hogy egy férfi tiszteletlen vagy sértő módon viselkedjen feleségével, vagy, hogy szégyenteljes szavakat intézzen hozzá.

Az iszlámban az „ütés” szó kis csípést jelent, amelynek célja, hogy a nő figyelmét férjére irányítsa; és hogy megértesse vele, hogy a férjének joga van hozzá, hogy kiigazítsa viselkedését.

Az iszlám bizonyos lépéseket is elrendelt, amelyek megelőzik az utolsó pontot, hogy a férj megoldhassa a problémát a feleségével, ha látja őt erkölcstelenül viselkedni. A feleség megütésének fokozatát az utolsó lehetőséggé tette, arra az esetre, ha a korábbi lépéseknek nem volt rá hatásuk. Az iszlám a férfit korlátok közé szorítja, amelyeket ha átlép, bűnössé válik, aki az Allah által lefektetett határokat lépi át és büntetést érdemel az evilágon és a Túlvilágon. Ezek a korlátozások a következők:

1. Hogy fokozatosan próbálja megoldani a problémát:

A férfinak igyekeznie kell megoldania a problémát a figyelmeztetés szintjén, és ha ez nem hoz gyümölcsöt, akkor fordulhat a második szinthez, ami a hátat fordítás, majd ha ez szintén haszontalan, akkor teheti meg az utolsó lépést, ami az érezhetetlen ütés.

2. Az ütést szivákkal kell elvégezni és ne legyen érzékelhető:

A *sziwák* mérete megegyezik a ceruzáéval, ahogy a fenti képen látható.

3. *Soha nem érintheti az arcát és testének érzékeny részeit:*

Ha a férj nem talál semmilyen más megoldást felesége megütésén kívül, akkor nagyon figyelmesnek kell lennie, nehogy átlépje Allah határait. Allah megtiltotta bárki arcának megütését, minden esetben. Ezen túl tilos megütni a test érzékeny részeit, és aki ezt teszi, az bűnös. Az, hogy a férfinak meg van engedve felesége megütése a *sziwákkal* azt jelenti, hogy az ütés nem a fájdalomkeltés céljával történik, tehát a *sziwákkal* tilos megütni az arcot és a többi érzékeny testrészt.

4. *Nem sértheti, sem nem lehet tiszteletlen feleségével:*

A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Az igaz hívő nem hízelgő, sem olyan, aki másokat átkoz, nem erkölcstelen, sem olyan, aki szégyenteljes szavakat használ.” (al-Bukhári – Álbáni szahih-nak minősítette)

Ahogy sokszor mondtuk, a három korábban említett lépés célja a feleség viselkedésének kijavítása, nem a megsértése. A sértésnek soha nem volt javító hatása; ellenkezőleg, növelheti a problémát ahelyett, hogy megoldaná.

5. *Soha nem lehet gyerekek vagy más emberek előtt megütni:*

Nem megengedett a férfinak, hogy megüsse feleségét vagy megsértse őt bárki más előtt, különösen nem a gyerekek előtt, mivel az úgy csak a két házastársra tartozik, senki másra. Ha a gyerekek előtt történik, ez először is megsérti a feleséget, másodsor kárt okoz a gyerekek nevelésében. Milyen nevelést ad az a férfi a gyerekeinek, aki megüti az anyjukat előttük?

6. *Nem hagyhat nyomot a testén:*

A férj bűnösnek számít, ha megsérti Allah határait és úgy üti meg a feleségét, hogy nyomot hagy a testén, vagy vérzést indít el nála, vagy eltöri a csontját. És bárki teszi a fentieket, akkor ő egy barbár, erőszakos ember, aki nem kijavítani akarja a felesége problémáját, hanem csak bosszút akar állni a testén hagyott nyomokkal. Az ilyen férfit el kell ítélni és törvényesen meg kell büntetni bűnéért.

• **A nők bántalmazásának kérdése más vallásoknál**

A nők bántalmazásának kérdése nem korlátozódik egy bizonyos időre vagy helyre. Ezért nem köthető egy adott korhoz vagy társadalomhoz, hanem kivétel nélkül minden társadalomban és időszakban jelen volt. Azok számára, akik tanulmányozni akarják a nők helyzetét az ókori társadalmakban, sok olyan könyv íródott, amely foglalkozik ezzel a kérdéssel és a nők helyzetével az ókori római, görög, kínai, indiai stb. társadalmakban.

Hogyan kezelte a zsidóság és a kereszténység a nők bántalmazásának jelenségét, amely széleskörűen el volt terjedve az ókori társadalmakban, még Jézus Krisztus (béke legyen vele) társadalmában is? Jézus Krisztus (béke legyen vele) beszélt a nők bántalmazásának tilalmáról? Vannak szövegek a Bibliában, akár az Ó, akár az Újszövetségben, amelyek megtiltják a nők bántalmazását vagy akár utálatos cselekedetként említették volna? A specializált tanulmányokból úgy tűnik, hogy nincs szó ilyesmiről.

Ennek eredményeképp, egy zsidó vagy egy keresztény férfi bűnös a saját vallása szerint, ha megüti a feleségét? És mi a büntetése a Biblia versei szerint? Természetesen nem bűnös, mivel nincs olyan vers a Bibliában, sem az Új, sem az Ószövetségben, amely ehhez hasonlóra utalna. Ezen túl, a férfit nem ítéli el az állami törvény, sem nem bünteti meg, kivéve, ha

az erőszak látható jelei vannak a feleség testén, mint például törések, horzsolások vagy sebek. De ha nincsenek látható jelek a testén, hogyan bizonyíthatja a nő, hogy erőszak áldozata volt? Más szavakkal, az észrevehetően ütést nem ítélik el vallásilag sem a zsidók sem a keresztények.

Nézzük most meg a buddhizmust és más távol-keleti vallásokat. Van valamilyen utalás az ő szent szövegeikben, amely elítéli a nők bántalmazását?

Természetesen nincs olyan vallási szöveg semmilyen vallásban, amely megtiltja a nők bántalmazását, az iszlámot kivéve! Még a nők megütésének tiltott kategóriából utálatos kategóriába való áthelyezése után is az iszlám még mindig az egyetlen vallás, amely világosan kimondja, hogy a nőket megütni utálatos tett! Az összes többi vallás nem beszél erről a kérdéstről, sem mint tiltott, sem mint utálatos. Sőt, nincs olyan vallás, amely szabályozná a férfit, hogy megütheti-e a feleségét, csak az iszlám. Más szavakkal, ha egy zsidó, egy keresztény, vagy egy buddhista elveszíti egy pillanatra a fejét és megüti a feleségét, melyek azok a határok, amelyeket soha nem léphet át? A judaizmus, a kereszténység vagy a buddhizmus lefektetett olyan határokat a férfinak, aki elveszíti a fejét és megüti a feleségét, mint például hogy ne hagyjon nyomokat a testén, vagy ne üsse az arcát, stb.? Természetesen nem.

Aki látja a mindennapi életünk valóságát, zsidók, keresztények és buddhisták nagy százalékát fogja találni azoknak, akik megverik a feleségüket. Kedves olvasó, nézd meg az európai és amerikai rendőrségekre és bíróságokra érkező feljelentéseket, és csillagászati számú esetet fogsz találni férfiakra, akik családon belüli erőszakot követtek el feleségük és gyerekeik ellen.

Az iszlám előtti arab társadalomban is verték a férfiak a feleségüket ostorral, mintha rabszolgák lettek volna, és ez

általános volt; sem nem tilos, sem nem törvénytelen. De mikor Mohamed próféta (ﷺ) eljött, határozottan elítélte ezt a gyakorlatot. Mohamed próféta (ﷺ) azt mondta:

„Néhányan közületek megostorozzák a feleségüket, mint egy rabszolgát, majd szexuális együttlétet akarnak velük a nap végén” (al-Bukhári)

Ebben a hadiszban a Próféta (ﷺ) elítéli és megszidja azt a férfit, aki megveri a feleségét reggel és szexuális kapcsolatot akar vele éjjel! Más szavakkal, hogyan lehet kegyetlen és kíméletlen vele reggel, és elvárja és vágyik az ő gyengéd társaságára éjjel?!

• Idézetek a Bibliából a nők helyzetéről

Néhány keresztény folyamatosan hangoztatja, hogy Jézus Krisztus (béke legyen vele) volt a nők jogainak első védelmezője és hogy olyan jogokat adott nekik, amelyet semmilyen más vallás nem adott, hogy a Biblia egyenlően bánik a nőkkel és felemeli a rangjukat. Ezek a szavak vajon megfelelnek a valóságnak?

Mindannyian tudjuk, hogy a Biblia megtiltja a nőknek, hogy belépjenek a templom szentélyébe, ahol az oltár található, legyen a nő gyerek, tizenéves, vagy idős. Nem korhozközött ez a tilalom, hanem nemhez. A Bibliában, akár az Ó, akár az Újszövetségben egy jelet sem találhatunk arra, hogy a nő bemehet a szentélybe. A papság szintén tilos a nőknek. A nők nem is beszélhetnek a templomon belül vagy taníthatnak bárkit a templomban. Nem kaphat egyházi hivatalt, csak a dékán hivatalát, aki valójában szolgál, nem pap.

A Biblia mindenféle egyházi hivatalt mutat be nekünk, amelyek férfiak számára vannak fenntartva, mint például az első pátriárkák papsága, mint Noé, Jób, Ábrahám, Izsák és

Jákob, az Ároni papság, Melkizédek papság vagy az apostoli papság, amelyet a püspökök követtek. Mindezek férfiak számára voltak fenntartva, és ha egy nő méltó lett volna, hogy kapjon egy egyházi szerepet az Szűz Mária (béke legyen vele), de a keresztény tanítások szerint a nők mindettől meg vannak fosztva.

Nézzünk néhány idézetet a Bibliából, hogy lássuk a nők helyzetét:

1. A nő büntetést kap a férje bűnéért:

„Amely próféta vagy pap, vagy község azt mondja: Ez az Úrnak terhe, meglátogatom azt az embert és annak házát.”
[Jer 23:34]

2. A házasságtörő nő megégetése:

„Hogyha valamely papnak leánya vetemedik paráznaságra, megszentésteleníti az ő atyját, azért tűzzel égettessék meg.” [Lev 21:9]

3. A nő kezének levágása irracionális indokokkal:

„Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége oda járul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, aki veri azt, és kinyújtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét: ~ Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed.” [Mtörv 25:11-12]

4. Az elvált, az özvegy és a házasságtörő egyenlők:

„Aki pedig főpap az ő atyafiai között, akinek fejére töltötték a kenetnek olaját, és akit felavattak az ő szolgálatára, hogy a szent ruhákba felöltözzék: fejét meg ne meztelenítse, se ruháit meg ne szaggassa,(...) ~ Hajadont vegyen feleségül. ~ Özvegyet, elűzöttet, megszeplősítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen, hanem hajadont vegyen

feleségül az ő népe közül, ~ Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között; mert én, az Úr vagyok az ő megszentelője.” [Lev 21:10-13-14-15]

5. A nő teljes alávetettsége a férjének:

„Ti asszonyok a ti saját férjeteknek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. ~ De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben.” [Ef 5:22-24]

6. A nők csendben kell hogy maradjanak a templomban:

„A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nékik, hogy szóljanak; hanem engedelmesek legyenek, amint a törvény is mondja. ~ Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen dolog asszonynak szólni a gyülekezetben.” [1Kor 14: 34-35]

7. A nő a kísértés okozója:

„Az asszony csendességben tanuljon teljes engedelmességgel. ~ A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. ~ Mert Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva. ~ És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett: ~ Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.” [1Tim 2:11-15]

8. A férfiak uralkodnak a nők felett:

„Hasonlóképpen az asszonyok engedelmeskedjenek az ő férjöknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az ígének, feleségük magaviselete által íge nélkül is

megnyeressenek; ~ Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. ~ Akiknek ékessége ne legyen külső, hajjuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; ~ Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt. ~ Mert így ékesítették magokat hajdan ama szent asszonyok is, akik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjöknek. ~ Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, akinek gyermekei lettetek, ha jót cselekesztek, és semmi félelemtől nem rettegtek.” [1Pt 3:1-6]

„Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.” [Ter 3:16]

9. A házasságtörő nő halálra kövezése:

„Ha valaki feleséget vesz, és bemegy hozzá, és meggyüli azt, ~ És szégyenletes dolgokkal vádolja, és rossz hírbe keveri azt, mert ezt mondja: E feleséget vettem magamnak, és hozzá mentem, de nem találtam ő benne szüzességet: ~ Akkor vegye azt a leánynak atyja és anyja, és vigyék a leány szüzességének jeleit a város vénei elé a kapuba; ~ És mondja a leánynak atyja a véneknek: Leányomat feleségül adtam e férfiúnak, de gyüli őt; ~ És íme szégyenletes dolgokkal vádolja, mondván: Nem találtam a te leányodban szüzességet; pedig ímhol vannak az én leányom szüzességének jelei! És terítsék ki a ruhát a város vénei elé. ~ Akkor a város vénei fogják meg azt a férfit, és ostorozzák meg őt; ~ És bírságozzák meg száz ezüst siklusra, és adják ezt a leány atyjának; mert rossz hírbe kevert egy izráélita szüzet; és legyen annak felesége, és el nem bocsáthatja azt teljes életében. ~ Ha pedig igaz lesz a vádolás, és nem találhatik szüzesség a leányban: ~ Akkor vigyék ki a leányt

az ő atyjának háza elé, és az ő városának emberei kövezzék meg kővel, hogy meghaljon; mert gyalázatosságot cselekedett Izráelben, paráználkodván az az ő atyjának házánál. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt.” [MTörv 22:13-21]

„Ha rajtakapnak valamely férfit, hogy férjes asszonyal hál, ők mindketten is meghaljanak: a férfi, aki az asszonyal hált, és az asszony is. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.” [MTörv 22:22]

„Ha szűz leány van jegyben egy férfiúval, és megtalálja azt valaki a városban, és vele hál: ~ Vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak kapuja elé, és kövezzétek meg őket kővel, hogy meghaljanak. A leányt azért, hogy nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, hogy meggyalázta az ő felebarátjának feleségét. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.” [MTörv 22:23-24]

10. A nők alacsonyabb rendűek a férfiaknál:

„Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. ~ Minden férfiú, aki befedett fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét. ~ Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyiretett volna. ~ Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiretkezzék is meg, hogy ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiretkezni, vagy megberetváltatni, fedezze be az ő fejét. ~ Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. ~ Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. ~ Mert nem is a férfiú teremtett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért. ~ Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselni a fején az angyalok miatt.” [1Kor 11:3-10]

11. A Didascalía Apostolorum³⁶ a nőkről:

A Didascalía Apostolorum 3. fejezete címe: „A nők alá kell, hogy vessék magukat a férjüknek.”

„És a nő alá kell, hogy vesse magát a férjének, mert az ő feje a férje... Féld, ó asszony, a férjedet! És legyél szégyenlős előtte. És csak neki legyél hálás Isten után. Ahogy mondtuk, adj neki kényelmet szolgálataiddal, hogy férjed elhalmozzon figyelmességekkel... Ha hívő akarsz lenni és azt akarod, hogy Isten elégedett legyen veled, ne hordd a díszedet, hogy az idegeneknek tetszél és ne viselj könnyű ruhát, amely csak a házasságtörőkhöz illenek, hogy ne kövessenek téged olyanok, akik az ilyen nőket keresik. Ha nem viseled őket, hogy házasságtörést kövess el, el leszel ítélve csak a díszeidért is, mert így arra kényszerítesz bárkit, aki lát téged, hogy kövessen téged és vágyjon rád. Miért nem vagy konzervatív, hogy ne ess bűnbe és ne hagyj senkit kétségek közt (vagy féltékenységben)?! És ha csak ez a bűnöd, akkor is leesel, mivel te lettél az oka annak, hogy annak a férfinak tönkrement a lelke. Ha valakit a bűnbe viszel, ő lesz az oka, hogy te sok bűnt elkövess, ahogy a Szent Biblia írja: **„Mikor eljő az istentelen, eljő a megútálás; és a szidalommal a gyalázat.” [Péld 18:3].** Bárki, aki ezt teszi, elvész a bűn által és a tudatlanok lelkei után fog menni istentelenségben. Tudnia kell, mit mond a Szent Biblia azokról, akik hazugsággal vádolják az ilyen (férfiakat). „A rossz nő utálatosabb, mint a halál, amely a tudatlan csapdája.” „Ahogyan a féreg eszi a fát, úgy teszi tönkre a gonosz nő a férjét.” „Jobb a tetőn élni, mint egy házban egy veszekedős

³⁶Az első dolgozatok, amelyek világosan beszélnek a diakonisszákrol, és a Szíria keleti régiókból származnak (valószínűleg Celesiria, Edessa és Mezopotámia területéről, a hely ahol megőrizték a zsidó-keresztény liturgiai egyezményeket), az első közülük a Didascalía Apostolorum, az úgynevezett diakonisszák születési bizonyítványa.

nővel.” Ne legyetek, ó keresztény asszonyok, mint azok a nők, ha hívők kívántok lenni. Gondoskodjatok férjetekről, hogy csak neki tetsszettek. **És ha az utcán jártok, fedjétek be fejetekeket ruhátokkal**, mert ha be vagytok fedve tisztelettel, mentesek lesztek a rosszindulatúak pillantásától. Ne díszítsétek arcotokat, amelyet Isten teremtett, mert nem hiányzik dísz róla. És ami több a szépségből, az megváltoztatja a Teremtő kegyét. **Járjatok úgy, hogy arcotokkal a földet nézitek és legyetek teljesen eltakarva.** Maradjatok távol a férfiak fürdőitől, mivel a rosszindulatúak csapdája sok. Egy hívő nő nem fürdik együtt férfiakkal. **És ha a nő eltakarja arcát**, takarja el az idegenek pillantásától való félelemmel... És ha hívő vagy fuss el minden fajta kíváncsiságtól és a sok pillantástól...«A sivatagban élni jobb, mint egy hosszú nyelvű nővel»”.

• A nők bántalmazása a nyugati keresztény társadalmakban

Sok fanatikus próbált hamis téveszméket terjeszteni az iszlámról, egyik ezek közül a *feleségbántalmazás*, amelyet a szokásos mágikus ollójukkal kivágtak a Szent Koránból és a Próféta (ﷺ) mondásaiból. Az „ütés” szó előtt és után, minden más szót kivágtak, csak ezt az egyet hagyták meg. Szó szerint kivágták azokat a szavakat, amelyek választ adnának hamis elképzeléseikre és csak azokat hagyták meg, amelyek igazolják azokat, hogy mocskos trükkjeikkel megpróbáljanak hamis eszméket terjeszteni az iszlámról, teljesen eltávolodva az igazságtól és az objektivitástól. Tehát nem mutatják be a témát teljes formájában, hanem összevissza, hogy hamis képet és félreértést terjesszenek az emberek körében. Azt is állítják, hogy ők civilizáltak és hogy feleségükkel a legjobb módon bánnak, de valójában figyelmen kívül hagyják a következőket:

1. A legtöbben azok közül, akik azt állítják, hogy a legjobban bánnak a feleségükkel, bebizonyosodott, hogy csak hazudnak és alakoskodnak.

2. Az iszlám az egyetlen vallás, amely említi a szeretetteljes és könyörületes viselkedést a házastársak között, és megtiltja, hogy valaki megsértse feleségét akár szóban, akár fizikailag. A Magasztos Allah azt mondja:

„Az Ő jelei közé tartozik az is, hogy magatokból feleségeket teremtett nektek, hogy velük lakjatok. És közöttetek szeretet és könyörület alkotott. Bizony ebben jelek vannak az olyan nép számára, amely elgondolkozik.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 30:21]

3. Az iszlám az egyetlen vallás, amely 1400 éve elítéli azt, aki megsérti és megüti feleségét vagy arrogánsan tekint rá, mintha alacsonyabb rendű lenne nála.

4. Az iszlám támogatja a feleség iránti legszebb viselkedést, mivel a Korán minden ájája és a Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) minden mondása a két házafél kapcsolatában a legszebb viselkedést támogatják. A Magasztos Allah azt mondja:

„(...)Az asszonyokat ugyanaz a bánásmód jár, mint ami a számukra kötelező - a helyes módon(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:228]

5. Az iszlám szerint jutalmat kap az az emberek között, aki jól viselkedik, különösen a házaselek között. A Próféta (صلی اللہ علیہ وسلم) azt mondta:

„Allah meg fog jutalmazni mindenért, amit Allah Tetszéséért költesz, még akkor is, ha csak egy falat étel, amit a feleséged szájába teszel.” (al-Bukhári)

6. Az iszlám a nők megütését kivétellé tette, nem szabállyá, bizonyos körülmények között, amelyek lehetetlenné teszik a férj számára, hogy távol maradjon az ütéstől, mint megoldástól,

nagyon különleges esetekben, és csak mint végső megoldás, annak érdekében, hogy elkerülje a nagyobb bajt. Ez azért van, mert a nők nem egyformák minden korban, társadalomban és családban. Ami egy társadalomban elfogadható, az egy másikban nem biztos, hogy az. Ellenkezőleg, káros lehet ahelyett, hogy javítana.

7. A családon belüli erőszak jelensége a mi századunkban radikálisan elterjedt a legtöbb civilizált országban. Hány nyugati támadja meg feleségét más emberek előtt, reptereken, éttermekben, bárókban, még az utcán is a járókelők szeme láttára? És ez nem titok, látható a tömegtájékoztatóban. Ezen felül hány nyugati nő Amerikában, Kanadában, Európában vagy Ausztráliában fordul a rendőrséghez, hogy feljelentsen a férjét, mert erőszaknak van kitéve? Ezek az ügyek nem veszik figyelembe, hogy vannak-e látható bizonyítékok, ahogy korábban említettük, mint törések, horzsolások, vérzés, stb. És aki megnézi az amerikai, európai és ausztráliai rendőrállomások statisztikáját, az megbizonyosodhat erről.

• A nők bántalmazásának elterjedése a nyugati társadalmakban

A következő kijelentések rávilágítanak a családon belüli erőszak terjedésére a Nyugaton:

1. Számos állami és nem állami szervezet létezése a családon belüli erőszak a nők és gyerekek ellen, amelyek nem sikeresek a jelenség megszüntetésében.

2. Folyamatos médiakampány létezése, amely az illetékes hatóságok közvetlen hívására bátorít abban az esetben, ha családon belüli erőszak jelenségét észleljük egy szomszéddál.

3. A következő kérdéseket intézzük a nyugati polgárokhoz:

Soha nem ütötte meg feleségét, vagy többször is?

Látta vagy hallotta valaha, hogy az édesapja megütötte az édesanyját?

Hallotta, hogy bárki a rokonai közül megütötte a feleségét?

Hallotta, hogy bárki a szomszédjai közül megütötte a feleségét?

E kérdések célja csak az, hogy bebizonyítsa a családon belüli erőszak jelenségének létezését a férj részéről a feleség irányában Európában, Amerikában, Kanadában, Ausztráliában stb.

Végül világossá válik minden pártatlan ember számára, hogy az iszlám tiszteli a nőt, kiemeli mindemből, ami kárt okozna méltóságának és szigorúan figyelmeztetett a vele szembeni igazságtalanság ellen. A Próféta (ﷺ) azt mondta:

„Ó Allah, tanúsítom, hogy sérthetetlennek nyilvánítom a két gyenge jogait: az árvákét és a nőkét.” (an-Naszái)

Összegzés

Az iszlám Allah a Magasztos és Fenséges örök üzenete az egész emberiség számára, amelyet Allah Prófétája és Küldötte (صلى الله عليه وسلم) közvetített. Allah a Magasztos kijelenti, hogy minden emberi lényt megillet a méltóság és a tisztelet Allah más teremtményei felett, ahogyan állítja a Dicsőséges Koránban:

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Miután a Magasztos Allah elrendelte az emberi érték megkülönböztetett voltát, és megmondta, hogy előnyben részesítette más teremtményével szemben, Ő kijelentett egy másik fontos alapelvet: hogy minden ember egyenlő az eredeti teremtés tekintetében. A Dicsőséges Koránban kijelenti:

„Ő ti emberek! Féljétek Uratokat! Aki egyetlen személyből (Ádám) teremtett meg benneteket(...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:1]

A fenti elvek alapján a férfi és a nő egyenlő az emberi értékek alapján, tehát mindenkinek egyformán fel van kínálva a lehetőség, hogy kifejtse véleményét. Úgyszintén egyenlők azokban az áldásokban, amelyeket Allah az Univerzumnak ajándékozott, és ezért mindenkinek megvan a boldogsághoz való lehetősége. Ők egyenlők Allah előtt, és ha közöttük léteznek is különbségek ezek nem a leszármazás, bőr színén alapszanak, mert Allah előtt a különbségek nem alapozódnak a nemre, bőr színre vagy hovatartozásra. Mindenki egyenlő Allah előtt, férfi vagy nő, nemes vagy paraszt. Az emberek közötti különbségek annak alapján alakulna ki, hogy milyen szinten tartják be a Magasztos Allah törvényeit és milyen

erőfeszítéseket tesznek, hogy az Ő Útján maradjanak. A Magasztos Allah, az emberiséghez szólva, kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„Ő ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és a mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

Az iszlám tanításai szerint mindenki egyforma az emberi értékét illetően, és nincs különbség férfi és a nő között, kivéve, ha alapos ok van erre. Allah kijelenti a Dicsőséges Koránban:

„A hívők és a hívő nők egymás testvérbarátai (...).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:71]

„Az Uruk meghallgatta őket: «Én nem engedem kárba menni egyetlen cselekvő cselekedetét sem közületek, akár férfi, akár nő (...).»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:195]

Befejezésül szeretnénk bemutatni néhány gondolatot:

- kijelenthetjük, minden kétséget kizáróan, hogy a nő soha nem élvezheti annyira teljes jogait és szabadságát, mint az iszlám isteni és igazságos törvényei árnyékában, mert az iszlám isteni vallás, ami az emberi lények, férfiak és nők, Teremtőjétől származik, és Ő az Aki a legjobban Tudja mi jó nekik az évilágon és a Túlvilágon;

- az iszlámot nem szabad néhány muszlim viselkedése alapján megítélni, hiszen sokan bár azt állítják, hogy muszlimok nincs semmi közük az igazi iszlámhoz, amely nem korlátozódik csak a hit megvallására, ha nem egy olyan vallás, amely a cselekedetekben is tükröződik. Sajnos vannak olyan muszlimok, akik hazudnak, másokat becsapnak vagy egyéb

rossz cselekedeteket visznek végbe, de ez nem azt jelenti, hogy az iszlám vallás javasolja vagy jóváhagyja ezeket;

- az iszlám olyan mint egy kör: a muszlimok között vannak olyanok akik követik a tanításait, kisebb kivételekkel, közzel a tökéletességhez, és vannak akik, ellenkezőleg, figyelmen kívül hagyják ezeket, addig a pontig, hogy bűncselekményeket követnek el, amelyek maguk után vonják az evilági és a Túlvilági büntetést is, és ezek a bűnös muszlimok;

- meghívunk mindenkit, hogy minden előítélet nélkül ítélje meg az iszlámot és ismerje meg ezt a vallást, megbízható forrásokból. Mivel ez Allah (Isten) vallása, biztosak vagyunk benne, hogy *in sáa Allah (ha Isten is úgy akarja)*, az aki objektív módon tanulmányozza, az igazságot keresve, a Helyes Útra lesz vezetve.

Minden dicsőség Allahot, a világok Urát illeti!

www.islamland.com

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN 1 3 0 LANGUAGES

 ISLAM LAND

 ISLAMLAND.COM

 ISLAMLANDWEB